

CÍLEM TÉTO KNIHY JE ODTAJNIT UTAJOVANÉ PROTIDEMOKRATICKÉ A NELIDSKÉ ZBRANĚ

CESTA K LIKVIDACI DEMOKRACIE TECHNOLOGIEMI DÁLKOVÉHO OVLÁDÁNÍ LIDSKÉHO MOZKU JE STÁLE OTEVŘENÁ STEJNĚ JAKO CESTA K VYHUBENÍ VELKÉ ČÁSTI LIDSTVA

Autor: Mojmir Babáček (autorská práva vyhrazena - tato kniha ani její části nesmějí být prodány bez souhlasu autora)

HISTORIE - SKANDÁL V USA A ELEKTRICKÉ OVLÁDÁNÍ ČINNOSTI MOZKU

Když v roce 1951 zahájily americké tajné služby práci na projektu Artichoke, stanovili si mimo jiné tyto cíle: „Můžeme získat informace od nějaké osoby proti její vůli a bez jejího vědomí?... Můžeme ovládnout lidského jedince natolik, že bude poslouchat naše rozkazy proti své vůli a dokonce v rozporu s tak základními přírodními zákony jako je pud sebezáchovy?“.

Tento výzkum byl od počátku co nejpřísněji utajován. The New York Times v roce 1977 citovaly i jinou zprávu CIA, ve které se psalo: „Mnoho fází výzkumu ovládnutí lidského chování vyžaduje vysoký stupeň utajení. Profesionální pověst výzkumných pracovníků, zaměstnaných mimo agenturu je ohrožena, protože cíle takového výzkumu jsou širokou veřejností považovány za nemorální nebo protizákonné“.

K těmto zveřejněním v americkém tisku došlo v důsledku skandálu, který způsobilo zneužití pacientů montrealské psychiatrické léčebny Allan Memorial Institute v druhé polovině 50. let. Aniž by o tom byli informováni, byli používáni k pokusům s drogami a různými drastickými psychologickými metodami, inspirovanými rafinovaným mučením vězňů, nucených k přiznání před sovětskými procesy z 30. a 50. let. Mimo jiné byli uzavíráni do naprosté izolace, kde byli zbavováni i možnosti smyslového vnímání. Zůstat bez vnějších podnětů, má pro lidskou psychiku zničující účinky.

Když v roce 1972 dospěla CIA k závěru, že se bývalým pacientům této léčebny podaří zahájit soudní řízení, pokusila se skandálu zabránit tím, že vydala pokyn ke zničení všech záznamů o projektu MKULTRA, jehož součástí mučení pacientů montrealské léčebny bylo. Kromě poškození její pověsti jí hrozilo i vyzrazení dalších podprojektů, na kterých v rámci projektu MKULTRA pracovala. Příkaz ke zničení záznamů ale nebyl proveden důsledně. V roce 1989 vydal Gordon Thomas o tomto výzkumu CIA knihu „Cesta k šílenství – pravdivý příběh o tajném výzkumu CIA zaměřeném na ovládnutí mozku a zneužití lékařství“, která byla založena i na informacích, které se dostaly na veřejnost díky tomu, že nebyly zničeny finanční záznamy o projektu MKULTRA. Tak se svět dozvěděl i o pokusech, při kterých bylo používáno elektrické stimule mozku k dálkovému ovládnutí psů, kteří měli mít na těle připevněné trhaviny a fungovat jako dálkově ovládané bomby a koček, které měly fungovat jako dálkově řízená odposlouchávací zařízení.

Při vědeckých pokusech s elektrickou stimulací mozku bylo dosahováno pozoruhodných výsledků, které dávaly CIA mnohem větší naději na ovládnutí lidského chování než používání chemikálií, jakými jsou drogy. Signály v nervových vláknech mozku a celého těla probíhají jako slabé elektrické impulsy, které jsou při přechodu z jednoho vlákna do druhého převáděny chemickými reakcemi. To otevírá cestu jak k chemickému, tak k elektrickému ovládnutí činnosti mozku. Už ve 30. letech zaváděl W.R. Hess do mozku zvířat tenké drátky, elektrody, do kterých pouštěl kmity slabého elektrického proudu. Výsledkem byly reakce, podobné těm, které normálně vyvolávají smyslové vjemy nebo děje, probíhající v organismu. V roce 1987 vydal americký autor John Ranelagh knihu s názvem „Agentura, vzestup a pád CIA“, kde citoval zprávu o průběhu prací na podprojektu 94 projektu MKULTRA z roku 1960: „Byl dokončen počáteční biologický výzkum technik a rozmístění mozkových center, nezbytný k tomu, aby bylo možno ovlivňovat a řídit zvířata“. V memorandu ředitelů CIA z dubna 1961 se už psalo: „V současné době si myslíme, že

nemáme daleko k tomu, abychom zbavili chyb prototyp systému, jehož pomocí je možné vodit psy po určitých trasách v terénu, které jsou z dohledu operátora... Dr. (jméno vymazáno) zahajuje práci směřující k využití těchto našich poznatků k vývoji budoucích nástrojů agentury v obecných oblastech ovlivňování lidského chování, nepřímého odhodnocování subjektů a pomůcek k výsledkům“.

V roce 1969 zveřejnil Jose Delgado, španělský profesor fyziologie, pracující v té době na špičkové americké univerzitě v Yale, knihu „Fyzikální ovládnutí mozku, na cestě k psychocivilizované společnosti“, která shrnovala výzkumy vědců pracujících v oboru elektrického podněcování mozkové činnosti. Vědcům se v té době už podařilo zmapovat vztah různých míst v mozku k činnostem, funkcím a pocitům lidí i zvířat. Býk při sto elektrických impulsích do daného místa v mozku stokrát zabučel. Dráždění pohybového centra v mozku kočky kmity elektrického proudu o intenzitě 1,2 miliampéru způsobilo, že kočka zvedla zadní nohu nad podlahu, při intenzitě 1,5 miliampéru zvedla nohu asi o 4 cm, při 1,8 miliampéru až nahoru a při 2 miliampérech zvedla nohu i během skoku a špatně dopadla. Když experimentátoři požádali člověka, u kterého bylo stimulováno ohnutí ruky, aby ji narovnal, řekl: „Myslím, že vaše elektřina je silnější než má vůle“. Elektrickým podněcováním mozkových center byl ovlivněn rytmus dýchání, tep srdce (který byl i zastaven), vyměšování žaludečních šťáv, funkce většiny vnitřností i velikost očních panenek. Bylo vyvoláno mrazení, otevírání očí a úst, žvýkání, zívání, spánek, závratě, vyměšování i epileptické křeče. Vysílání elektrických impulsů do mozkových center vyvolávalo i cílevědomé jednání. Když bylo u uspané kočky vyvoláno lízání, provedla ho jen mechanicky, v bdělém stavu ale hledala něco, co by mohla lízat.

Když byla elektrická stimulace mozku zaměřena do nadřazenějších mozkových center, byly vyvolány celé komplexy pohybů. Stimulovaná opice se zvedla od jídla a začala chodit, vždycky, když bylo zahájeno podněcování a kdykoli bylo přerušeno, znovu si sedla k jídlu. Jiná opice zopakovala 20 tisíckrát stejný sled činností. Podněcování míst v mozku, kde se soustřeďují city a pocity, vedlo k rozhodnutím. Pasivní, deprimovaná žena, u které bylo stimulováno centrum vzteku, roztrhala kus papíru a potom řekla: „Chtělo se mi vstát a trhat. Neovládla jsem se“. Stejně byla vyvolána i úzkost a její sílu bylo možné ovládat otáčením knoflíku, který ovládal intenzitu elektrického proudu. U opice bylo zastaveno i mateřské chování k jejímu novorozeněti. Při podněcování center slasti nabízely pacientky terapeutům manželství. Když byl podněcován limbický systém v mozku, ochabla u pacientů bdělost, ztráceli přehled a schopnost myslet. Často se začali svlékat nebo tápat a po skončení stimulace si na to nevzpomínali. Že je snadné napojit lidské vynálezy na živé organismy, dokumentuje pokus, při kterém byly do vnitřního ucha kočky umístěny elektrody, které byly spojeny se zesilovačem a reproduktory. Vnitřní ucho kočky potom fungovalo jako mikrofon a z reproduktorů se ozývala slova, šeptaná do ucha kočky. John Stanton Yeomans v knize „Základy mozkové stimulace“ z roku 1990, uvedl opačný postup, kdy byly prostřednictvím elektrod vysílány do mozkového centra zraku nevidomých zrakové vjemy Braillova písma, které se naučili číst. John Stanton Yeomans v knize napsal, že elektrickým podněcováním mozku mohou být vyvolány stovky reakcí, včetně komplexních myšlenek.

Jose Delgado získal světovou proslulost tím, že se s malou černou skříňkou postavil proti býkovi a nejdřív ho stisknutím jednoho knoflíku rozzuřil natolik, že na něj zaútočil, a když doběhl skoro až k němu, stisknutím druhého knoflíku ho zastavil. V závěru své knihy napsal: „Naděje, že nová moc, získaná vědou o chování se omezí na vědce nebo nějakou dobročinnou elitu, nevzbuzuje ani dávná, ani nedávná minulost... ovládnutí lidského chování bude postupovat rychle vpřed, jak v metodologii, tak v možnostech použití“. Sám proto navrhl využití těchto nových poznatků k vytvoření „psychocivilizované společnosti“.

Gordona Thomas využíval k získávání informací pro svou knihu, kromě dokumentů, uvolněných podle zákona o svobodném přístupu k informacím, i rozhovory s bývalými pracovníky CIA. Dozvěděl se tak, že koncem června 1972 vedoucí odboru výzkumu CIA vzrušeně sděloval jejímu řediteli, že v dlouhodobé perspektivě byla nalezena odpověď na problém ovládnutí lidského mozku, že elektrická stimulace lidského mozku je klíčem nejen k ovládnutí jedince, ale k vytvoření „psychocivilizované společnosti“, ke světu, kde každá lidská emoce, počitek, touha, může být

ovládána elektrickou stimulací mozku.

Taková vize ovšem nemohla být postavená na zavádění elektrod do mozku. Podle Gordona Thomase vyvinula CIA už v roce 1972 tzv. Schwitzgebelův přístroj. Jako anténa fungoval tzv. „přenašeč-posilovač chování“, připevněný na opasku, který přijímal signály z rádiového modulu, předával je do mozku a vysílal zpět signály z mozku. Tok signálů byl řízen a zpracováván přes počítač. Přístroj byl schopen zaznamenávat všechny fyziologické a neurologické znaky u člověka, vzdáleného až 400 m. Za vlády prezidenta Reagana se údajně uvažovalo o budoucím používání přístroje s větším dosahem ke sledování propuštěných vězňů. Tady už ale rozhodně nešlo o zavádění elektrod do mozku. Schwitzgebelův přístroj zjevně zachycoval elektromagnetické vlny, které vycházely z mozku v důsledku jeho činnosti a vysílal do něj vlny, které měly korigovat jeho činnost. Lidé, kteří měli sklony k násilnému chování by tak například mohli být před útokem zastaveni podobně jako býk, kterého předváděl Jose Delgado.

V roce 1995 vydali syn amerického kongresmana Nick Begich a novinářka Jeane Manning knihu o americkém anténním systému HAARP. Citovali v ní, zprávu o konferenci, svolané v roce 1986 americkým generálním prokurátorem, kterou vydal americký Národní ústav spravedlnosti. Ve zprávě se mimo jiné psalo: „Účastníci také diskutovali o použití různých vlnových délek a forem elektromagnetické energie jako nesmrtelné zbraně. V této oblasti byly provedeny ve značném rozsahu předběžné výzkumy... Jeden účastník konference uvedl, že vědecké poznání lidské fyziologie dosáhlo takové úrovně, že bude brzy možné zasáhnout specifické fyziologické systémy specifickými frekvencemi elektromagnetického záření, k dosažení mnohem jemnějších a přesněji vypočitatelných účinků, než jakých se zatím dařilo dosáhnout fotickým podněcováním“. Fotickým podněcováním tu bylo myšleno ovlivňování činnosti mozku vysíláním světelných signálů ve frekvencích činnosti mozku, které je dnes známé z používání psychowalkmanů.

Představa, že je možné dosáhnout elektromagnetickým zářením stejných účinků, jakých bylo dosahováno pomocí elektrické stimulace mozku, je děsivá, protože znamená, že kterýkoli člověk může být kdykoli napaden a zbaven svobody svého rozhodování nebo dokonce zabit na dálku působením elektromagnetické energie. Podívejme se, jak vysoká je pravděpodobnost, že takové útoky jsou proveditelné.

ELEKTRICKÉ FUNGOVÁNÍ LIDSKÉHO MOZKU

Každý dneska ví, že elektroencefalograf zachycuje hlavní mozkové frekvence, které se mění podle toho, jestli člověk spí nebo bdí nebo se soustřeďuje na nějakou práci. Změny polarizace neuronů, které elektroencefalograf zachycuje na povrchu kůže, jsou vyvolány činností neuronů v mozku. Elektroencefalograf ale zachycuje jen frekvenci, která momentálně převažuje v celkové mozkové činnosti. Když v činnosti neuronů hlavně na povrchu mozku převažují nervové vzruchy, které se opakují méně než čtyřikrát za vteřinu, zachycuje elektroencefalograf frekvenci 4 Herzů a člověk spí. Když člověk zavře oči a nic nedělá, zachycuje elektroencefalograf frekvence od 8 do 13 Herzů a člověk odpočívá, při soustředění na nějakou činnost pak v mozku převažují frekvence od 14 do 40 Herzů.

Řekli jsme, že elektroencefalograf zachycuje činnost neuronů v mozku. Zdrojem změn polarizace neuronů, které elektroencefalograf zachycuje jsou membrány neuronů. Při nervovém vzruchu na nich dochází ke změně elektrického napětí mezi jejich vnitřním a vnějším povrchem. Uvnitř neuronů je tekutina, ve které se pohybují částice, které buď přijaly nebo odevzdaly elektron a proto mají buď kladný nebo záporný náboj. Těmto částicím se říká ionty a kapalině, která je jimi naplněna, se říká elektrolyt. Ke změně napětí mezi povrchy membrány neuronů dochází přesunem kladně nabitých iontů z povrchu membrány, kde převažuje kladný náboj do vnitřní části membrány, kde převažuje záporný náboj. Při nervovém vzruchu se po neuronu šíří tok negativně nabitých iontů, který může vyvolat další nervové vzruchy na membránách dalších neuronů. Při vyvolávání těchto elektrických proudů spolupůsobí i chemické reakce, ale tok elektrických proudů je pro činnost neuronů a celého mozku klíčový.

V roce 2014 zveřejnili čínští vědci Shuo Li, Sucheng Li, Anwar, Shahzad, Fa Tian, Weixin Lu a

Bo Hou v Akademickém časopise *experiment*, v jehož zadání zdůraznili význam jejich experimentu pro studium „vzájemného působení mezi elektromagnetickými vlnami a biologickými tkáněmi, které mají vysoký obsah vody a významnou koncentraci iontů“. K experimentu použili roztok soli. Sůl má chemickou značku NaCl a obsahuje tedy atomy chlóru a sodíku. Ionty obou těchto atomů hrají významnou roli při vyvolávání nervových vzruchů. Experiment prokázal, že tento elektrolyt je vodivý pro mikrovlny <http://piers.org/piersproceedings/download.php?file=cGllcnMyMDE0R3Vhbmd6aG91fdJBMF8wNjcwLnBkZnwxNDZMTgwNDU1MDE=>. Pokud tedy budou do „elektrolytu“ v nervových vláknech pronikat mikrovlny, pulsované ve frekvencích nervové činnosti, bude na membrány axonů, které mají v nervovém systému řídicí funkci a reagují vyvoláváním nervových vzruchů na změnu elektrického napětí, přicházet elektrický proud v těchto frekvencích, a tento proud bude vyvolávat nervovou činnost ve frekvenci pulsů vysílaných mikrovln. „Elektrolyt“ v nervových vláknech tedy, pokud do něj vlny proniknou, bude fungovat jako anténa.

To ve své studii o citlivosti lidského organismu na elektromagnetické záření, zveřejněné na Internetu, potvrdila i americká organizace MCS America, bojující proti znečišťování životního prostředí škodlivinami. V její studii se píše: „Tělo může přijmout signál a proměnit ho v elektrické proudy stejně jako anténa rádiového přijímače nebo mobilního telefonu. Tyto proudy jsou nesené ionty, plynoucími živými tkáněmi a žilami... Když tyto proudy narazí na buněčné membrány, které jsou normálně elektricky nabitě, snaží se vibrovat současně s proudem“ http://mcs-america.org/index_files/EHS.htm.

VĚDECKÉ POKUSY A PATENTY – ELEKTROMAGNETICKÉ PŮSOBENÍ NA ZVÍŘECÍ A LIDSKÉ ORGANISMY

Mikrovlny se rozhodli pro své experimenty používat i vědci, kteří začali zkoumat vliv elektromagnetického záření na lidské a zvířecí organismy.

Důkaz o působení elektromagnetických signálů na jednotlivé neurony publikoval v roce 1975 H. Wachtel v časopise „*Letopisy New Yorkské akademie věd*“. Celý tento více než 500 stránkový svazek je věnován konferenci o „Biologických účincích neionizujícího záření“. Úvodní slovo na konferenci měl kapitán Paul Tyler, který byl od roku 1970 do roku 1977 ředitelem elektromagnetického výzkumu amerického vojenského námořnictva. Ve svém vystoupení mimo jiné přemlouval vědce, aby do svých výzkumných týmů přibrali psychology. V pokusu H. Wachtela vyvolaly mikrovlny činnost jednotlivých neuronů. Robert Becker, v knize „*Křižující proudy*“, uvádí práci A. Liboffa, podle které je možné zastavit elektromagnetickým zářením i proces dělení buňky ve chvíli, kdy se obě buňky oddělují.

Mikrovlnami se podařilo ovlivnit i základní mozkové rytmy, které jsou zachycovány elektroencefalografem. Řada vědců zopakovala se stejným výsledkem pokus, při kterém mikrovlny vyvolaly u psů, koček, králíků, krys a žab desynchronizaci bazálního rytmu v mozku.

Publikace Světové zdravotnické organizace o účincích mikrovln na živé organismy z roku 1981 uvádí řadu příkladů působení tohoto záření na vyměšování vnitřních žláz, chemii krve, genetiku, vývoj organismů i chování zvířat. Ve publikaci se uvádí, že první studie o účincích těchto kmitočtů na člověka byly zpracovány v 50. letech v Polsku, Československu a SSSR. Výzkum proběhl na klinikách a v průmyslovém pracovním prostředí a jeho autoři (Baranski, Czernski, Marha, Presman) dospěli k závěru, že mikrovlny mohou u člověka vyvolat bolesti hlavy, tělesnou slabost, závratě, nevyrovnanou náladu, zmatek a nespavost. Ruský akademik A.S. Presman uváděl ve své knize z roku 1968 „*Elektromagnetická pole a živá příroda*“ pokus S. Turlygina z roku 1937, při kterém mikrovlny vyvolávaly u lidí pocity ospalosti a ochablosti.

Ross Adey, jeden z nejuznávanějších odborníků na vliv elektromagnetických signálů na mozek, který odmítá hovořit o vojenských výzkumech, na kterých se podílí (to přiznal i během své návštěvy v České republice), zveřejnil v roce 1974 výsledky pokusů, při kterých mikrovlny o kmitočtu 147 Mhz, pulsované v 6-10 Hz a mikrovlny o kmitočtu 450 Mhz, pulsované v 16 Hz, zvýšily odplývání kalcia z nervových buněk. Pokus byl potom opakován různými vědci s výsledky,

při kterých se účinné frekvence pulsů lišily jen podle rozdílné intenzity zemského magnetického pole v místech, kde byly pokusy prováděny. Robert Becker, který byl dvakrát nominován na Nobelovu cenu za práci v tomto oboru, napsal ve své knize „Elektrické tělo, elektromagnetismus a základy života“, že Ross Adey veřejně vyjádřil své očekávání, že toto odplývání kalcia by mělo u lidí znemožnit soustředění na komplexní úkoly, vyvolat poruchy spánku a i jinak měnit fungování mozku. Britský vědec Andrew Goldsworthy varoval, ve studii, zveřejněné na Internetu, že odplývání kalcia z neuronů a tím i sníženou schopnost soustředění, v důsledku nadbytečné aktivity neuronů, může, kromě dalších problémů, vyvolat i záření mobilních telefonických sítí

O schopnosti elektromagnetických signálů překonat působení drog nebo chemikálií v mozku svědčí pokus Mc Affeeho z let 1961, 1962 a 1971, při kterém ozařování hlav krys mikrovlnami vedlo po pěti minutách k jejich probuzení z narkózy. Jeho pokus citoval v roce 1978 James C. Lin v knize „Sluchové účinky mikrovln a aplikace“. Na konferenci o „Nastupující elektromagnetické medicíně“ v roce 1990 prezentoval B. Servantie svůj pokus z roku 1984, při kterém zjistil, že krysy, vystavené po dobu 10 až 15 dnů mikrovlnám, pulsovaným v 500 Hz, byly výrazně odolnější proti paralyzujícím jedům typu kurare.

Na vzájemné působení chemikálií a elektrických proudů v mozku, vyvolaných mikrovlnami, se zaměřili i američtí vojenští výzkumníci. Ve zprávě o biotechnologii amerického vojenského letectva z r. 1982, kterou ve své knize citovali Nick Begich a Jeane Manning, se píše: „s použitím relativně nízké úrovně radiofrekvenčního záření může být možné vystavit velká vojenská seskupení extrémně rozptýleným množstvím biologických nebo chemických látek, ke kterým by byla neozářená populace imunní“. Zpráva tedy zřejmě předpokládala, že radiofrekvenčním zářením je možné zesílit působení chemických nebo biologických látek v těle. K tomuto předpokladu mohl posloužit i poznatek Allena Freye, o kterém psal v knize Elektrické tělo Robert Becker, že elektromagnetickým zářením je možné oslabit bariéru mezi mozkem a krví, která zabraňuje přístupu jedů do mozku.

V roce 1985 řekl kapitán Paul Tyler redaktorce časopisu OMNI : „Mnoho věcí, které se dají dokázat chemicky se pravděpodobně dá provést i elektromagneticky. Se správným elektromagnetickým polem byste mohla vyvolat stejné účinky, jaké vyvolávají psychoaktivní drogy“. Vycházel přitom zřejmě z práce anglické doktorky Pattersonové, o které mluvil při své přednášce na konferenci o Nastupující elektromagnetické medicíně. Dr Pattersonová používala lebečního elektrického stimulátoru, který byl plně programován a zautomatizován pro různé skupiny drog, jejich kombinace a dlouhodobější abstinční syndromy jako je deprese a nespavost.

Ruský akademik Presman, v knize Elektromagnetická pole a živá příroda, vyslovil teorii, že elektromagnetické signály mají pro živou hmotu „informační význam“. Psal: „Signál, nesoucí informaci, vyvolává v systému pouze přerozdělení energie, řídí procesy, které v něm probíhají“. Naznačil tak, že je možné dosáhnout elektromagnetickým zářením stejných účinků jako elektrickou stimulací mozku.

Na elektromagnetické ovládání mozkových činností se ve své další práci soustředil i Jose Delgado. V roce 1985 předvedl redaktorce časopisu OMNI Kathleen McAuliffe ve své laboratoři ve Španělsku, kam se vrátil z působení v USA, jak dokáže elektromagnetickými signály uspat nebo nabudit k aktivitě opici nebo uprostřed boje zklidnit rybu.

A.S. Presman ve své knize uvádí i vývoj vědeckých poznatků o vyvolávání zrakových halucinací elektromagnetickým zářením. Už v roce 1893 si Francouz D'Arsonval všiml, že působením elektromagnetického pole může u člověka vzniknout vjem záblesku světla. V dalších letech došla ke stejnému závěru řada dalších vědců. V roce 1960 pak T. Jaski vyvolal působením mikrovln u lidí jednoduché zrakové halucinace. V roce 1985 aplikovali tuto technologii na moderáta americké televizní stanice CNN v televizním vysílání američtí vědci William Van Bise a Elisabeth Rauscher.

V roce 1961 zveřejnil americký vědec Allan H. Frey výsledky pokusů s vysíláním zvuků do mozku prostřednictvím mikrovln na vzdálenost až několika set metrů. Tyto zvuky slyšeli jak zdraví lidé, tak neslyšící. Slyšené zvuky -bzučení, tikání, syčení nebo klepání - se měnily podle toho, jak se měnily parametry vysílače – zejména kmitočet vysílaných pulsů a délka trvání jednotlivých

pulsů. V komentáři k pokusu A. Frey psal, že dalšími změnami parametrů vysílače vyvolal u lidí vjem prudkého úderu do hlavy nebo pocit mravenčení. Jeho pokus potom zopakovala řada dalších vědců se stejnými výsledky. W.A. Guy, J.C. Lin, C.K. Chou a D. Christensen zveřejnili v roce 1975 v časopise *Anály New Yorkské akademie věd* pokus, při kterém tento pokus rozšířili o pokus s kočkami. Kočky byly uspány, paralyzovány léky a napojeny na dýchací přístroj. Když byly jejich nervové soustavy takto sterilizovány, byly elektrodami zaznamenávány reakce neuronů v jejich mozku na normální zvuky a „elektromagnetické“ zvuky. Tyto reakce se shodovaly a zmizely, když bylo přerušeno spojení mezi hlemýžděm (kochleou) a zbytkem mozku. „Elektromagnetické“ zvuky tedy vyvolávaly reakce nejspíš v tzv. hlavovém neuronu v hlemýždi (kochlee) kočky.

Po těchto objevech si americká armáda a tajné služby uvědomily jejich možné vojenské a civilní využití a další výzkumy v tomto oboru byly utajeny. Ke zveřejnění pokročilejšího pokusu s vysíláním „elektromagnetických“ zvuků do mozku už došlo jen nedopatřením. Don R. Justesen použil v roce 1975 v článku o vlivu mikrovln na chování živých bytostí v časopise *American Psychologist* výsledek pokusu, který mu telefonicky sdělil jeho kolega J.C. Sharp, který pracoval na vojenském projektu amerického vojenského námořnictva, nazvaném Pandora, který byl oficiálně určen k výzkumu radiofrekvenčního záření, které bylo vysíláno na americké velvyslanectví v Moskvě od 60. do 80. let minulého století. Don R. Justesen ve svém článku psal, že si Joseph C. Sharp a jeho kolega nechali do mozku vysílat mikrovlnami zpracovanou nahrávku vyslovených číslic od 1 do 9 a rozeznávali je.

O tom, že byl systém mikrovlnného přenosu řeči do mozku později přiveden k dokonalosti svědčí dokument, který se objevil v roce 1997 na webové stránce amerického ministerstva životního prostředí. Na stránce byl projekt „Komunikace prostřednictvím mikrovlnného sluchového účinku“ popsán jako „revoluční technologie, která nabízí rádio frekvenční komunikace s nízkou pravděpodobností zachycení“ a konstatovalo se, že „proveditelnost systému byla potvrzena jak s použitím laboratorních systémů o nízké intenzitě tak s vysoce výkonnými vysílači“.

V lednu 2007 se toto téma objevilo dokonce v americkém vládním deníku *Washington Post*, který psal v článku *Hry s mozkem*, že v roce 2002 patentovala výzkumná laboratoř amerického válečného letectva technologii, která umožňuje vysílání slov do mozku pomocí mikrovln a že na základě žádosti podle zákona o svobodě informací, bylo zveřejněno, že patent byl založen na experimentech s lidmi, při kterých vědci, v roce 1994, přenášeli do lidských hlav stěží srozumitelné věty. Podle *Washington Postu* výzkum pokračoval nejméně do roku 2002 a podléhá zákonu o zachování státního tajemství.

AMERICKÉ VOJENSKÉ DOKUMENTY O VÝVOJI ELEKTROMAGNETICKÝCH ZBRANÍ

V roce 1986 vydalo americké vojenské letectvo knihu „Konflikt o nízké intenzitě a moderní technologie“. V předmluvě napsal tehdejší poslanec amerického kongresu Newt Gingrich: „Spojené státy jsou na pokraji dramatické změny pokud jde o schopnost vyrovnat se s konfliktem o nízké intenzitě... Tato kniha je vážným úsilím zajistit, aby naše chápání konfliktu o nízké intenzitě a jeho zvládnutí bylo snadnější, pochopitelnější a účinnější“.

Kapitola o „Elektromagnetickém spektru konfliktu o nízké intenzitě“ napsal kapitán Paul Tyler. Na začátku kapitoly cituje „Závěrečnou zprávu o požadavcích na biotechnologický výzkum pro aeronautické systémy do roku 2000“, zveřejněnou v roce 1982: „V současné době dostupná data umožňují předpoklad, že specificky generovaná pole radiofrekvenčního záření mohou znamenat mocné a revoluční hrozby proti vojenskému personálu... vzrůstající pochopení mozku jako elektricky zprostředkovaného orgánu naznačilo velkou pravděpodobnost, že vnucená elektromagnetická pole mohou narušovat účelné chování a mohou být schopná takové jednání řídit a vyslyšet. Navíc průchod 100 miliampér myocardem může vést k zastavení srdce a smrti... Rychle skanující systém může poskytnout schopnost omračovat nebo zabíjet ve velké oblasti. Účinnost systému bude funkcí vlnové formy, intenzity pole, šířky pulsu, frekvence opakování a

nosné frekvence“.

Robert Becker zveřejnil v knize „Křižující proudy“ (Cross Currents) zprávu vzešlou z Výzkumného odboru mikrovln Armádního institutu Waltera J. Reeda. Zpráva pojednává o účincích pulsovaných mikrovln na nervový systém a popisuje členění testovacího programu, který byl zahájen v r. 1986. Byl členěn takto:

- 1) Rychlé otupující účinky
- 2) Rychlá stimulace pomocí sluchových účinků
- 3) Překážení v práci – zadržovací účinky
- 4) Účinky na stimulem ovládané chování

Zpráva překládá závěr: „Mikrovlnné pulsy se zřejmě napojují na centrální nervovou soustavu a vyvolávají stimulaci podobnou elektrické stimulaci...“.

Jako zdroj svých informací uváděl Robert Becker „Bioelectromagnetics Society Newsletter“ – lednové a únorové číslo z roku 1989. Robert Becker přišel o dotace na vědecký výzkum v důsledku svého svědectví proti americké stavbě antény pro komunikace s ponorkami, která používá frekvence 90 Hz a svých publikací naznačujících možnost ovládnutí činnosti lidského mozku pulsovanými mikrovlnami.

Nick Begich a Jeanne Maning citovali v knize „Andělé nehrají na tuto harfu“ (Angels don't play this HAARP“) stejnou zprávu amerického vojenského letectva jako Paul Tyler a uváděli, že je v ní výzkum radiofrekvenčních zbraní rozdělen do tří oblastí:

- 1) Pulsované účinky radiofrekvenčního záření na živé organismy – tento výzkum měl začít v roce 1980 a měl být ukončen v roce 1995.
- 2) Mechanismy působení radiofrekvenčního záření na živé organismy – tento výzkum měl proběhnout od roku 1980 do roku 1997
- 3) Fenomeny nucené radiofrekvenčním zářením – tento výzkum byl naplánován od roku 1986 do roku 2010

V polovině 90. let vyšel druhý svazek „Závěrečné zprávy o požadavcích na biotechnologický výzkum pro aeronautické systémy do roku 2000“. V tomto svazku se konstatovalo, že práce na výzkumu účinků radiofrekvenčního záření pokračují podle plánu nebo v předstihu. O posledním projektu z prvního svazku se v druhém svazku psalo: Zatímco původní pozornost by měla být zaměřena na degradaci lidských schopností... další práce by se měla zaměřit na možnosti řízení a vyslýchání mentálních funkcí s použitím zvenci aplikovaných polí“. Tady už šlo o velmi komplikovaný záměr přenášení myšlenek mezi dvěma nebo i více mozky. Na stránkách amerického patentového úřadu je ovšem možné najít i patent na systém zachycující činnost lidského mozku na základě interference vysílaných elektromagnetických vln s elektromagnetickými vlnami vycházejícími z mozku v důsledku jeho činnosti.

Přestože některé dokumenty o amerických vojenských výzkumech v oblasti působení elektromagnetických vln na lidský mozek jsou přístupné veřejnosti, poznatky, které jsou v nich obsaženy, jsou jen zřídkakdy zveřejňovány v amerických médiích. Naposledy v lednu 2007 publikoval americký deník The Washington Post článek Mind Games, ve kterém zveřejnil pokus amerického vojenského letectva z roku 2002, při kterém byly do lidských mozků vysílány mikrovlnami špatně srozumitelné věty. Je možné, že záměrem těchto publikací je, připravit zveřejnění takovým způsobem, aby americkým tajným službám zajistil, že americká veřejnost bude nakonec používání těchto prostředků akceptovat.

NERVOVÁ SOUSTAVA FUNGUJE PODOBNĚ JAKO ROZHLASOVÝ PŘIJÍMAČ A VYSÍLAČ

Paul Tyler napsal ve svém příspěvku do knihy Newta Gingriche, že účinnost systému působícího na lidskou nervovou soustavu bude „funkcí vlnové formy, intenzity pole, šířky pulsu, frekvence opakování a nosné frekvence“. Je všeobecně známo, že informace uvnitř mozku se přenášejí počtem a frekvencí nervových vzruchů, přičemž intenzita pocitu většinou odpovídá intenzitě elektrického proudu. Dalším jevem, který je v moderní vědecké literatuře všeobecně přijímán, je

synchronizace frekvencí vysílání nervových vzruchů v různých částech mozku v reakci na podněty, které v mozku nabudou významu. Per E. Roland z Laboratoře pro výzkum mozku v Karolinska institutu ve Stockholmu, popsal v roce 1993 v knize „Brain activation“ (Aktivace mozku), jak sledoval příliv krve, která přináší živiny do oblastí mozku, které jsou právě v činnosti a zjistil, že v reakci na různé podněty se v mozku vytvářejí sloupce aktivních neuronů. Při jejich studiu dospěl k závěru, že podle rozložení těchto sloupců je schopen určit i jakým druhem myšlenek se člověk právě zabývá. Následně si kladl otázku, jestli neurony v těchto takzvaných metabolických sloupcích mají i stejné elektrofyziologické vlastnosti, nebo jinými slovy, jestli činnost neuronů v těchto sloupcích probíhá ve shodných frekvencích vysílání nervových vzruchů. Už v roce 1981 napsali Schopman a Stryker, že „ve vizuální mozkové kůře kočky odpovídaly metabolické sloupce elektrofyziologicky definovaným sloupcům, ve kterých měly neurony orientační specificitu pro použitý podnět“ a naopak, že „metabolické sloupce se objevovaly jenom v těch místech kůry, kde měly neurony elektrofyziologicky definované funkční vlastnosti vztažené k podnětu“. Že při tom jde o shodnou frekvenci vysílání nervových vzruchů potvrdil už v roce 1975 Walter J. Freeman, který desítky let studoval elektrickou činnost mozku současným zaváděním množství mikroelektrod do různých částí mozku. V knize „Mass Action in the Nervous System“ (Hromadná činnost v nervovém systému) vyslovil hypotézu, že přenosy v mozku „se odehrávají při určité charakteristické frekvenci a že k příjmu dojde v systémech... naladěných na tuto frekvenci“. Z hlediska působení vysílaných elektromagnetických vln na činnost lidského mozku to v roce 1982 v přednášce na symposiu nazvaném Coherent Excitation in Biological Systems (Spojitá vzrušivost v biologických systémech) vyjádřil H. Frohlich z oddělení fyziky univerzity v Liverpoolu takto: spjité podněcování jednoduchým polárním modem vyvolá „rozsáhlá frekvenčně selektivní vzájemná působení mezi systémy se stejnými frekvencemi podněcování“.

Shrneme-li to všechno, pak má každý náš vjem, pocit nebo myšlenka v mozku svou elektromagneticky definovanou podobu. Tedy všechny děje v mozku probíhají jako specifické frekvence nebo sledy frekvencí elektrických impulsů, které podle Faradayových zákonů vyvolávají elektromagnetické vlny a tyto děje v mozku je možné vyvolat i synteticky, vhodně kódovaným elektromagnetickým signálem. V pokusech Allana Freye a W. Guye elektromagnetické signály zasahovaly prvotně nejspíš hlemýždě v mozku a odtud se šířily do ostatních částí mozku a nahrazovaly tak normální sluchové vjemy. Stejně vzniknul i pocit prudkého úderu do hlavy nebo pocit mravenčení. Elektromagnetický signál nahradil v mozku nervový vzruch, který by vzniknul prudkým úderem do hlavy nebo přílivem krve do otláčených cév. Změněné parametry vysílače způsobily, že se změnila oblast příjmu elektromagnetických signálů v mozku a synchronizace v jejich činnosti způsobily pocit prudkého úderu do hlavy nebo mravenčení. Ke stejnému jevu se vztahovala i poznámka kapitána Paula Tylera, že normální dýchání je možné jen při určitých frekvencích elektromagnetického záření a ne při jiných. Když si vzpomeneme na pokus s vysíláním šeptaných slov do reproduktorů skrze vnitřní ucho kočky, je zřejmé, že lidská nervová soustava je srovnatelná s radiovým vysílačem a nebo přijímačem. Chceme-li dosáhnout určité reakce, je třeba jenom znát technické parametry „přijímače“ a vyslat takový signál, na který je přijímač „naladěný“, podobně jako když při ladění rozhlasového přijímače volíme frekvenci, při které budou rezonovat jeho vnitřní obvody a my uslyšíme zvolenou stanici. I Jose Delgado, který se přesunul z USA do španělské laboratoře, přešel od elektrické stimulace mozku k jeho stimulaci radiofrekvenčními signály. Tentokrát ale jediný případ, kdy se jeho pokusy dostaly na veřejnost, byl rozhovor s novinářkou z časopisu OMNI Kathleen Mc Auliffovou, přítelkyní Roberta Beckera, kterou R. Becker před cestou do Španělska instruoval, jaké otázky by mohla Jose Delgadovi klást. Jedna z připravených otázek zněla, jestli kromě frekvencí, hrají roli i jiné parametry vysílače. Jose Delgado ale na většinu připravených otázek neodpověděl. Frekvence přitom, jak se alespoň píše v dokumentu amerického vojenského letectva, není jediným parametrem vysílače, který je třeba nastavit. Forma vlny, intenzita elektrického proudu, šířka pulsu a nosná frekvence se ve zveřejněných vědeckých výzkumech také často objevují. Kapitán Paul Tyler ve svém příspěvku o Elektromagnetickém spektru konfliktu o nízké intenzitě citoval vědeckou práci, která přinesla důkazy o tom, že biologické účinky milimetrových vln jsou závislé na použité frekvenci a předložil

následující závěr: „Díky mnoha parametrům, které jsou ve hře a zřejmé specifčnosti každého parametru, je možné si naordinovat specifickou reakci. Schopnost mít tento druh flexibility, poskytuje uživateli obrovskou volbu možností. Umožňuje to zajistit si potřebnou reakci, ať už v konvenční nebo nekonvenční válce“. Výsledky tajných vojenských výzkumů, na jejichž základě by jedině mohl prezentovat podobný závěr, kapitán Tyler neuvedl. Kapitán Tyler se často zúčastňoval vědeckých konferencí, věnovaných působení elektromagnetického záření na lidské a zvířecí organismy, ale vždycky tam přednášel o výzkumech jiných vědců. To není na vědeckých konferencích obvyklé. Na druhé straně je pochopitelné, že nemohl zveřejňovat výsledky tajných výzkumů, které vědci prováděli pro americkou armádu. Pokud se čtenáři zdá, že rozsah frekvencí, ve kterých funguje lidský nervový systém (převážně do 100 Hz), je příliš malý pro tak širokou škálu možností, Paul Tyler ve své stati napsal, že podle nepotvrzených zpráv může 0,01 Hz znamenat rozdíl, který způsobí odlišnou reakci.

V rozhovoru pro Kathleen Mc Auliffovou a časopis OMNI v roce 1985 Jose Delgado řekl, že elektromagnetické signály, které způsobují reakce v mozku, v něm vyvolávají několikasetkrát slabší elektrický proud, než jaký by byl zapotřebí k vyvolání nervového vzruchu. Jak je možné, že přesto tyto signály na mozek působí? Kapitán Tyler na tuto otázku odpověděl takto: „vnitřní elektromagnetická pole hrají klíčovou roli ve velkém množství biologických funkcí včetně... přenosu informací a jejich ukládání zejména v centrální nervové soustavě“ to vede ke kvantově mechanickému chápání přenosu nervového signálu přes synapsi, který je vyvolán nejen elektricky, ale také působením elektromagnetických vln přicházejících z okolních neuronů a perineuronálních buněk. Tento názor zastává i Ross Adey, který ho podepírá i měřením elektromagnetických vln v peribuněčné kapalině a v gliích pomocí mikroelektrod. Pokud tedy platí, že elektromagnetické oscilace hrají významnou úlohu při přenosu informací uvnitř mozku, je tím vysvětleno, proč na činnost mozku působí elektromagnetické signály přicházející zvenčí. Ještě v roce 1983 vyslovovali vědci na konferenci o „Nelineární elektrodynamice v biologických systémech“ jenom teorie o tom, jak vlastně tyto signály pronikají do živé tkáně a jak se tam šíří. Sám Ross Adey v úvodu ke knize o této konferenci přiznává, že teoretická vysvětlení zůstávají pozadu za úspěšnými pokusy. Je snad na místě dodat, že podle vědců v mozku funguje nelineární vlnová mechanika a že mozek nereaguje na signály, které neobsahují biologickou informaci.

TAJNÉ ZÁVODY VE ZBROJENÍ

Robert Becker v knize „Elektrické tělo“ z roku 1984 byl zřejmě prvním Američanem, který zveřejnil přítomnost sovětského tzv. psychoaktivního signálu v USA. Podle něj se signál objevil v éteru v den 200. výročí vzniku USA, 4. července 1976. Robert Becker psal, že signál se neustále pohybuje mezi 3,26 a 17,54 Mhz a je pulsován v několika pulsech za vteřinu. Jeho zdroj byl údajně vystopován u obrovského vysílače poblíž Kyjeva. Účinky signálu si Robert Becker není zcela jistý., ale píše, že „dostupné důkazy naznačují, že je to víceúčelové vysílání, které kombinuje komunikaci s ponorkami s pokusným útokem na americký národ“. Oficiálně nebyl ruský signál nikdy dešifrován, stejně jako signál, vysílaný od 60. do 80. let na americké velvyslanectví v Moskvě, přestože k jeho analýze byl americkým vojenským námořnictvem zřízen výzkumný projekt Pandora.

Robert Becker se zmiňoval i o možné americké odvetě. Psal o americkém reportéru Stefanu Rednipovi, který v roce 1978 tvrdil, že se mu dostaly do rukou dokumenty, ukradené CIA, které „dokazovaly existenci tzv. Operace Pique, která zahrnovala odrážení rádiových signálů od ionosféry s cílem ovlivnit mentální funkce lidí ve vybraných oblastech včetně východoevropských nukleárních zařízení. Jak uvidíme později tuto předpověď naplnil americký systém HAARP.

John Marks v knize „CIA a ovládání psychiky – hledání mandžuského kandidáta“ citoval jednoho z výzkumných pracovníků CIA z období projektu MKULTRA: „Zbytek světa si až do roku 1976 nekladl druh otázek, před kterými jsme stáli v roce 1965... Kdekdo se bál, že vytvoříme supervojáka, který bude vykonávat rozkazy bez přemýšlení jako kamikadze“.

Je těžké odhadnout, která velmoc měla v této oblasti náskok v roce 1976 a která ho má dnes.

Rozhodně od objevení se ruského signálu v USA se v americkém tisku objevila řada článků, které zveřejňovaly ruské státní tajemství, vztahující se na vývoj či výrobu zařízení, působících na lidskou psychiku. V sovětském tisku se zprávy naznačující americký výzkum v oblasti působení mikrovln (v té době ale mohlo jít o tepelné účinky, vycházející z principu mikrovlnné trouby) objevovaly jen na začátku 60. let.

Podle informace, kterou se mi nepodařilo plně ověřit, vyšel už v listopadu 1976 v Los Angeles Herald-Examiner článek „Mikrovlny, které mění psychiku, Sověti studují neviditelný paprsek“. V článku se psalo: „Čerstvě odtajněná zpráva výzvědné služby ministerstva obrany říká – rozsáhlý sovětský výzkum mikrovln by mohl vést k vyvinutí metod způsobujících deorientaci lidského chování, nervovým poruchám nebo dokonce srdečním mrtvicím“.

Další článek na toto téma napsal pozdější ředitel americké Národní laboratoře v Los Alamos John B. Alexandr v roce 1980 pro americký vojenský měsíčník „Military Review“. Psal v něm: „Existují zbraně, které působí na schopnosti mozku... jejichž smrtící schopnost už byla demonstrována. Schopnost uzdravovat nebo způsobovat nemoci může být přenášena na dálku a způsobit tak nemoc nebo smrt bez zjevné příčiny... Tato schopnost by mohla umožnit programovat agenty, aniž by si to uvědomovali“. V poznámkách odkazuje J. B. Alexander na neutajené dokumenty výzvědné služby amerického ministerstva obrany o sovětském výzkumu. O americkém výzkumu psal, že výzkumné projekty, hrazené americkou vládou nebyly zveřejněny.

V roce 1985 odvysílala americká televize CNN pořad o ruských elektromagnetických zbraních. V první části pořadu se mluvilo o soustředěném radarovém paprsku o ultravysoké intenzitě, který je schopen uvařit lidi nebo vyřadit z provozu počítače a elektronická výzvědná a komunikační zařízení a o sovětských zkouškách radiofrekvenčních zbraní, které jsou schopny vyvolat výbuchy o rozsahu nukleárních výbuchů, ale bez radioaktivního záření. Američtí vojenští experti tvrdili, že Sověti mají v tomto oboru před USA náskok.

V druhé části pořadu se hovořilo o ruském výzkumu ovládnání lidského mozku radiofrekvenčními zbraněmi. Přesto, že se znovu od začátku mluvilo o tom, že SSSR má v této oblasti náskok, sdělovali američtí vědci vesměs své vlastní znalosti. Např. Jose Delgado řekl: „Jakoukoli funkci v mozku – emoce, intelekt, osobnost bychom snad mohli pozměnit touto... technologií“. Dále místo zaměstnance amerického vojenského námořnictva, který chtěl zůstat v anonymitě, hovořil herec, který opakoval ve stručnosti to, co řekl kapitán Tyler, rozhovoru pro časopis OMNI, Kathleen McAuliffe o nahrazování drog elektromagnetickými signály a to, co napsal kapitán Tyler v knize „Konflikt o nízké intenzitě a moderní technologie“. V dalším pokračování předváděl William Van Bise a Elisabeth Rauscher, známí tím, že pracovali na elektromagnetickém stimulátoru srdce, na moderátorovi pořadu vyvolání zrakových halucinací radiofrekvenčními signály – moderátor s páskou na očích viděl hyperbolu a potom hrot, které mohli televizní diváci vidět na obrazovce přístroje W. Van Biseho. Van Bise a E. Rauscher tvrdili, že přístroj sestrojili na základě údajů ruské vědecké literatury. Robert Becker ovšem ve své knize „Křížující proudy“ (Cross Currents) píše, že je tento přístroj vynálezem těchto dvou vědců. Je také těžké uvěřit, že by se takový návod dal nalézt v ruské vědecké literatuře, když byl tento výzkum v Rusku utajen. V dalším pokračování tohoto pořadu CNN byla možná poprvé v amerických sdělovacích prostředcích zveřejněna přítomnost ruského „psychoaktivního“ signálu v USA (CNN, jejíž vysílání je směřováno do zahraničí, ovšem sledovaly jenom 4% americké populace). Robert Becker, aby diváky nepostrašil, v rozporu s tím, co o signálu napsal ve své knize, o signálu řekl, že by měl mít příznivý vliv na zvířata. V závěru tvrdili herec, který zastupoval kapitána Tylera a dr. Fraser z amerického vojenského letectva, že pracovali na amerických projektech radiofrekvenčních zbraní, působících na mozek, ale že práce na projektech byly zastaveny. Američtí diváci si tedy znovu nemuseli lámat hlavu s tím, že by na ně americká vláda někdy mohla tyto prostředky použít. Americké vojenské projekty, citované v jedné z předchozích kapitol, ale dokazovaly, že toto tvrzení nebylo pravdivé.

V dubnu 1993 psal ruský deník Izvěstija, že Rusko odtajnilo elektromagnetickou zbraň, schopnou zničit jakýkoli objekt v atmosféře „ať už raketu... letadlo nebo jiné umělé nebo skutečné nebeské těleso typu meteoritu“, tedy jednu ze zbraní, o kterých se mluvilo v první části pořadu CNN. V předvečer setkání prezidentů Borise Jelcina a Billa Clintona nabídlo Rusko společné

vybudování tohoto zařízení s tím, že bude levnější než stejný americký projekt. Americký systém HAARP, o kterém tu ještě bude řeč a který v Ruských politicích, jak uvidíme, vyvolával obavy, tu nebyl jmenován.

Podle informací, zpřístupněných americkou vojenskou zpravodajskou službou americkému časopisu Enquirer, byly v Rusku pomocí mikrovln vyvolány srdeční mrtvice u žab (stejně pokusy prováděl, podle R. Beckera Allan Frey) a u lidí bolesti hlavy, únava, menstruační poruchy, závratě, popudlivost, napětí, netečnost, nespavost, deprese a neschopnost soustředění. Podle zprávy mírového aktivisty Kima Beelyho trpěly ženy, které na přelomu 70. a 80. let blokovaly americkou vojenskou základnu Greenham Common ve Velké Británii, bolestmi hlavy, netečností, menstruačním krvácením mimo obvyklou periodu, dočasným ochrnutím, špatnou koordinací řeči, závratěmi, nechutenstvím, krvácením sítnice, poruchami spánku, neschopností se soustředit (se kterou experimentoval Ross Adey), dezorientací, ztrátou paměti, popudlivostí a panikařením v situacích, které paniku nevyvolávaly (stejně obtíže jsem podtrhnul, je totiž otázka, jestli Američané získali přístup k tajným sovětským materiálům). Stejnými obtížemi trpěli i jejich návštěvníci po dobu návštěv. V okolí základny byly naměřeny desetkrát vyšší hodnoty radiofrekvenčního záření, než je obvyklé u vojenských zařízení tohoto typu.

Koncem roku 1990 psal americký deník The Washington Post: „ozbrojené síly a výzvědné organizace jsou znepokojeny tím, že Rusové zřejmě pracují na vývoji mimosmyslových schopností... daří se jim ovlivňovat jednání lidí, měnit jejich city a zdravotní stav, vyvolávat u nich stav bezvědomí a dokonce je i zabíjet...sovětské experimenty vnucují příjemci neklid, spojený s dýchavičností a pocitem zdrcujícího úderu do hlavy“. V roce 1989 řekl uprchlý ruský důstojník KGB Nikolaj Chochlov v americké parapsychologické laboratoři v Aan Bernardinu americkému novináři Collinsovi: „SSSR dosáhlo rozhodujícího stádia vývoje, které je srovnatelné se situací jaderného výzkumu ve 30. letech“. Jeho výrok citoval italský časopis Panorama a později i ruská Komsomolská pravda. Americké zpravodajské služby se tedy o ruských výzkumech něco dozvěděli od uprchlých ruských zpravodjců, ale o řadě účinků radiofrekvenčního záření, uvedených ve Washinton Postu, mluvil kapitán Tyler nebo byly výsledkem experimentů amerických vědců.

Na článek Washington Postu, v podmínkách oslabení ruské centrální moci za Gorbačovovy éry, zareagoval ruský deník Komsomolskaja Pravda. Zahájil pátrání po skutečnostech, které by ho mohly ospravedlnovat a jeho výsledky chtěl zveřejnit v seriálu článků. V prvním článku ze 14.11.1990 „Program zombie je bluf nebo?...“ řekl kandidát technických věd A. Ochatriin, že „zotročující stroj“ je v zásadě možné zkonstruovat a že není vyloučeno, že se na jeho konstrukci pracuje. Potom ale zřejmě zakročily ruské úřady a v článku z 25.1.1991 už ředitel Výzkumného ústavu vyšší nervové činnosti a neurologie sovětské akademie věd P. V. Smirnov Komsomolské pravdě řekl, že elektrickými signály je možné změnit náladu člověka, ale nikoli zlomit jeho sebeovládání (to ovšem vyvrátily experimenty vědců s elektrickou stimulací mozku, které popisoval ve své knize Jose Delgado). Na otázku, jestli by bylo možné dosáhnout nějakých účinků působením elektromagnetického pole na mozek Smirnov odpověděl, že o ničem takovém neví.

UTUTLANÝ SKANDÁL V SSSR

S pokusem o státní převrat proti Michailu Gorbačevovi se ale situace v Rusku změnila. Během puče varoval generál Kobec obhájce ruského Bílého domu, kam se uchýlil budoucí ruský prezident Boris Jelcin, před použitím „psychotronických zbraní“ a těsně potom, co byl puč potlačen, 27.8.1991, zveřejnila Komsomolská pravda, v článku „Autoři programu Zombie byli odhaleni v Kyjevě“ prohlášení Viktora Sedleckého, viceprezidenta Ligy nezávislých sovětských vědců. Viktor Sedleckij v něm sděloval: „Jako odborník a právnická osoba prohlašuji: v Kyjevě byla zahájena sériová (a to je velmi vážné) výroba psychotronických biogenerátorů a jejich zkoušky. Nemohu tvrdit, že během puče byly použity právě kyjevské generátory... Nicméně skutečnost, že byly použity je pro mne evidentní. Co to jsou psychotronické generátory? Je to elektronické zařízení, které vyvolává v lidském organismu efekt řízené kontroly. Zejména působí na levou a pravou hemisféru kůry hlavního mozku. Na tom je založen projekt USA Zombie 5. Podobné práce se

provádějí v Sovětském svazu (částečně v Kyjevě v Ústavu pro výzkum vodivosti materiálů)... Proč systém selhal ve dnech státního převratu? Pučisté, kteří s ním neměli zkušenosti, nevěděli o tom, že aby dosáhli potřebné reakce, nesměli dovolit, aby se „zpracovaní“ vojáci smísili s davem na ulici“. Novináři z Komsomolské pravdy se, po zveřejnění tohoto prohlášení, pokoušeli ho ověřit. V článku ze 7. září 1991 „Zprávy o tom, že útočili na naši psychiku se nepotvrdily. Zatím“ (Sluchi o tom čo nam davili na psychiku ně potvėřždalis. Poka), psali, že když hledali Viktora Sedleckého, řekl jim V. Trefilov, ředitel kyjevského Ústavu pro výzkum vodivosti materiálů, kde byl Viktor Sedleckij zaměstnán, že po publikaci náhle někam odjel z Kyjeva a kdy se vrátí, se neví a že jejich ústav žádné psychotronické generátory nemá (kuriózní je, že kdyby byl Viktor Sedleckij za vyžrazení státního tajemství postaven před soud, bylo by tím jeho prohlášení potvrzeno a státní tajemství by tak bylo definitivně prozrazeno). Ředitel jiného kyjevského ústavu, mezioborového vědecko-inženýrského centra „Přírodní zdroje“ A. Krasjaněnko řekl novinářům, že zná v SSSR nejméně 10 týmů, které jsou schopny takový přístroj sestavit a že i jejich ústav má k dispozici přístroj, který je schopen vyvolat u člověka stres, ochablost, nemoc nebo zesilovat jeho přání. Dodal ale, že k úplnému ovládnutí člověka by bylo třeba sestavit velmi složitý počítačový program a silnou aparaturu, které jejich ústav nemá. Novináři tak zachovávali státní tajemství, ale skutečnost, že byly tyto zbraně použity v kritické politické situaci, je v demoratickém systému opravňovala k tomu, aby problematiku, spojenou s jejich existencí, nenechali hned usnout. O tři týdny později 27.9.1991 zveřejnila Komsomolskaja pravda článek „Psychická zbraň nenalezena, ale utratilo se 500 milionů“ (Psihičeskoje orudije ně najděno, , no 500 milionov istračeny), ve kterém byly zveřejněny části projektu vývoje těchto zbraní, které jí poskytl člen korespondent Akademie věd SSSR E. Alexandrov. V projektu se psalo o „dálkovém medikobiologickém působení na vojska i obyvatelstvo torzními zářeními, dálkovém psychofyzickém působení na vojska i obyvatelstvo torzními zářeními“. Tyto úkoly byly zadány centru Vent, které zřídila Státní rada pro vědu a techniku. Centrum Vent bylo financováno ministerstvem obrany a podle jeho ředitele A. Akimova byla na výzkum, včetně příspěvků od Vojensko-průmyslové komise při ministerském kabinetu SSSR a KGB, vynaložena částka půl miliardy sovětských rublů. Pod řízením centra Vent pracovalo 26 vědeckých ústavů, ale především kyjevský Ústav pro výzkum vodivosti materiálů, ve kterém byl zaměstnán Viktor Sedleckij a jehož ředitel popřel, že by jejich ústav měl psychotronické generátory. Seznam ústavů, pracujících na výzkumu byl výsledkem pátrání novináře O. Volkova z Něžavisimoj gazety. Tyto informace potvrdil i deník Trud v článku z 10.4.1992. Ten našel částku půl miliardy rublů potvrzenou v dekretu Výboru pro vědu a techniku SSSR ze 4.7.1991.

Skandál začal dostávat i další rozměr, když Komsomolskaja Pravda zveřejnila 19. října a 30. listopadu dva články o bývalém plukovníkovi sovětské tajné služby KGB, který si stěžoval, že byl vystaven působení psychotronických generátorů a jeho případ byl předán ruské prokuratuře. Ta v rámci vyšetřování požádala o vysvětlení ruského ministra bezpečnosti. V reakci na tyto publikace se Komsomolské pravdě ozvalo 400 dalších lidí, kteří byli přesvědčeni, že je na ně působeno touto technologií.

V červnu 1992 zveřejnila Komsomolskaja pravda článek „Kupte si zařízení ke sledování souseda“ (Kupite sredstvo dlja...), ve kterém bylo prohlášení Viktora Sedleckého v zásadě potvrzeno. Zveřejnila v něm dopis skupiny ředitelů ruských vědeckých institucí ruskému prezidentu Borisi Jelcinovi a světovým demokratickým institucím, ve kterém žádali, aby bylo zakázáno používání psychotronických generátorů jako zbraní. V dopise psali: «Před 20 lety, když jsme začínali pracovat na problému terapie, založené na ultravysoké frekvenci, panovala mezi námi shoda, že objevy v tomto oboru nepoužijeme ke škodě lidstva. Varování generála Kobece, že OMON (ruská protiteroristická policie) má psychotronické generátory, dokazuje, že psychotronické generátory už byly zkonstruovány. Dostanou-li se do rukou lidí se špatnými úmysly, mohou být, díky své schopnosti potlačit lidskou svobodnou vůli, nebezpečnější než atomová bomba“. Navíc Komsomolská pravda zveřejnila výsledky měření radiofrekvenčního záření v 10 moskevských rodinách, které si stěžovaly, že jejich psychická činnost a fyzický stav jsou ovlivňovány elektromagnetickým zářením. Ve všech deseti rodinách bylo odborníky naměřeno intenzivní, směřované elektromagnetické záření. Komsomolskaja pravda v tomto článku dokonce napsala, že

"účinky mikrovlnného záření na lidské chování (vytváření biorobotů)" byly v roce 1990 na seznamu témat, které se nesměly v ruském tisku publikovat. Někdy v té době také zveřejnila všechna ruská média informaci, že v kanceláři nového ruského prezidenta Borise Jelcina byla objevena „podivná“ anténa a že „experti dospěli k závěru, že tam byla umístěna, aby vykonávala psychologický vliv na prezidenta“ (Serge Kernbach: Unconventional research in USSR and Russia: short overview).

Ruský deník Pravda uveřejnil článek na téma dálkového ovládní lidských mozků 30.11.1992. Ředitel centra Vent A. Akimov v něm řekl, že „díky experimentální činnosti je již k dispozici vše potřebné k výrobě továrních prototypů“ a že „torzní pole... jsou... schopna přenášet informace přes všechny překážky“. V tomto případě ale nemluvil o elektromagnetické energii, ale nejspíš o utajovaných nových objevech ve fyzice. Ostatně v prvním článku v ruském tisku na toto téma mluvil v Komsomolské pravdě A. Ochatriin o „leptonických polích“, která také pronikala všemi překážkami. Když se autor tohoto článku pokoušel získat jeho knihu o leptonických polích přes známé z Ukrajiny, řekli mu, že jim bylo řečeno, že tato kniha je utajena. V krizové politické situaci a při přetrvávání Gorbačovovy politiky „otevřenosti“, kdy demokratičnost ruské společnosti předstihovala tu západní, si zřejmě novináři znovu dovolili přiblížit se k odhalení hluboce skrytého státního tajemství. K tomuto tématu se ale podrobně vrátíme až v posledním z této série článků.

I v dalších letech pokračovali ruští novináři v úsilí dobrat se pravdy o existenci psychotronických generátorů. Ruský deník Trud vytvořil komisi „Fenomenon“, jejímž cílem bylo zjistit, jestli se v Rusku tyto zbraně používají. V roce 1993 projevila překvapivou ochotu ke spolupráci i ruská vláda, když generálplukovník ruského vojenského letectva Vladimír Nikitovič Abramov a maršál ruského vojenského letectva Jevgenij Jakovlevič Savickij předali komisi Fenomenon dokumenty o zařízení Radiospánek (Radioson) a experimentu, který s ním byl proveden v roce 1973 u vojenské posádky v Novosibirsku, která byla tímto zařízením uspána. Na dokumentech byla pečeť Ústavu radioelektroniky ruské akademie věd a byla mezi nimi zařazena i přednáška o experimentu v Laboratoři bioelektroniky ruské akademie věd s názvem „Účinky na biologické objekty prostřednictvím modulovaných elektronických impulsů“. Ve schématu zařízení Radiospánek byl i generátor mikrovln. Dokumenty byly podepsány akademikem U. B. Kobzarevem a doktorem věd E. E. Godikem. Skutečnost, že byla ruská vláda ochotná vypustit na veřejnost informaci o možnosti působit na lidskou psychiku elektromagnetickým zářením vyvolává znovu otázku, jestli neměla v záloze ještě jinou technologii, použitelnou ke stejným cílům.

O zveřejnění projektu Radiospánek psali v knize „Psychotronická válka, od mýtů ke skutečnostem“, zveřejněné v roce 1993, také Igor Vinokurov a Georgij Gurtovoj. Ruský politik Vladimír Lopatin, o kterém tu ještě bude řeč, o nich napsal v knize „Psychotronická válka a bezpečnost Ruska“, že „prováděli výzkum plný invence v oblasti psychotronických zbraní“. Gurtovoj a Vinokurov napsali, že mluvili s autorem vynálezu Ivanem Antonovičem, který odmítl zveřejnění svého plného jména (nejspíš proto, aby ho neunesla nějaká ruská mafie a nechtěla od něj toto zařízení získat), ale řekl jim, že se zařízením byla provedena řada úspěšných experimentů, jak na autorech vynálezu, tak na vojácích z vojenské jednotky a že zařízení by mohlo být upraveno k uzdravování lidí nebo přenášení informací přímo do jejich mozku, že by mohlo působit na obyvatelstvo města o rozloze 100 kilometrů čtverečních a že současná technologie by umožňovala umístit ho na satelit a zasahovat ještě větší oblasti. Vyjádřil také názor, že v této oblasti by mělo dojít k otevřené mezinárodní spolupráci vědců a že by měly být všude zavedeny zákony, které by zakazovaly používání výsledků těchto výzkumů proti lidem. Aby ale ani on ani autoři knihy nenesli zodpovědnost za zveřejnění státního tajemství, řekl autor vynálezu na závěr Igoru Vinokurovovi a Georgiji Gurtovému, že jeho vynález nikdy nepokročil dál než k prvním pokusům, protože ruský Výbor pro vynálezy a objevy odložil jeho ověření „s odůvodněním, že je neuvěřitelný“.

V roce 1994 už novináři o téma dálkového ovládní lidské nervové soustavy ztráceli zájem. Zřejmě pod tlakem ruských vládních orgánů. Týdeník Argumenty i Fakty ale ještě vydal článek „Lamači mozku“ (Mozgolomy), ve kterém popisoval natáčení pořadu ruské televize o psychotronických zbraních, které ale bylo brzy bez vysvětlení zastaveno. V natáčení si novinář sedl před psychotronický generátor a popisoval své pocity po jeho zapnutí: "Přestávám jasně vidět. Nemohu se soustředit... ztěžkla mi víčka... něco dusí můj mozek..." Konstruktor přístroje, doktor

lékařských věd, Jakov Rudakov o přístroji řekl, že je schopen působit i na sál plný lidí, že může být použit k uspání nebo vyvolání halucinací a že tento postup je odborně nazýván neurolingvistické programování. V další části pořadu, natáčeného ruskou televizí, se měl novinář, dobrovolný subjekt experimentu, podrobit "kódování". To mělo spočívat v tom, že mu do mozku bude naprogramována činnost, kterou provede až uslyší nějaké neobvyklé spojení slov jako je např. "modrý heřmánek". Jako příklad takové naprogramované činnosti týdeník uvedl, že by pokusný subjekt mohl třeba vyskočit z okna. Výsledky tohoto experimentu týdeník "Aktuality i Fakty" nepublikoval.

Robert Becker psal v knize „Elektrické tělo“ (Body Electric) o pokusu J. F. Schapitze z roku 1974, který byl zveřejněn na základě žádosti podle zákona o svobodě informací. J. F. Schapitz ho uvedl slovy: „V tomto pokusu bude ukázáno, jak může být mluvené slovo hypnotizéra sděleno také elektromagnetickou energií přímo do podvědomých částí lidského mozku... aniž by osoba, vystavená takovému vlivu měla možnost vědomě kontrolovat ukládání inforamace“. V rámci pokusu měli dobrovolníci zodpovědět 100 otázek, lehkých i velmi technických, a potom jim měly být do mozku vyslány elektromagnetickou energií odpovědi na otázky, na které neuměli odpovědět, špatné odpovědi na otázky, které zodpověděli dobře a zapomenutí jiných správných odpovědí. Po 14 dnech si měli test zopadkovat. Ani výsledky tohoto pokusu nebyly zveřejněny. V obou případech zřejmě šlo o vysílání řeči, převedené do ultrazvukových frekvencí, do mozku prostřednictvím pulsovaných mikrovln. Ultrazvuk totiž mozek vnímá, ale člověk si tyto vjemy neuvědomuje, protože je neslyší.

O možnosti vysílat lidskou řeč do mozku prostřednictvím mikrovln psal v citovaném článku i týdeník Argumenty i Fakty: „Už dlouho je znám radioakustický efekt mikrovln: Je-li paprsek mikrovlnného generátoru nasměrován na lidskou bytost a modulován lidským hlasem, potom bude subjekt experimentu slyšet slova, vyslovovaná v dost velké vzdálenosti od něj. Účinek bude jako by slyšel slova 'přímo ve svém mozku'“. Poslední odstavce zřejmě popisují technologii, která byla použita k „mytí mozku“ příslušníků ruské protiteroristické policie OMON, když měli obsadit budovu, do které se uchýlil Boris Jelcin. během puče proti Michailu Gorbačevovi.

K tématu neurolingvistického programování se týdeník Argumenty i Fakty vrátil ještě jednou v roce 1998 v článku „Verze zabití generála Rochlina“ (Versii ubijstva generala Rochlina). Tehdy ruský generál Lev Rochlin organizoval armádní protesty proti reformě ruské armády, což byla de facto výzva ruské státní moci, a obcházel redakce ruských deníků a snažil se získat u nich ochranu tím, že jim říkal, že by mohl být v nejbližších týdnech zavražděn. V redakci týdeníku Argumenty i Fakty řekl: „Buď zorganizují autonehodu, nebo se to stane během pitky a nebo tak dopadne domácí hádka“. Krátce na to ho zastřelila ve spánku jeho manželka. V jiných ruských novinách se v té době psalo, že Rochlina jeho žena zastřelila po poklidném telefonickém rozhovoru se svou přítelkyní. Jestli byla neurolingvisticky naprogramována a reagovala na nějaký sled slov, které při telefonickém rozhovoru použila její přítelkyně, se nejspíš už nikdo nedozví.

V článku „Lamači mozku“ citoval týdeník bývalého náměstka ředitele ruské vědecko-výrobní společnosti Energia, který jeho redaktorům řekl, že už v roce 1989 bylo zkonstruováno zařízení, které kdyby bylo umístěno na oběžnou dráhu kolem Země, mohlo by napravovat chování populace v oblasti o velikosti ruského Krasnojarského kraje. Viktor Sedleckij k tomu dodal, že podobné problémy byly studovány i v kyjevském Ústavu problémů vodivosti materiálů. Informace pro článek dodal i Anatolij Ochattrin, kterého jako prvního oslovila Komsomolskaja Pravda, když se v roce 1990 rozhodla zveřejnit sérii článků o technologiích ovládnutí lidského chování. Argumenty i Fakty o něm napsaly, že byl ředitelem Laboratoře mikroleptonických technologií a že navrhl řadu biogenerátorů a že jeden z nich je schopen naladit se na dálku na biologické charakteristiky určité lidské bytosti a dodat do zaměřeného organismu prostřednictvím mikroleptonických proudů substance smíšené do speciální kapsle. Znovu tak přinášely informaci, že k vyvolání elektrických proudů v lidské nervové soustavě může být použita i jiná technologie než pulsované mikrovlny.

V té době zbývalo k úplnému odtajnění přinejmenším elektromagnetického typu těchto zbraní v Rusku, aby bylo přiznáno jejich používání na lidech a odhlasován zákon, který by zakazoval jejich použití. Velké západní hromadné sdělovací prostředky se ale zveřejnění těchto informací z Ruska vyhýbaly (zjevně proto, aby se o jejich zákazu nezačalo diskutovat i na Západě), což byl nejspíš

důvod, proč Rusko zatím celou tuto záležitost nedotáhlo do konce, protože zákaz těchto zbraní by ho znevýhodnil v možné válce se Západem. Jak uvidíme, USA se v této době zabývaly myšlenkou využít těchto zbraní k ovládnutí světa.

PŘÍSTROJ IGORA SMIRNOVA A OVLÁDÁNÍ MYŠLENEK

V USA bylo mlčení o otevřených ruských publikacích na téma elektronického ovládnutí lidských mozků porušeno jenom jednou a to, když se uvažovalo o použití jednoho z těchto přístrojů v americkém politickém životě. K těmto úvahám došlo při obléhání ranče ve Waco v Texasu, kde se zabarikádovali příslušníci náboženské sekty Davida Koresha.

V letech 1993 a 1994 publikovaly americké týdeníky Defense Electronics, Newsweek a Village Voice informaci, že Igor Smirnov z Moskevské lékařské akademie předváděl odborníkům z amerických tajných služeb a FBI přístroj, který byl schopen ukládat myšlenky do podvědomí lidí a tak ovládat jejich jednání. Podle těchto zpráv zvažovala FBI možnost použít tento přístroj proti Davidu Koreshovi. Jak uvidíme, Američané měli s těmito technologiemi vlastní plány a rozhodně nechtěli přiznat, že je mají i oni. Spíš zkoušeli, jestli se jim nepodaří vyvolat v Rusku zákaz jejich používání, který by mohl vést k tomu, že by jich Rusko nemohlo použít v příští možné válce s USA.

Na článek ve Village Voice „Ovládnutí mozku ve Waco“ (Mind control in Waco) z 8.3.1994 reagoval ruský deník Pravda článkem „Věda o ovládnutí davu“ (Nauka upravljat' tolpoj), ve kterém napsal, že Village Voice přinesl „senzační zprávu“ o tom, že Rusové jsou schopni ovládat lidské jednání tím, že lidem na podvědomé úrovni vnucují myšlenky. O 14 dní později zveřejnil týdeník Moskovskije Novosti dlouhý článek o Igoru Smirnovovi, ve kterém psal, že Igor Smirnov používal k léčebným účelům přístroj, který vysílá do lidských uší šumy, které obsahují otázky, které, přestože je člověk neslyší, jeho mozek vnímá a reaguje na ně. Elektroencefalograf potom přenáší odpovědi mozku dotazované osoby do počítače, který je vyhodnocuje. Tímto způsobem provede Igor Smirnov velmi rychlou psychoanalýzu, na základě které potom, znovu prostřednictvím šumů, tentokrát připojených k hudební nahrávce, vysílá do mozků svých pacientů rady, které pacienti uposlechnou a které je léčí. Igor Smirnov a Moskovskije Novosti tedy přiznali jenom použití ultrazvukových vzkazů, o kterých je už dlouho známo, že ovlivňují lidské myšlení a jednání a v mnoha státech je jejich používání zakázáno, přinejmenším pro reklamní účely.

Na otázku redaktorky Moskevských Novostí, jestli by dokázal zařídit, aby lidé ve volbách hlasovali třeba pro Ruckého, Igor Smirnov odpověděl: „V zásadě je to řešitelný úkol. A ne těžký. Ale nezajímavý“. O svém působení ve Waco vyprávěl: „Navrhnul jsem zakódovat do šumů z motorů policejních aut (budova jimi byla obklopená) hlasy dětí a rodin zvoucí sebevrahy domů“. Dodal, že FBI od jeho řešení ustoupila, když jí dal jenom 70%ní záruku úspěchu. V tom se s vyprávěním I. Smirnova shodoval i článek v Defense Electronics, nazvaný „Zpravodajské agentury zkoumají ruskou technologii ovládnutí mozku“ (Intel Agencies Look at Russian Mind Control Technology), který vyšel jako první v sérii amerických článků už v červenci 1993. O půl roku později, 7.2.1994 ale Newsweek v článku „Brzy budou fázy nastavovány na omráčení“ (Soon Phasers on Stun) napsal: „Technika používá neslyšitelných vysílání, která mohla Koresha přesvědčit, že slyší ve své hlavě hlas boží“. Předpokládejme, že „neslyšitelností“ myslel autor, že by boží hlas neslyšel nikdo jiný a že i David Koresh by ho slyšel jen ve své hlavě. V tom případě by nejspíš šlo o vysílání do jeho mozku „hlasu božího“ pulsovanými mikrovlnami. O dalších půl roku později, v srpnu 1994 zveřejnil Newsweek v článku „Přečtete si tento příběh“ (You Will Read This Story) rozhovor s Igorem Smirnovem, v jehož úvodu psal, že se FBI obrátila o radu na Smirnova během událostí ve Wacu a navržené řešení popisoval takto: FBI chtěla „vysílat do budovy prostřednictvím telefonního vedení členům sekty podvědomě vzkazy od jejich rodinných příslušníků. Pro Davida Koresha... chtěla FBI použít zvláštní hlas: hlas boží, který měl ztělesnit ctihodný herec Charlton Heston“. V tomto případě by do mozků příslušníků sekty byly vysílány

elektromagneticky (jako anténa by sloužilo telefonní vedení) hlasy jejich rodinných příslušníků, překódované do ultrazvukových frekvencí a David Koresh by ve své hlavě slyšel mikrovlnné vysílání hlasu božího v podání herce Charltona Hestona.

Moskovskije Novosti ve svém článku citovaly Igora Smirnova: „Nezapomeňte ve své pomlouvačné notice upřesnit naše cíle – léčit a učit. A nepřipisujte nám jiné, nehumánní“. V článku v Defense Electronics (Obranná elektronika) byl citován účastník schůzek s I. Smirnovem: „Výzvědné služby měly (o schůzky) velký zájem, protože Smirnova sledovaly už léta“ a „protože víme, že existuje důkaz, že speciální jednotky sovětské armády používaly tuto technologii během konfliktu v Afghánistánu“.

V říjnu 1994 vyšel opět v týdeníku Moskovskije Novosti článek „Nesmrtonosná zbraň“ (Něsměrtělnoje oružije) o amerických nesmrtonostných zbraních, ve kterém se psalo: „V roce 1994 zkoumala FBI možnost použití nesmrtonostných technologií proti vůdci sekty fanatiků, Davidu Koreshovi. FBI tehdy informovala Rusy o technice, která jí umožňuje vysílat Koreshovi podvědomé signály. Tímto způsobem na sebe FBI chtěla vzít roli hlasu božího“. Autor článku uvedl, že ho napsal podle amerických a francouzských zdrojů. Je možné, že tyto věty byly myšleny jako varování Američanům, že i Rusové mohou vyrazit jejich státní tajemství (pro úplnost dodávám, že podle článku v Defense Electronics, koupila práva na americkou výrobu Smirnovovy aparatury americká společnost Psychotechnologies Corp. z Richmondu ve Virginii).

TAJNÁ KONFERENCE ORGANIZOVANÁ AMERICKOU NÁRODNÍ LABORATOŘÍ V LOS ALAMOS

V demokratickém světě se nestane skutečností nic, co se neobjeví na stránkách masových sdělovacích prostředků. Informace, které se objeví v málo čtených sdělovacích prostředcích, se nestávají realitou, kterou by se museli zabývat politici. Tak se mohlo stát, že se v roce 1993 v prosincovém čísle málo čteného amerického dvojměsíčníku Microwave News (Mikrovlnné zprávy) objevila informace, že se v listopadu téhož roku na univerzitě Johna Hopkinse konala tajná konference, sponzorovaná americkou Národní laboratoří v Los Alamos, zaměřená na využití takzvaných nesmrtonostných zbraní. Ředitelem nesmrtonostných programů, na kterých Národní laboratoř pracovala, byl v té době John B. Alexander, který zveřejnil v roce 1980 v časopise Military Review (Vojenský přehled), článek nazvaný: „Nové mentální bitevní pole: Ozař mě, Spock“ (The New Mental Battlefield: Beam me up, Spock – Spock je postava ze seriálu Star Trek, která před svou smrtí propojila svůj mozek s mozkem jiného vědce a předala mu svou podstatu, která byla později znovu vtělena). V článku psal, že komu se jako prvnímu podaří dosáhnout úspěchu v oblasti technologie, působící na lidskou psychiku, „získá výrazný náskok před svým protivníkem, výhodu, srovnatelnou s tím, být výlučným valstníkem atomové zbraně“. Na univerzitě Johna Hopkinse, kde se tajná konference konala, také probíhal výzkum radiofrekvenčního záření - Samuel Koslov, který byl vůdčí osobností už zmiňovaného projektu Pandora amerického válečného námořnictva, tam např. několikrát opakoval pokus se zakalením oční rohovky králíků působením mikrovln.

V pozvánce na konferenci, pořádanou americkou Národní laboratoří v Los Alamos, se psalo: „Účelem této konference je uskutečnit setkání průmyslu, vlády a akademických kruhů za účelem vytěžení potenciálu nesmrtonostné obrany a definování požadavků tak, aby ti, kteří se podílejí na obraně, mohli najít metody spolupráce na konceptu nesmrtonostné obrany. Zvláště průmysl bude těžit z přesnějšího pochopení požadavků a působících tlaků, vztahujících se k technologii nesmrtonostné obrany. Všichni účastníci budou mít možnost pochopit novou perspektivu v mezinárodních vztazích“.

Na středu 17.1.1993 byla na programu konference přednáška s názvem „Radiofrekvenční zbraň, velmi atraktivní nesmrtonostná možnost“ a v 11:10 měla následovat přednáška „Aplikace elektromagnetických polí o extranázém kmitočtu na nesmrtonostné zbraně“. Clay Easterly, který přednesl prvně jmenovanou přednášku, řekl časopisu Microwave News, že vzhledem k tomu, že

konference byla tajná, nemůže mluvit o tom, o jakých konkrétních účincích elektromagnetických polí přednášel, ale připustil, že se jednalo o účinky na lidi. Z názvu druhé přednášky by se dalo usuzovat, že vědci ověřili, že na lidi působí i elektromagnetické vlny, které jsou vysílány ve frekvencích, ve kterých funguje lidský mozek, tedy převážně jeden až sto Herzů. Prvně uvedenou přednášku časopis komentoval, že na základě neutajených informací nelze posoudit, jestli už byla tato atraktivní možnost použita a dodal, že podle nepotvrzených zpráv byla použita proti mírovým aktivistkám u americké vojenské základny Greenham Common ve Velké Británii. Pokud před touto konferencí v USA ještě neprobíhala sériová výroba „psychotronických biogenerátorů“, po ní k ní muselo dojít.

Práce na vývoji těchto zbraní rozhodně pokračovaly velkým tempem. V roce 2001 se objevila na webových stránkách Ředitelství směrované energie Výzkumné laboratoře amerického vojenského letectva přehledná zpráva o plánovaných nových zbraních. Ve zprávě se psalo: „Dlouhodobé výzvy Ovládaných účinků se soustřeďují na vývoj technologie ve třech hlavních oblastech. Cílem Kalkulované globální projekce síly je využití elektromagnetických a jiných nekonvenčních silových schopností proti zařízením a vojenské technice s cílem dosáhnout strategické, taktické a smrtonosné i nesmrtonosné projekce síly na celém světě. Kontrolované osobní účinky zkoumají technologie, které by mohly přimět vybrané protivníky, aby mysleli a jednali podle našich potřeb. Cílem Dominantní dálkové kontroly je dálkové ovládání nepřátelských vozidel, senzorů, komunikací a inforamčních systémů a jejich manipulace pro vojenské účely“. Kontrolované osobní účinky byly rozvedeny takto: „Klamáním smyslů může být možné vytvořit syntetické představy nebo hologramy, aby bylo zmateno zrakové vnímání individua, nebo podobným způsobem zmást jeho smysly sluchu, chuti, dotyku nebo čichu“. O využití těchto nových zbraňových systémů se psalo: „Vojenští velitelé chtějí působit účinky, které jsou smrtonosné nebo nesmrtonosné a mohou být buď soustředěné na jedno místo a nebo rozptýlené. Obecně vzato, bude-li možné zaměřit okamžitě energetický bod na kterýkoli cíl na světě a potom rychle navázat na toto varování různými úrovněmi účinků, vojenský velitel bude mít k dispozici nevyrovnatelnou operační pružnost a reakci“.

V této zprávě, která byla dostupná veřejnosti, se psalo o těchto zbraních jako o zbraních futurologických. Nejspíš proto, aby tyto informace nevyvolaly pobouření a nezačaly se šířit a aby americká veřejnost nezačala žádat, aby tyto zbraně byly zakázány. Už v roce 1998 ale psal Timothy L. Thomas ve čtvrtletníku americké Vysoké školy vojenské s názvem Parameters, v článku „Mozek nemá obrannou stěnu proti psychologické válce a ovládání myšlenek“ (The Mind Has no Firewall Against PSI Warfare and Thought Control), že „podle ruského televizního vysílání zahájily strategické raketové síly výcvik proti mimosmyslovému vnímání“ a že „přišel čas se ptát, proč to vypadá, jako že my ignorujeme operátory našich systémů... to je slabé místo ve vojenském vybavení jakéhokoli národa... jde tady o to, chránit před signály nebo měnit signály, vlny a impulsy, které mohou ovlivnit základy systémů zpracování dat, počítače nebo lidí“. Zbraňové systémy, které mohly být použity k tomu, aby operátoři strategických raket „mysleli a jednali podle našich potřeb“ tedy už existovaly. Obranu je třeba budovat jen před skutečně existujícími systémy.

RUSKÝ SYSTÉM SURA A AMERICKÝ SYSTÉM HAARP A MOŽNOST GLOBÁLNÍHO PŮSOBENÍ NA LIDSKÝ NERVOVÝ SYSTÉM

V roce 1992 zveřejnil Nezávislý moskevský ústav zahraniční politiky v týdeníku Stolica článek „MC-ultra program“ (odkazoval tak na zveřejněný program CIA, zaměřený na ovládání lidské vůle ze 60. let, citovaný na začátku tohoto seriálu), ve kterém Viktor Sedleckij sděloval, že v SSSR začal v roce 1982 vývoj úplně nového radarového systému, který umožňuje ovládat kterékoli místo na zeměkouli a že toto zařízení by mohlo být použito k vytvoření „psychotronického pole pro ovládání mozku“. Neřekl konkrétně o jaký projekt se jednalo, ale mohlo jít o systém Sura <http://sura.nirfi.scinno.ru/page2.html?height=1150&source>AboutSura/About.html> http://www.esosed.ru/onmap/radiokompleks_sura_/6514695/index.html, který byl v roce 1981 v Sovětském svazu vybudován poblíž města Nižnyj Novgorod v centrálním Rusku. Jeho stavbu

financovalo sovětské ministerstvo obrany a později ho převzal pod kontrolu Vědecko-výzkumný radiofyzikální institut. Na oficiální stránce se píše, že systém je určen k výzkumu vesmíru, atmosféry, zemské kůry a šíření radiových vln. Podrobněji pak, že je mimo jiné určen k výzkumu zákonitostí vyvolávání umělých turbulencí a umělého elektromagnetického záření ionosférické plasmy v různých vlnových rozsazích, působením radiových vln o velké energii. Systém má být také používán k nízkofrekvenčnímu vysílání, které ovlivňuje elektrické proudy v ionosféře. Pracuje ve frekvencích od 4,5 do 9,3 megahertzů, které produkují tři vysílače a elektromagnetické vlny jsou vysílány do ionosféry systémem 144 antén, rozmístěných na území o velikosti 300 krát 300 metrů (9 hektarů). Maximální výkon systému je 190 megawattů. Tento systém tedy může pulsováním vysílaných vln vyvolat v ionosféře střídavé elektrické proudy a tak i elektromagnetické vlny, které mohou zasáhnout velké oblasti planety a pokud budou pulsovány ve frekvencích činnosti lidského mozku, mohly by působit na celé populace za předpokladu, že by takto vzniklé extra dlouhé vlny, mozek zasáhly a byly jím vnímány. Teoreticky je totiž mozek příliš malá anténa na to, aby mohl zaznamenat vlny, dlouhé desítky tisíc kilometrů. Někteří vědci ale spekulovali o tom, že život na Zemi se od svých počátků vyvíjel v prostředí extra dlouhých elektromagnetických vln, způsobených hlavně celoplanetárním šířením vln, které vznikají při blescích (v každé chvíli probíhá na planetě kolem 2000 bouřek) a proto na ně může být citlivý. Frekvence těchto vln se pohybují od 3 do 60 Hz a stojí za zamyšlení do jaké míry se základní frekvence nervové činnosti živých organismů vyvíjely ve vztahu k těmto frekvencím, ve kterých se život od svého vzniku na Zemi pohyboval. V tom případě by na extra dlouhé vlny nervové soustavy živých bytostí reagovaly. Reakce Evropské unie a Ruska na budování amerického systému HAARP, kterým budou věnována příští pokračování tohoto seriálu, potvrzovaly tuto vědeckou hypotézu. Součástí systému Sura je přijímací zařízení na zachycování elektromagnetických vln v rozsahu od 0,01 Herze do 10 Khz, tedy v rozsahu činnosti lidského nervového systému. Systém je tedy s vysokou pravděpodobností schopen manipulací ionosféry vyvolat i elektromagnetické vlny ve frekvencích činnosti lidského mozku a měnit frekvence po jedné setině Herze, tedy s přesností, která může vyvolávat v lidském mozku rozdílné reakce.

Systém Sura, který byl spuštěn v roce 1981, nebyl zdrojem „psychoaktivních“ signálů, které byly zachycovány v USA od roku 1976. Tím byl radar Duga Černobyl-2. Po skončení studené války Rusko vysílání radaru Duga zastavilo a vysvětlilo jeho používání jako součást svého protiraketového systému. Vysílací systém byl umístěn poblíž jaderné elektrárny v Černobylu, odkud zřejmě čerpal energii. Jeho vysílání bylo pulsováno v 10 Hz a kdyby bylo schopné měnit frekvence pulsování po jedné setině Herze, mohlo by manipulovat činnost lidských mozků. Od systému Sura se lišil tím, že jeho sestava nemohla být použita k vyvolávání elektromagnetických vln v ionosféře a možná i tím, že pulsování nemohlo být měněno po jedné setině Herze.

O budování amerického systému HAARP (High-frequency Active Auroral Research Program - Vysokofrekvenční aktivní výzkumný program polární záře) bylo rozhodnuto v roce 1990 a jeho konstrukce začala v roce 1993 a dokončena byla v roce 2007. Systém byl vybudován na Aljašce v blízkosti severního magnetického pólu. Stavba byla financována Kanceláří námořního výzkumu amerického vojenského námořnictva a Výzkumnou laboratoří amerického vojenského letectva. Systém je uspořádán podobně jako ten ruský, jenom v něm je místo 144 antén 180 antén, rozmístěných na rozloze 13 hektarů místo na rozloze 9 hektarů. Používá frekvencí od 2,7 do 10 megahertzů a má výkon 3,6 megawattů. Jeho výkon se ale, při zaměření na jedno místo v ionosféře, může, v důsledku využití energie ionty nabitě ionosféry, až ztisícinásobit. Totéž ovšem platí pro ruský systém Sura. K základním vlastnostem systému patří, že je schopen zahřívat ionosféru a tím měnit její výšku. Jak se mění výška ionosféry, odrážejí se vlny od ní zpátky na Zemi a je tedy možné směřovat toto elektromagnetické záření do různých oblastí planety. I systém HAARP je podle oficiálních informací americké vlády určen k vědeckým výzkumům ionosféry. Příliš mnoho fakt ale svědčí o tom, že byl budován i pro vojenské účely. Kromě toho, že bylo budování systému financováno americkým vojenským letectvem a námořnictvem, přepokládal základní patent Bernarda J. Eastlunda (číslo 4,686,605), že by, kromě výzkumu ionosféry, mohl mít i řadu dalších použití. Počítal s tím, že by systém mohl být použit k ničení naváděcích systémů raket a

elektronického ovládní letadel kdekoli v atmosféře, k vyrušení všech komunikačních systémů kdekoli na planetě a současnému použití svého vysílání jako jediného fungujícího komunikačního systému. Podle jiného patentu měl být systém HAARP schopen vyřadit z funkce všechny elektronické systémy v rozsáhlých oblastech zeměkoule. Další patenty předpokládaly možnost ovládní počasí změnou směru větrů v horní atmosféře Země a vytváření nebo zaplňování ozónových děr, další umožňovaly určit, jestli přilétající střela nese jadernou nálož a způsobovat výbuchy o velikosti výbuchů jaderných bomb, které by ale nezpůsobily radioaktivní záření. V roce 1995 pozastavila vláda USA financování projektu, dokud ho armáda nedoplní o takzvanou zemi pronikající tomografii. V této aplikaci měl být systém HAARP schopen, pomocí vln o extranízických frekvencích, vyhledat pod zemí ložiska minerálů, ale také tunely, kryty, továrny a jiná podzemní zařízení. Koncem února 1995 vyhledali autoři knihy „Andělé nehrají na tuto Harfu“ (HAARP znamená v angličtině harfa) tehdejšího ředitele programu HAARP Heckschera, který jim řekl, že pro zemi pronikající tomografii bude systém HAARP používat frekvence mezi 12 a 20 Herzi nebo možná 1 Hz. Znovu tak musel vyvolat otázku, jestli nebylo plánováno použití systému HAARP i pro ovládní mozkové činnosti. Za předpokladu, že by bylo k vysílání mozkových signálů použito „rozhýbání“ ionosféry, mohla by být ovlivňována mozková činnost celých populací, pokud by tyto vlny na jejich mozek působily. Navíc systém HAARP, stejně jako systém Sura, je schopen pulsovat vysílání od jedné setiny Herze a je tedy zřejmě schopen měnit pulsování po setinách Herze. Vzpomeňme si, že Paul Tyler napsal, že jedna setina Herze může znamenat rozdíl v účincích elektromagnetických vln na činnost lidské nervové soustavy a vyvolat rozdílné nervové reakce. Vzpomeňme si také, že Paul Tyler mluvil o možnosti zastavit činnost lidského srdce, kterou vyzkoušeli na žabách vědci experimentující s elektrickou stimulací mozku. Systém HAARP by tedy, stejně jako systém Sura, mohl být, za předpokladu, že extra dlouhé frekvence působí na činnost lidského mozku, použit k vyhubení obyvatelstva rozsáhlých oblastí planety rychlostí světla. Proti extra dlouhým vlnám není možné použít žádné elektromagnetické stínění a pronikají hluboko do vody i do zemské kůry.

První zkouška systému HAARP proběhla v roce 1994 a v roce 1995 zveřejnil profesor Michael Persinger z Laurentiánské univerzity v Kanadě v odborném časopise Perception and Motor Skills (Vnímání a pohybové schopnosti) článek s názvem „O možnosti vstoupit přímo do každého lidského mozku elektromagnetickou indukci základních algrorytmů“ (On the Possibility of Directly Accessing Every Human Brain by Electromagnetic Induction of Fundamental Algrorythms“). Ve své přednášce na konferenci o Nastupující elektromagnetické medicíně se kapitán Paul Tyler zmínil o experimentu proferora Persingera, ve kterém vystavil studenty působení elektromagnetických vln, pulsovaných ve frekvenci 5 Hz, které u nich způsobily úbytek potivosti, pocit sucha v ústech, bolesti žaludku a zvýšený stav relaxace. Podle nezávislého badatele Davida Guyatta se profesor Persinger podílel na projektu americké armády „Spící kráaska“, zaměřeném na vývoj elektromagnetických zbraní, ovlivňujících činnost mozku, pro použití na bitevním poli. Na Internetu je možné najít přednášku profesora Persingera, ve které popisoval experimenty s vlivem magnetického pole na telepatické schopnosti. V článku v časopise Perception and Motor Skills rozebíral možnosti překlenutí frekvenčních rozdílů v činnosti jednotlivých mozků a v závěru psal: „Během posledních dvou desetiletí... se objevil potenciál, který byl nepravděpodobný, ale který je teď rozhodně reálný. Tímto potenciálem je technická schopnost ovlivnit přímo většinu z přibližně 6 miliard mozků lidského druhu bez zprostředkování smyslovými modalitami, generováním nervové informace uvnitř fyzického media, ve kterém jsou všichni členové druhu ponořeni... omezení rizika nepřiměřeného použití těchto technologií vyžauje otevřenou diskuzi o jejich reálné použitelnosti a implikacích, jak ve vědecké oblasti, tak na veřejnosti“. Těžko lze pochybovat o tom, že Michael Persinger (podobně jako atomoví vědci Robert Oppenheimer nebo Andrej Sacharov) si uvědomoval svůj podíl zodpovědnosti za zpřístupnění technologie dálkového ovládní lidských mozků, a případného vyvražďování celých populací, mocenským strukturám (jak už víme z Ruska Michael Persinger nebyl jediným vědcem, který si tuto zodpovědnostu uvědomoval) a pokoušel se, zvláště po prvních zkouškách systému HAARP, vyvolat o nich veřejnou diskusi. Bohužel našel porozumění jen u málo čteného odborného časopisu. Velká media si zřejmě téma dálkového ovládní činnosti

lidského mozku vyhledaly v něčem podobném jako byl seznam témat, o kterých se v médiích nesmí psát, na kterém bylo toto téma v roce 1990 v SSSR. V roce 1995 vydalo americké ministerstvo obrany direktivu, kterou byl vytvořen Řídící výbor pro nesmrtonostné zbraně, ve které mu mimo jiné ukládala „vydávat bezpečnostní a utajovací instrukce o programech nesmrtonostných zbraní“.

V ROCE 1997 SE V USA ZAČALO UVAŽOVAT O VYTVOŘENÍ SYSTÉMU TOTALITNÍ SVĚTOVLÁDY ZALOŽENÉ NA VYUŽITÍ TECHNOLOGIE DÁLKOVÉHO OVLÁDÁNÍ ČINNOSTI LIDSKÝCH MOZKŮ

V roce 1983 měl Samuel Koslov závěrečnou shrnující řeč na konferenci o Nelineární elektrodynamice v biologických systémech, ve které řekl, že konference dokázala, že vnější elektrická pole jsou klíčem k ovládnutí buňky, že tento objev bude mít nesmírné důsledky v sociální, ekonomické i vojenské oblasti a navrhl, aby přítomní vědci napsali prezidentovi USA podobný dopis, jaký napsal po prvním úspěšném pokusu se štěpením atomového jádra v roce 1939 Albert Einstein americkému prezidentovi Roosveltovi. V zásadě tím potvrdil názor Johna B. Alexandera, který už v roce 1980 napsal, že kdo dokáže využít poznatků v oblasti elektromagnetického fungování lidské nervové soustavy k dálkovému ovládnutí činnosti lidských mozků, získá nad možnými protivníky stejnou převahu jako vlastník atomové zbraně.

Z této perspektivy převratné události ve vědě vycházela i kniha „Revoluce ve vedení války a konflikt blížící se válce“ (Revolution in Military Affairs and Conflict Short of War), vydaná v roce 1997 Ústavem strategických studií při americké Vysoké škole vojenské. Protože se jednalo o americké státní tajemství, kniha nemohla čtenářům otevřeně sdělit o jaký druh technologické revoluce se jedná. Autoři si také byli velmi dobře vědomi, že používání této technologie je v rozporu se základními demokratickými hodnotami americké společnosti a prosazovali proto názor, že by bylo třeba provést nejprve revoluci morální a politickou k tomu, aby mohlo dojít k revoluci ve vedení války. Dobře chápali, že by americká společnost nebyla snadno přístupná morální a politické revoluci, která by občany zbavila práva na soukromí a státy práva na suverenitu a proto si vymysleli scénář událostí, které by americkému politickému vedení otevřely cestu k prosazování této revoluce, respektive globální americké moci.

Realizaci projektu nijak neodkládali a svůj scénář proto umístili do roku 2000. Vycházel z nárůstu terorismu, obchodu s drogami a kriminality. Vezmeme-li v úvahu, že k velkým teroristickým útokům proti USA došlo v roce 2001 a člověk, který si dobře prostuduje činnost amerických zpravodajských služeb před těmito útoky, může jen stěží pochybovat o tom, že americké tajné služby tyto útoky vědomě umožnily a zřejmě i pomohly s jejich realizací (viz nakladatelství Kosmas, „Útoky z 11. září a tajné služby – promyšlený podvod“), musíme si klást otázku, jestli tyto útoky, po kterých následoval útok na soukromí amerických občanů a útok na suverenitu Iráku, Afghánistánu, Libye a Syrie (přičemž útok na Irák byl ospravedlněný zfalšovanými informacemi), nebyly součástí realizace tohoto scénáře.

Ve scénáři se píše: „Prezident tak byl přístupný použití druhu psychotechnologie, která tvořila jádro revoluce ve vedení války... technologie změnila způsob použití síly, věci jako osobní odvaha se staly zbytečnými...“. Nová technologie tedy přinesla novou metodu, jak působit na psychiku protivníka, než vyvolat v něm strach ze smrti a umožňovala jejím operátorům působit na protivníky bez přímého kontaktu s nimi, ve kterém by riskovali vlastní život. „Bylo třeba, abychom přehodnotili morální zábrany, které nám bránily manipulovat mozky domácích i zahraničních nepřátel...Soustavným úsilím a velmi sofistikovanou uvědomovací kampaní byly změněny staromódní pojmy soukromí a národní suverenity.“ O amerických spojencích autoři psali: „USA postupně opustily kolektivní úsilí...Skoro všichni spojenci se svými staromódními armádami, formovanými předtím, než došlo k revoluci ve vedení války, se ukázali být spíš přítěží než pomocí...“. Celý scénář tedy směřoval k tomu, vytvořit nový globální totalitní systém, podřízený

vládě USA. Ten se měl realizovat následujícím způsobem: „Po celém světě byli pomocí všeobecné integrované databáze vyhledáni ti, kteří by mohli podporovat povstání. Byli zařazeni do kategorií 'možný' nebo 'aktivní' a pro každého byla individuálně vytvořena a soustředěna na něj sofistikovaná počítačová simulace osobnosti“. Je známo, že NSA už desítky let vyhledává ve světových komunikacích potenciální nepřátele USA a odposlouchává i světové politiky. Cestu k jejich mozům by si teoreticky mohla najít prostřednictvím jejich mobilních připojení a systému GPS. Pokud by zůstaly zbraně, umožňující dálkové ovládání činnosti nervové soustavy, v utajení, skončil by každý, kdo by se proti „počítačové simulaci osobnosti“ chtěl bránit a nebyl by schopen dokázat, že je podroben účinkům těchto zbraní, v psychiatrické léčebně. V direktivě amerického ministerstva národní obrany z roku 1995, která zřizovala Řídící výbor pro nesmrtonosné zbraně, se psalo: „Pojem protivník je výše použit v nejširším smyslu a zahrnuje i ty, které si přejeme zastavit“. Tento postoj v posledních letech potvrzuje FBI, když vede vyšetřování proti různým opozičním skupinám jako teroristická vyšetřování. Směřování k totalitní vládě tedy není americké demokracii úplně cizí.

V závěru knihy se autoři vraceli ke střízlivějšímu pohledu na vývoj situace. Připouštěli, že se americká veřejnost a americká vláda nemusí pro tuto revoluci rozhodnout, ale upozorňovali, že i když se k těmto prostředkům bude sahat jenom výjimečně, může, s jejich narůstajícím používáním, dojít ke „stejně hluboké změně, k jaké by vedla úmyslně provedená revoluce“. Kapitán Paul Tyler ve své stati v knize „Konflikt o nízké intenzitě a moderní technologie“ předpokládal, že technologie dálkového ovládání činnosti lidského mozku by mohla být použita i k „ovládání davu“. Pokud by se ale této technologii začalo používat proti demonstrantům, byl by to také krok na cestě k totalitnímu systému. Není jasné, jestli by si lidé, v rozhovorech po skončení demonstrace, uvědomili podivnou změnu svých záměrů. Pokud by k tomu nedošlo a nenásledovala by akce, ztratila by demokracie, respektive moc, která jí řídí, svou kontrolu „zdola“.

Autoři knihy o revoluci ve vedení války svou analýzu uzavřeli: „Ať si zvolíme revoluci nebo evoluci, ke změně dojde“. Přitom si uvědomovali, že se tato nová „psychotechnologie“ dostane i na černý trh a začne být využívána i podnikovými a kriminálními organizacemi. Je třeba dodat, co autoři neuvádějí, že dálkové ovládání činnosti lidské nervové soustavy umožňuje i velmi obtížné dokazatelné vraždy a za současné situace vlastně vraždy nedokazatelné, protože neexistuje zákon, který by zřizoval službu, který by vyhledávala „psychoaktivní signály“ a jejich zdroje a trestal jejich uživatele.

Pokud se čtenář domnívá, že tento scénář nemá nic společného s realitou, ve které žije a není proto třeba se ničeho obávat, Igor Smirnov, jak v rozhovoru pro Newsweek, tak v rozhovoru pro Moskovskije Novosti (tady méně otevřeně), přiznal, že se od něj jeho přístroj snaží získat ruská mafie. Že to nebrala na lehkou váhu ani ruská vláda, dokazuje fakt, že v Rusku existuje zákon, který zakazuje používání „psychotronických zbraní“ soukromým organizacím.

Že koncept revoluce ve vedení války nebyl koncepcí, která se pěstovala jen v Ústavu strategických studií americké armády, naznačovala slova tajemníka amerického ministra obrany Paula G. Kaminského, který v roce 1996 řekl Výboru amerického kongresu pro národní bezpečnost: „Kosmické síly hrají ústřední úlohu v nadcházející revoluci ve vedení války, a to díky své jedinečné schopnosti shromažďování, přenášení a rozšiřování informací“. Těžko je možné pochybovat o tom, že se tato slova vztahovala na schopnost amerického systému HAARP působit na lidský nervový systém.

EVROPSKÁ REAKCE NA BUDOVÁNÍ AMERICKÉHO SYSTÉMU HAARP

V posledním článku tohoto seriálu jsem psal, že se tvrdí, že elektromagnetické vlny o extra nízkých frekvencích na lidský organismus nemohou působit, protože je příliš malou anténou na to, aby je mohl zachytit. Vědecká literatura ale působení těchto frekvencí na lidský organismus nepopírá. Vedou se jenom spory o tom, jestli elektromagnetické vlny o 50 Hz, které vznikají v rozvodech elektrického proudu, mají dostatek energie na to, aby „přehlušily“ činnost lidského organismu a lidské nervové soustavy a případně vyvolaly dětskou leukemii nebo rakovinné bujení.

Rozkmitání ionosféry ve frekvencích lidské nervové soustavy ovšem může vyvolat elektromagnetické vlny ve frekvencích lidské nervové činnosti, která bude mít dostatek energie na to, aby si podřídila její činnost. To vysvětluje reakce Evropské unie a Ruska na budování amerického systému HAARP.

Na rozdíl od ruského systému Sura, který byl budován v komunistickém systému a nebyla tedy šance, že by někdo jeho budování oponoval, o budování systému HAARP napsal knihu syn amerického senátora Nick Begich, společně s novinářkou Jeane Manning a v knize uvedli všechna možná vojenská použití tohoto systému. Na zveřejnění knihy překvapivě, protože Evropská unie byla zvyklá neodporovat americké moci, reagoval Evropský parlament a pozval si Nicka Begicha, aby o budování systému HAARP podal svědectví. Výsledky jeho svědectví byly zahrnuty do rezoluce Evropského parlamentu číslo A4-0005/1999 z 28. ledna 1999, věnované ochraně životního prostředí a bezpečnosti a zahraniční politice. V rezoluci Evropský parlament vyzýval Evropskou unii, aby usilovala o to, aby nové nesmrtonosné technologie a zbraňové strategie byly zahrnuty do mezinárodních konvencí, označil zprovoznění systému HAARP, kvůli jeho dalekosáhlému vlivu na životní prostředí, za důvod ke globálním obavám. vyzval, aby jeho právní, ekologické a etické implikace byly, před dalším výzkumem a zkouškami, přezkoumány nezávislým mezinárodním orgánem a vyjádřil lítost nad tím, že americká vláda nevyslala na slyšení o systému HAARP žádného svého představitele, který by podal svědectví o rizicích, který představoval pro životní prostředí a zdraví veřejnosti. V bodě 27 pak rezoluce výslovně vyzývala k tomu, aby byla uzavřena mezinárodní dohoda, která by zavedla „globální zákaz vývoje a rozmístování zbraní, které by mohly umožnit jakoukoli formu manipulace lidských bytostí“. V rezoluci také Evropský parlament vyzval svůj orgán pro vyhodnocování vědeckých a technologických možností (STOA Panel), aby prozkoumal rozsah rizika, který systém HAARP představuje pro životní prostředí a zdraví veřejnosti.

Panel STOA tento výzkum neprovedl, nicméně v červnu roku 2000 zveřejnil studii o Technologiích ovládání davu (Crowd Control Technologies), ve které je citován i původně navržený text rezoluce Evropského parlamentu. Vyzývá se v něm k „mezinárodní dohodě o globálním zákazu výzkumu a vývoje... zaměřeného na využití znalostí o chemickém, elektrickém, zvukově vibračním a jiném fungování lidského mozku k vývoji zbraní, které by mohly umožnit manipulaci lidských bytostí, včetně zákazu jakéhokoli současného nebo možného rozmístění takových systémů“. Slovo „současného“ jasně odkazuje k uvedení do provozu systému HAARP.

Ve zprávě STOA se také píše: „V říjnu 1999 ohlásilo NATO novou politiku nesmrtonosných zbraní a jejich zařazení do spojenecké výzbroje“ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/stoa/2000/168394/DG-4-STOA_ET%282000%29168394_EN%28PAR02%29.pdf. Tím je vlastně vysvětleno, proč se Evropská unie proti „manipulaci lidských bytostí“ dále neangažovala a proč ani STOA neprozkoumala rizika, spojená se systémem HAARP. Evropská unie zřejmě pod americkým tlakem přistoupila na to, že se tyto zbraně stanou součástí arzenálu NATO. Přesto se ve zprávě STOA psalo, že „nejkontroverznější 'nesmrtonosné' zbraně určené k ovládání davu... navrhované Spojenými státy jsou takzvané radiofrekvenční zbraně nebo zbraně používající směřované energie, které mohou údajně manipulovat lidské chování mnoha neobvyklými způsoby“, že „největší obavy vyvolávají systémy, které mohou přímo inereagovat s lidským nervovým systémem“ a že „výzkum, prováděný zatím jak v USA tak v Rusku, může být rozdělen do dvou souvztažných oblastí: ovládání jednotlivých mozků a ovládání davu. Studie se ale vyhýbala tomu zveřejnit tajné evropské výzkumy a odvolávala se jenom na práce Nicka Begicha a autora tohoto článku (pozn. 354 a 356). Přesto se ve zprávě píše, že americká armáda připouští, že vývoj těchto zbraní je ve stadiu prototypů a že „v roce 1996 nesmrtonosné nástroje identifikované americkou armádou zahrnovaly... systémy směřované energie“ a „radiofrekvenční zbraně“ (str. xlvi). Systém směřované energie byl v poznámkách k dokumentu dále definován jako „systém směřované energie určený k tomu, aby shodnými radiovými frekvencemi zasahoval do činnosti lidského mozku na úrovni nervové synapse“ (internetová adresa dokumentu se mnohokrát změnila a v poslední zveřejněné verzi tato poznámka chybí).

Reakce Evropské unie na budování amerického systému HAARP tak zřejmě ustoupila americkému přesvědčení, že vlastnictví technologií dálkového ovládní činnosti lidských mozků ještě může být užitečné k tomu, aby si USA definitivně podrobily Rusko.

RUSKÁ REAKCE NA BUDOVÁNÍ SYSTÉMU HAARP

Rusko si bylo dobře vědomé toho, že systém HAARP je namířen hlavně proti němu a podle toho vypadala i jeho reakce. V únoru roku 2000 zveřejnil ruský deník Segodňa článek „Jezdci psychotronické apokalypsy“ (Vsadniki psichotronnogo apokalipsisa), ve kterém se psalo, že v roce 1996 informovali pracovníci ruské vládní zpravodajské agentury FAPSI, že účinek použití tzv. informačních zbraní je srovnatelný s účinkem zbraní hromadného ničení a vypracovali zprávu nazvanou "Informační zbraň jako hrozba národní bezpečnosti Ruska". Ředitel agentury Alexander Starovojtov prohlásil: „Informační 'útok' hrozí vyřadit z provozu všechny elektronické systémy, které se podílejí na řízení země, její armády, vládní infrastruktury atd. Dopravní a energetické systémy (včetně jaderných systémů) budou rozvráceny. Armáda a námořnictvo nebudou schopné na útok odpovědět. Vůdcové země nebudou schopni dostat nezbytné informace, udělat a realizovat jakékoli rozhodnutí“. V článku, jehož největší část byla věnována psychotronickým zbraním se dále psalo: „Je nutné připustit, že náš možný nepřítel nám poskytuje všechny důvody k tomu, abychom mluvili o psychotronické nebo psychické zbraní, jako o faktu, který musíme považovat za reálný. Jde o to, že nesmrtonosná zbraň, která je vyvíjena v Los Alamos, je, podle ruské vojenské klasifikace, úzce spojená s tak zvanou 'informační zbraní'... taková zbraň je schopná působit nejen na vojáky nepřítele... ale na celé obyvatelstvo země“. Vzhledem k uváděným hrozbám je těžké pochybovat o tom, že se článek vztahoval k uvádění do provozu amerického systému HAARP. Ruská Státní дума a potom i Meziparlamentní shromáždění Svazu nezávislých států na informace FAPSI reagovaly tím, že se v roce 1997 obrátily na OSN, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Evropskou radu s návrhem, aby byla uzavřena mezinárodní konvence zakazující informační válku a cirkulaci informačních zbraní. Podle deníku Segodňa byla v březnu 1998 tato otázka prodiskutována s generálním tajemníkem OSN Kofi Ananem a ruská iniciativa byla zahrnuta do pořadu jednání Valného shromáždění OSN. Iniciativa se zřejmě nakonec na pořad jednání nedostala, protože jí USA buď vetovaly a nebo se odmítly ke konvenci připojit. Původní iniciativu k tomuto návrhu formuloval Vladimír Lopatin, o kterém bude hned řeč.

Deník Segodňa, ve zmiňovaném článku, psal převážně o "tajemných informačně-psychologických" prostředcích, které jsou schopny poškodit zdraví, způsobit smrt nebo "zablokovat na podvědomé úrovni svobodu lidské vůle, způsobit ztrátu schopnosti politické, kulturní a jiné sebe identifikace lidské bytosti" a dokonce způsobit "destrukci nedělitelného informačního a duchovního prostoru Ruské federace". Pod článkem uvedl deník Segodňa přehled zbraní působících na lidskou psychiku, který dostal od ruského ministerstva obrany. Kromě ultrazvukové a mikrovlnné zbraně je v něm i „psychotronická zbraň“, „založená na takzvané bioenergii“ která je, kromě schopnosti „přenášet informace mezi lidmi“ a telekineze, schopná působit i na komunikační a elektronické systémy.

V článku se také psalo, že v ruské Státní dumě byl předložen od roku 1990 už třetí návrh zákona na ochranu populace před „zombiováním“ a poškozováním psychického zdraví. První návrh zákona nesl název „O psychosféře“ a vypracoval ho poslanec Viktor Plujichin, druhý návrh zákona se jmenoval „O zabezpečení energo-informačního blahobytu populace“ a byl vypracován Výborem státní dumy pro Ekologii a třetí návrh, „O informačně-psychologické bezpečnosti“, předložil v roce 2000 poslanec Státní dumy Vladimír Lopatin. U prvních dvou návrhů zákona došlo jen k diskusím poslanců, ale ne k hlasování a v posledním případě diskuse právě probíhaly a poslanci během nich podle deníku pochopili, že „nepřítel, který v této oblasti hrozí Rusům, je strašný a mocný“. Nicméně deník psal, že zatím nebylo jasné, jak se k němu postaví tajné vládní agentury.

Vladimír Lopatin byl vzděláním právník a dosáhl titulu kandidáta právních věd. Od září 1990 do listopadu 1992 byl prvním náměstkem předsedy vládního výboru Ruské federace pro společenskou bezpečnost a spolupráci ministerstva obrany SSSR s KGB (sovětskou státní policií). V roce 1992 se na protest proti prováděné vojenské politice vzdal hodnosti plukovníka sovětské armády. V důsledku tohoto svého rozhodnutí, byl přeřazen do funkce náměstka vedoucího správy Volgogradské oblasti, odkud byl propuštěn, když poukazoval na zneužívání moci a korupci v tomto orgánu. Nakonec dosáhl toho, že proti vedoucímu správy Volgogradské oblasti bylo zahájeno trestní řízení. V roce 1995 byl zvolen poslancem ruské Státní dumy za Volgogradskou oblast a ve Státní dumě se stal předsedou Podvýboru pro legislativu v oblasti informační bezpečnosti výboru Státní dumy pro bezpečnost a v meziparlamentním shromáždění Svazu nezávislých států členem Komise pro obranu a bezpečnost, boj s organizovaným zločinem a korupcí. Zároveň byl i členem Mezirezortní komise pro informační bezpečnost Rady bezpečnosti Ruské federace. O ruské obranné technologii měl tedy rozhodně přehled a v knize, o které bude řeč, se několikrát odvolával na obsah jednání těchto orgánů. V roce 1990 navštívil USA a setkal se tam s tehdejším ministrem obrany Dickem Cheneyem. Obsah jejich rozhovoru nebyl zveřejněn, ale vzhledem k dlouholetému Lopatinovu úsilí o zákaz psychotronických zbraní, je těžké nevěřit, že chtěl právě tohoto rozhovoru využít k tomu, aby přesvědčil americkou vládu, aby se USA připojily k ruskému úsilí o mezinárodní zákaz těchto zbraní. Podle čínské agentury Xinhua ho do USA pozval výzkumný ústav Global Outlook (globální výhled) a představil ho jako „vůdce nového druhu sovětských disidentů“.

V roce 1999 zveřejnil, společně s ruským vědcem Vladimírem Cygankovem, knihu s názvem „Psychotronická zbraň a bezpečnost Ruska“ (Psychotronnoje oružije i bezopasnost' Rossiji). Vladimír Cygankov získal vysokoškolské vzdělání v rádiové technice a později se zaměřil na bioniku a neurokybernetiku a stal se konstruktérem neuropočítačů, které byly používány v obranném, leteckém a raketovém průmyslu. V dodatku ke knize psal, že jeho neuropočítač Embryon mohl být použit jako generátor a detektor torzního záření, použitelného i k dálkovému ovládní mozku. Byl členem-korespondentem Mezinárodní akademie informatizace a v předchozích letech psal knihu „Živý vesmír“, ve které rozebíral i problémy psychotroniky.

Už v úvodu autoři psali: „Psychotronická zbraň se prostě stala 'kyselým jablkem' nebo 'zadřenou třískou' pro obyčejného obyvatele, politika, vládního činitele, vedoucí pracovníky silových struktur a jejich správ, pro průmyslníky a obchodníky, pro vládu i prezidenta, která je udivuje a někdy i dráždí“. Jak víme, začátkem devadesátých let byly psychotronické zbraně v Rusku, na rozdíl od Západu, dost častým tématem tisku a nebylo možné je úplně ignorovat. V roce 1995 vypracoval dokonce Psychologický ústav ruské Akademie věd Koncepci informačně psychologické bezpečnosti Ruska.

Autoři knihy nepopírali možnost použití elektromagnetického záření k působení na lidský mozek, ale od začátku uváděli jako nejdůležitější technologii, používanou v psychotronické zbraní technologii, založenou na kvantově mechanických výzkumech parapsychologických jevů jako jsou telepatie, telekineze nebo jasnovidectví. Psali, že tuto technologii je možné použít k násilnému vlivu na dálku nejen na činnost mozku jednotlivce nebo mozky celé masy lidí, rostlin, živočichů a potravy, ale i na zbraně, výrobní a technologické procesy a strategické systémy, které je možné tímto způsobem vyřadit z funkce. Principem fungování této technologie na lidi je podle nich „dálkové řízení struktury vnitřního rozdělení elektronů a jejich spinů v organismu a naladění prahů sýmslových orgánů na supercitlivý příjem signálů“. Z elektromagnetického hlediska není sporu o tom, že změny uspořádání spinů mohou v organismu vyvolat elektrické proudy. Mezi účinky psychotronických zbraní na napadené živé objekty uváděli působení na systém vnímání, pohybový systém, systém přijímání rozhodnutí, zničení psychiky a zabití. Podle nich vedlo objevení fyzikálních principů parapsychologických jevů ke zkonstruování řady „prostředků, které mohou být použity k dosažení zjištěných cílů, jako prostředky násilí, napadení, podřízení a vydírání“. Dosah působení mohl být regulován od 1 km do celoplanetárního dosahu a podle nich už bylo prokázáno, že psychotronické zbraně jsou účinnější než zbraně termojaderné. Jako cíle, které psychotronické zbraně zasahují vyjmenovali genetický aparát buněk (chromosomy, mitochondrie, molekuly DNA a

RNA), buněčné kapaliny, mozek (centra řídicí stav vědomí a funkce podvědomí) a skrze něj další orgány, buňky a funkce, a biologická a psychická pole, která obklopují živé organismy a rostliny.

O ruském výzkumu psali Lopatin s Cygankovem, že v SSSR byl v roce 1988 založen Všesvazový výbor pro otázky energoinformační výměny, v Rusku Výbor ekologie člověka a energoinformatiky a pro výzkum netradičních technologií byl založen sovětským Výborem pro vědu a technologii ústav Vent, který se zabývá dálkovým vlivem spin-torzních polí na živé organismy a lidský mozek. Vývoj a výroba torzních generátorů probíhala podle nich v Ukrajinském Ústavu pro výzkum vodivosti materiálů (o kterém mluvil i Viktor Sedleckij). V moskevském Institutu mineralogie a geochemie vypracovával A. F. Ochatriin (o kterém už také bylo několik zmínek) teorii leptonických polí a konstruoval tam generátory jejich vyzařování a zkoumal jejich vliv na živé organismy. Mimo jiné se Lopatin a Cygankov zmiňovali i o pracích na vývoji torzních neuropočítačových terminálů lidského mozku a prostředků generace a příjmu biologických záření, pokusy se zařízením Radioson (radiospánek), práce ve vědecko-inženýrském centru Přírodní zdroje v Kyjevě a pokusy s řízením lidí prostřednictvím jejich biopolí A. Martynova.

Autoři vyjmenovali i některé ze 30 států, které pracovaly na vývoji psychotronických zbraní – USA, Německo, Francii, Velkou Britanii, Japonsko, Čínu, Vítanam, Izrael, Itálii, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Československo, Polsko, Jugoslaviu, Rusko a Ukrajinu, tedy vesměs členské státy NATO a Varšavské smlouvy. Vladimír Lopatin měl nepochybně při své práci v bezpečnostních komisích Ruské federace a SSSR přístup ke zpravodajským informacím ruských tajných služeb o vývoji vojenských technologií států NATO. O vývoji psychotronických zbraní ve státech bývalé Varšavské smlouvy zase ruské zpravodajské služby věděly z dob, kdy byly tyto výzkumy prováděny pod dohledem Sovětského svazu. Autoři knihy uváděli, že v USA, v době, kdy psali svou knihu, pracovalo na parapsychologickém a bioenergetickém výzkumu víc než 150 organizací, které už vybudovaly systémy, ve kterých propojení člověka a počítače umožňovalo ovládat lidský intelekt a vkládat do podvědomí lidí informace, které je vedly ke splnění stanovených úkolů. Konstatovali, že tyto zbraně mohou být použity k násilí na lidech a jejich účinky překonávají účinky jaderných zbraní a jejich použití tedy představuje reálné nebezpečí pro ruský stát a reálnou možnost vypuknutí psychotronické války. O té psali, že „ve skutečnosti už probíhá, bez vyhlášení války, tajně“ a že potenciální nepřítel „je nejzákladnější a schopný nejstrašnějších neočekávaných činů“.

Z toho logicky vyplývala nutnost budovat obranu před těmito zbraněmi. V kapitole, nazvané „Státní obranná iniciativa a koncepce zbrojení“ vyzývali k vytvoření „Prezidentské mezioborové organizační struktury typu Ředitelství psychotronického zbrojení a vytvoření „mozkového trustu“, podobného tomu, jaký existoval v USA během druhé světové války za prezidenta Roosevelta, výsledkem jehož činnosti bylo i vyrobení atomové bomby. Kromě vývoje psychotronických zbraní a základního výzkumu v oblasti fyzikálních zákonů, umožňujících parapsychologické fenomény, se toto centrum mělo zaměřit i na vývoj „obránných prostředků proti působení psychotronických zbraní podle typů a skupin těchto zbraní“.

Za hlavní prostředek obrany před psychotronickou válkou ale označovali odtajnění existence psychotronických zbraní, protože jejich účinky mohou být „globální, všelidské, noosférické“ a tím ohrožují celé lidstvo. Na státních úrovních se obávali „vybudování a použití ... center ovládnutí lidí a přístrojů“ a následného „vytvoření bioautomatů-robotů“. Psali: „Utajování vede ke zrychlování závodů ve zbrojení. Utajování, to je v první řadě zajišťování si kruté vlády nad lidmi, možnosti držet je na uzdě, způsob, jak podvázet jejich tvůrčí rozlet, udělat z nich bioroboty“. Odtajnění psychotronických zbraní mělo být následováno globálním zákazem jejich používání, tedy uzavřením mezinárodní dohody o zákazu jejich vývoje a zničení existujících zásob pod dozorem mezinárodních kontrolorů. Další výzkum objevených fyzikálních zákonů, ovládajících parapsychologické fenomény, s výlučným zaměřením na vývoj prostředků, které by mohly sloužit ve prospěch lidstva, měl podle jejich představ probíhat na mezinárodní úrovni. To by ovšem bylo možné jen kdyby byl v mezinárodní politice nahrazen boj o moc demokratičtější přístupem k řešení problémů.

Vladimír Lopatin, jakožto právník, v knize také uvedl základní principy, které by měly být zavedeny do ruského právního systému. Pokud jde o vysílání do Ruska ze zahraničí, navrhoval, aby

byly vytvořeny státní orgány, jejichž úkolem by byla „detekce (psychotronických záření) s cílem zabezpečení kontroly potenciálních zdrojů hrozeb a trvalé monitorování jejich aktivit a stupně nebezpečí“. Regulaci užívání těchto zbraní uvnitř Ruska uvedl citací z rozhodnutí moskevské prokuratury, kterým reagovala na četné stížnosti Moskevského výboru pro ekologii obydlí. Ten prokuratuře předložil i výsledky průzkumu v 10 moskevských rodinách, které si stěžovaly na to, že jsou vystaveny působení psychotronických zbraní, při kterém byly v jejich bytech naměřeny neobvykle vysoké hodnoty elektromagnetického záření. Moskevská prokuratura ve svém rozhodnutí psala: „Předložené dokumenty svědčí o tom, že základní potřebou je zavedení právní kontroly nad výzkumy v této oblasti. Zákony, vztahující se k tomuto problému, neexistují. Vzhledem k tomu, prokuratura města není schopna zajistit jakýmkoli způsobem obranu práv“. Vladimír Lopatin proto prosazoval názor, že obrana lidských práv musí být zajištěna i v oblasti „zvláštních prostředků, působících na lidskou psychiku“. V jeho představě měla být tato oblast podrobena státnímu monopolu a ten měl být pod občanským dohledem, který měl být vykonáván prostřednictvím parlamentu, soudů a státních zastupitelství. Měly také být vytvořeny orgány, které by na žádost vlády nebo občanů prováděly „psychoekologickou expertizu“. Lidem, u kterých by tato expertiza prokázala „destruktivní informační působení“ na jejich psychiku, které by u nich způsobovalo zkreslené vnímání reality, měla být, na základě nově zavedených zákonů, poskytnuta lékařská pomoc, a nový zákon by měl zajistit i jejich odškodnění. Vladimír Lopatin tedy nepřímou připouštěl, že byly ruskými vládními agenturami prováděny experimenty na obyvatelích Ruska, kteří o nich nebyli informováni.

Rusko se tedy v zásadě připravovalo na mezinárodní zákaz psychotronických zbraní včetně přípravy zákona, který by zakázal jejich používání i ruským vládním agenturám. Protože se ale USA k mezinárodnímu zakazu odmítly připojit a získaly na svou stranu i Evropskou unii, k hlasování o Lopatinově návrhu zákona „O informačně-psychologické bezpečnosti“ nakonec nedošlo.

V září roku 2000 podepsal ruský prezident Vladimír Putin Doktrínu informační bezpečnosti Ruska, ve které byly mezi typy hrozeb informační bezpečnosti Ruska zařazeny „hrozby ústavním právům a svobodám... občanů v oblasti duchovního života... a individuálního, skupinového a společenského vědomí“ a hrozba „nelegálního použití speciálních prostředků působících na individuální, skupinové a společenské vědomí“. V části věnované metodám zajišťování informační bezpečnosti byly naplánovány práce na „zvláštních právních a organizačních mechanismech nepřijatelnosti ilegálních informačně-psychologických účinků na společenské vědomí“ a v části věnované obraně byl plánován vývoj obranných prostředků proti „diverzně-podvratné činnosti zpravodajských služeb cizích vlád, uskutečňovaných metodami informačně-psychologických účinků“. V zahraniční politice si pak Rusko stanovilo jako cíl spolupráci na mezinárodním zakazu šíření a používání informační zbraně.

ROZHODNUTÍ BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU RUSKÉ STÁTNÍ DUMY

V listopadu roku 2000 dosáhlo úsilí Vladimíra Lopatina alespoň malého úspěchu, když bezpečnostní výbor ruské Státní dumy vydal rozhodnutí, kterým doporučil poslancům, aby odhlasovali doplněk k ruskému zákonu o zbraních. Ve svém zdůvodnění výbor psal: „Výdobytky současné vědy a techniky předurčují vývoj informačních a psychofyziologických technologií, které umožňují vyrábět prostředky a metody skrytého dálkového působení na psychiku a fyziologii člověka nebo skupiny lidí. Je k dispozici široké spektrum prostředků, způsobilých zaručeným způsobem měnit způsob myšlení člověka, programovat jeho chování, narušovat adekvátnost jeho reakcí a uměle vyvolávat syndrom závislosti“. Mezi těmito prostředky vyjmenoval audiovizuální prostředky, jejichž účinky jsou známé z přístrojů na stimulaci mozku, a účinky ultrazvuku a infrazvuku na lidskou psychiku a tělesný systém. Jako další takovou technologii jmenoval výbor „účinky vysokofrekvenčních záření“, které mohou „narušit vnímání reality“, vyvolat „únavu, nevolnost, bolest hlavy, mohou ničit srdce, mozek, centrální nervovou soustavu“. Jako prostředky, které mohou sloužit k vysílání takových vln, jmenoval „rozvody telefonních sítí, kanalizační a

teplovodní potrubí, televizi a protipožární signalizaci“. Pokračoval: „Prakticky na celém světě jsou práce na 'metodách skrytého působení na lidskou psychiku' považovány za prioritu a stávají se jednou z nejdůležitějších technologií jednadvacátého století“ (to se potvrdilo, když si svržený honduraský prezident Manuel Zelaya, obklíčený honduraskou vojenskou policií na brazilském vyslanectví v Hondurasu, stěžoval, že je podroben „elektronickému bombardování mikrovlnami“, které mu způsobují „bolesti hlavy a organickou destabilizaci“ a na otázku novinářky z Democracy Now, Amy Goodman, jestli je mu známo, že honduraská armáda má k dispozici takové zbraně, odpověděl, že ano). Bezpečnostní výbor ruské Státní dumy doporučil ruské Státní dumě (parlamentu), aby schválila doplnění ruského zákona o zbraních o zákaz prodeje „občanských a služebních zbraní a jiných předmětů, jejichž ničivý účinek je založen na použití elektromagnetického záření, infrazvukového záření a ultrazvukového záření“. V roce 2002 potom ruská Státní дума odhlasovala dodatek k zákonu o zbraních, který zakazoval cirkulaci ultrazvukových, infrazvukových a elektromagnetických zařízení, jejichž parametry přesahují povolené hodnoty. Zákon tedy zakazoval občanům používat zbraní, které působí na lidskou psychiku a tělesný systém, ale nezakazoval to vládě. V roce 2003 publikoval ruský týdeník s celonárodním dosahem, "Argumenty i Fakty", rozhovor s iniciátorem tohoto dodatku, Sergejem Vorošilovem, ve kterém řekl: "Vznikla nová, šokující situace: existuje nový druh kriminality, proti které lidé nemají možnost obrany. Oficiální moc tento problém ignoruje... až do současné doby nebyl ve výkonné moci vytvořen odbor nebo oddělení, které by se zabývalo tímto typem kriminality."

Posledním veřejným ruským pokusem o mezinárodní zákaz používání zbraní, ovládajících činnost lidské nervové soustavy, byl článek, který byl zveřejněn v anglické verzi ruského deníku Pravda 14.července 2001. Článek měl název „Z Ruska s láskou, šokující hrozba satelitního sledování“ (From Russia with Love! Shocking Menace of Satellite Surveillance) a podepsán byl „John Fleming v USA“ (ve světě přitom byla známá kniha Iana Fleminga „Z Ruska s láskou“ - je velmi pravděpodobné, že autorem byl ve skutečnosti Rus). V článku se psalo: „Špionážní satelit může sledovat každý pohyb osoby i když je 'terč' v bytě nebo hluboko uvnitř budovy nebo cestuje rychle v autě po dálnici a za každého počasí (zataženo, déšť, bouřka). Na zeměkouli neexistuje místo, kde by se bylo možné skrýt. K tomu, aby byl celý svět detekován stačí tři satelity. Kromě toho, že mohou sledovat každou akci osoby a data o tom předávat počítači na Zemi, šokující schopnosti satelitu zahrnují také čtení myšlenek osoby, zaznamenávání jejích rozhovorů, manipulaci s elektronickými přístroji a fyzický útok na osobu pomocí laserového paprsku“. Autor zdůrazňoval, že nejde o žádný futuristický scénář, ale o současnou realitu a článek uzavřel slovy: „Věřím, že špionážní satelity začaly číst myšlenky – nebo spíše začaly umožňovat čtení myšlenek zaměřených cílů – někdy začátkem 90. let. Některé satelity skutečně umožňují číst myšlenky určité osoby z vesmíru“. Ani touto publikací se západní tisk nenechal vyprovokovat k nějaké reakci, nebo spíše mu to nebylo dovoleno a k žádné diskusi o mezinárodním zákazu tak znovu nedošlo.

Závěry Iana Fleminga podporuje zjištění nezávislé čínské televizní stanice New Tang Dynasty Television, podle které v roce 2008 vydalo čínské nakladatelství, vydávající knihy v oboru vědeckého lékařství, knihu „Tajemství biologických elektromagnetických vln odhaleno“ od autorů Džiang Han Ženga a Džuan Xin Žoua. Džuan Xin Žou v knize psal, že prováděl experimenty na svém spolužákovi, při kterých zesílil jeho mozkové vlny, zesílil tak příjem a vodivost a tímto způsobem byl schopen číst jeho myšlenky, resp. zaznamenávat ve svém vlastním mozku cokoli, co jeho spolužák vnímal nebo si myslel. Podle této knihy nebylo třeba k zachycování mozkových vln žádných mikročipových implantátů /(kromě elektroencefalografu dnes lékaři běžně zachycují mozkové vlny i magnetoencefalografem – v americkém patentovém úřadě je možné najít i patent, s jehož použitím by byly mozkové vlny zachycovány radarem na základě jejich interakce s radarovými vlnami - pozn. autora). Čínská nezávislá televize tuto část pořadu uzavřela slovy: „S vývojem elektroniky je dnes možné dálkově zesílovat a přijímat mozkové vlny subjektu“ <https://www.youtube.com/watch?v=93ykp4NuJMQ>.

AMERICKÝ NÁVRH ZÁKONA O ZÁKAZU ROZMÍSTĚVÁNÍ ZBRANÍ VE VESMÍRU

Nejbohatší Američané a korporace, které určují politiku amerického státu, neměly vůbec žádný zájem o zákaz zbraní působících na dálku na lidskou psychiku. Naopak si v té době dělali naději, že se jim definitivně podaří ovládnout svět a to i s použitím těchto zbraní. V americkém vojenském dokumentu z roku 2000 "Znovu vybudování americké obrany" (Rebuilding America's Defenses), vydaném organizací "Projekt pro nové americké století", spojenou s Bushovou vládou, se píše: "Existuje všeobecná shoda, že informační a jiné nové technologie... tvoří dynamiku, která může ohrozit schopnost Ameriky uplatňovat svou dominantní vojenskou moc. Potenciální rivalové, jako Čína, jsou dychtiví využít široce těchto transformačních technologií, zatímco nepřátelé jako Irán, Irák a Severní Korea spěchají s vývojem balistických střel a jaderných zbraní... účinky informačních a jiných pokročilých technologií slibují revolucionizovat povahu konvenčních ozbrojených sil".

I v americkém kongresu ale zasedal jeden poslanec, který cítil zodpovědnost nejen k americkým vládnoucím elitám, ale i ke všem lidem, kteří obývají tuto planetu. Byl jím Denis Kucinich. Vladimíra Lopatina, když se Rusku nepodařilo prosadit mezinárodní zákaz informačních zbraní, jeho strana v dalších volbách zřejmě nezapsala na kandidátku a v dalších letech pracoval na ruské generální prokuratuře. Nejspíš se tam smířil i s korupcí. Denis Kucinich kritizoval americký útok na Irák. Řekl, že by před invazí dal přednost tomu přizvat Irák k diskusi o světové bezpečnosti a nakonec v kongresu (samozřejmě neúspěšně) navrhl, aby za invazi byli obžalováni Geroge Bush a Dick Cheney. Už předtím, 2. října 2001, předložil v americkém kongresu návrh zákona, nazvaný Space Preservation Act (Zákon na ochranu vesmíru), který žádal amerického prezidenta, aby usiloval o zákaz rozmístování zbraní ve vesmíru, protože vesmír by měl „sloužit celému lidstvu“. V návrhu zákona byly mimo jiné jmenovány následující zbraně jejichž rozmístování ve vesmíru by mělo být zakázáno: za III. zbraně „směřující zdroj energie (včetně molekulární nebo atomické energie, paprsků subatomických částic, elektromagnetického záření, plasmatu, nebo záření o velmi nízké frekvenci, nebo záření o extrémně nízké frekvenci“ na nějaký objekt. Za IV. „Jakékoli jiné nepřiznané nebo ještě nevyvinuté zbraně, způsobující smrt nebo zranění, nebo poškozující nebo ničící osobu (nebo biologický život, tělesné zdraví, duševní zdraví, nebo fyzický a ekonomický blahobyt osoby)“ použitím "systémů umístěných na zemi, na moři nebo ve vesmíru, používajících záření, elektromagnetické, psychotronické, zvukové, laserové nebo jiné energie, směřované na jednotlivé osoby nebo populace za účelem informační války, ovládnání nálady nebo mysli jednotlivých osob nebo populací" Jako zbraně byly v návrhu zákona definovány mimo jiné „exotické zbraňové systémy jako elektronické, psychotronické nebo informační zbraně“, chemtrails, „zbraňové systémy, umístěné ve vysoké výšce a používající extra nízké frekvence“ (tím byl nejspíš míněn systém HAARP) a „plasmatické, elektromagnetické, zvukové nebo ultrazvukové zbraně“. V posledním paragrafu návrhu zákona Dennis Kucinich vysvětloval, že mezi exotické zbraně patří zbraně, určené k poškození vesmírných nebo přírodních ekosystémů jako jsou ionosféra a horní atmosféra, klima, počasí a tektonické systémy s cílem poškodit nebo zničit určitou populaci nebo oblast na zemi nebo ve vesmíru (tím byl znovu míněn systém HAARP). Nejspíš proto, že tento návrh zákona, zejména po teroristických útocích, provedených v USA 11. září 2001 (s největší pravděpodobností se souhlasem a pomocí amerických tajných služeb, aby se tak americké armádě otevřela cesta do Iráku - viz nakladatelství Kosmas, „Útoky z 11. září a tajné služby – promyšlený podvod“), neměl v americkém kongresu naději na úspěch, předložil Dennis Kucinich o tři měsíce později, v lednu 2002, nový návrh zákona o zákazu rozmístování zbraní ve vesmíru, ve kterém byly jako jeden z typů těchto zbraní definovány už jenom zbraně, které by směřovaly energii na určitý objekt nebo osobu. Ani o tomto návrhu zákona nebylo nakonec hlasováno.

Ačkoli Dennis Kucinich reprezentoval v americkém kongresu stát Ohio, v kalifornském univerzitním městě Berkeley měl zřejmě hodně přátel. V září roku 2002 odhlasovala městská rada města Berkeley zákaz umístění zbraní ve vesmíru v prostoru nad tímto městem a jako předlohu použila zákon, předložený Dennisem Kucinichem v americkém kongresu. Jedna z městských radních vysvětlila, že rada rozhodla o tomto zákazu v naději, že tím napomůže vyvolání

mezinárodní diskuse o tomto tématu. Po vzoru města Berkeley pak zákaz odhlasovaly městské rady řady kanadských měst. Později v roce 2005 odpověděl Dennis Kucinich kalifornskému městskému deníku Berkeley Daily Planet v článku „Commentary: 2002 Berkeley Resolution Sweeps Through Canada“ (Komentář: Berkeleyská rezoluce z roku 2002 proletěla Kanadou) na otázku, jestli opravdu existují zbraně, umožňující dálkové ovládání činnosti lidských mozků, že tyto zbraně opravdu existují a že "lidé, kteří mají tyto zbraně pod kontrolou mají smrtelně vážný úmysl je použít, nezastavíme-li zbrojení ve vesmíru".

Podobně jako v Rusku se v USA přinejmenším v některých státech tamní politici obávali, že by se zbraně, umožňující dálkové ovládání lidské nervové soustavy, mohly dostat do rukou zločinců nebo mafií. Podobně jako v Rusku tak byly v některých federálních státech - Michigan v r. 2003, Massachusetts v r. 2004 a Maine v r. 2005 – odhlasovány zákony, zakazující výrobu, prodej a používání elektrických a elektromagnetických zbraní. Že jde právě o zbraně, umožňující hromadné zabíjení lidí na dálku, o tom svědčí tresty, které jdou od 15 let ve vězení k doživotnímu trestu, stejně jako u zbraní hromadného ničení. Stejně jako v Rusku ale tyto zákony nedbají o ochranu občanů proti používání těchto zbraní vládními agenturami a neumožňují občanům, aby se obrátili o pomoc na vládní agentury, když nabudou dojmu, že jsou vystaveni útokům těchto zbraní.

Po útocích z 11. září v USA a založení Šanghajské organizace pro spolupráci, která si vzala jako jeden ze svých základních cílů, zabránit v USA v jejich snaze nezvratitelným způsobem ovládnout svět, publikace na téma existence nového typu zbraní hromadného ničení ze světového tisku vymizely. Jen v roce 2007 zveřejnil americký deník The Washington Post článek, ve kterém napsal, že americké vojenské letectvo už vyzkoušelo přístroj, který umožňoval vysílat do lidských mozků prostřednictvím mikrovln špatně srozumitelné věty. Je možné, že tato publikace byla způsobena tím, že za vlády George Bushe velmi rychle přibývalo v USA lidí, kteří si stěžovali, že se stali subjekty experimentů s přístroji na ovládání činnosti mozku. Jinak se občas objevovaly televizní pořady, ve kterých vystupovali lidé, kteří měli stejné stížnosti a moderátoři pořadů nevyklučovali možnost, že tito lidé nejsou psychicky nemocní. Jenom nenápadně tak připravovali veřejnost na to, že by se někdy mohla dozvědět, že tyto zbraně skutečně existují.

RUSKO SE ROZHODLO PONECHAT SI PSYCHOTRONICKÉ ZBRANĚ

V už zmiňovaném prohlášení organizace Projekt pro nové americké století se psalo: "Jsou USA odhodlány formovat nové století nakloněné americkým zásadám a zájmům?... potřebujeme přijmout zodpovědnost za jedinečnou americkou úlohu v ochraně a rozšíření mezinárodního řádu příznivého pro naši bezpečnost, naši prosperitu a naše principy". Bylo tím vyjádřeno staleté americké úsilí dosáhnout ve světě nadřazeného postavení a využít ho pro to, aby zisky z celého světa směřovaly především do USA. USA využily útoků z 11. září k obsazení ropou oplývajícího Iráku a v následujících letech hledaly cestu, jak si obstarat oprávnění i k obsazení na ropu bohatého Iránu. V tom jim bránilo hlavně Rusko, opírající se o Šanghajskou organizaci pro spolupráci a čínskou podporu. Aby se zbavily ruské konkurence ve světové politice, vyvíjely USA protiraketovou obranu. Za předpokladu, že by ruské atomové bomby nedoletěly nad americké území, by se USA mohly přestat obávat střetu amerických vojáků s ruskými a díky vojenské převaze NATO by získaly volnou ruku k tomu, aby si podrobily, ať už vojensky nebo diplomaticky a ekonomicky, všechny africké státy a eventuálně i podvázaly ekonomický vývoj a nezávislost Číny tím, že by její průmysl závisel na dodávkách ropy z arabského světa, který by ovládaly USA. V roce 2011 byla dokončena první fáze budování americké protiraketové obrany a Rusko na to reagovalo tím, že se jeho prezident Vladimír Putin nezúčastnil jednání skupiny států G8. Rusko totiž dospělo k závěru, že po dobudování amerického protiraketového systému v roce 2018 přestane být jeho jaderný arzenál pro USA skutečnou hrozbou a Rusko tak ztratí schopnost oponovat USA při jejich dobývání světa a nakonec jim samo bude podrobena. Rozhodlo se proto pohrozit USA použitím dosud utajovaných zbraní.

V roce 2012 náměstek předsedy ruské vlády Dmitrij Rogozin řekl v projevu na zahájení konference o „Úloze vojensko-průmyslového komplexu v modernizaci země a společnosti“, že

kromě tradičních druhů zbraní, budou uváděny do provozu i bojové systémy fungující na nových fyzikálních principech. Z tohoto výroku rozhodně nebylo jasné, jestli mělo jít o zbraně, jejichž fungování by bylo založené na využití objevu torzních nebo leptonických polí. V březnu roku 2012 zveřejnila ruská státní tisková agentura Ria Novosti část rozhovoru mezi tehdejší ruským ministrem obrany Anatolijem Serďjukovem a tehdejší předsedou ruské vlády Vladimírem Putinem. V rozhovoru Serďjukov řekl Putinovi: „Vývoj nových zbraní, založených na nových fyzikálních principech, zbraní používajících směřovanou energii, geofyzikálních zbraní, zbraní používajících vlnovou energii, genetických zbraní, psychotronických zbraní atd., je součástí státního programu obstarávání zbraní na roky 2011 až 2020“.

Světová media reagovala na zmínku o možném začátku otevřeného používání zbraní, umožňujících dálkové ovládání lidské nervové soustavy a lidského mozku, zveřejněním vědeckých experimentů Allena H. Freye, publikovaných v roce 1961, s použitím elektromagnetických vln k vysílání jednotlivých zvuků do lidského mozku, ale vyhýbala se jakékoli zmínce o tom, že probíhá v této oblasti na celém světě intenzivní vědecký výzkum. Jenom kolumbijské noviny El Spectador uveřejnily článek „Putin na cestě k psychotronické válce“ (Putin, hacia la guerra psicotrónica), který připouštěl celý rozsah možností dálkového ovládání činnosti lidské nervové soustavy, včetně použití systému HAARP, a britský Daily Mail napsal v článku „Putin míří na nepřátele zombirovací puškou, která útočí na centrální nervový systém obětí“ (Putin targets foes with 'zombie' gun which attack victims' central nervous system), že výzkum elektromagnetických zbraní probíhal tajně v USA a v Rusku od 50. let minulého století a že ukázal, že „nízkofrekvenční vlny nebo paprsky mohou působit na mozkové buňky, změnit psychologické stavy a umožnit přenos vnučení a příkazů přímo do myšlenkových procesů lidí... ovládat chování obětí nebo je dokonce dohnat k sebevraždě“. Jestli za to deník Daily Mail dostal nějakou pokutu, se zřejmě hned tak nedozvíme.

Západ se tedy znovu rozhodl existenci těchto zbraní utajit. Kdyby totiž zveřejnil plný rozsah možností psychotronických zbraní, vyvolalo by to takový odpor veřejnosti, že by nezbylo nic jiného, než tyto zbraně alespoň na Západě zakázat. Kdyby se ale podařilo přesvědčit Rusko, aby tentokrát pro změnu ono souhlasilo s mezinárodním zákazem vývoje, výroby a používání těchto zbraní, znamenalo by to, že USA, po dokončení jejich systému protiraketové obrany, dosáhnou ve světě nezvratitelné vojenské převahy. Západ si proto, podle všeho, zvolil velmi zvláštní způsob, jak se Ruska dotázat, jestli by souhlasilo s psychotronickým odzbrojením.

V lednu 2013 zveřejnil autor tohoto článku na mezinárodně čteném serveru Global Research článek „Psychotronic and electromagnetic weapons, remote control of the human nervous system“. Tento článek převzal irský zpravodajský server News Beacon Ireland a na tuto publikaci odkazovala 22.1.2013 informační stránka OSN, na které OSN uvádí nejdůležitější světové články „zveřejněné za uplynulý den. Když byl stejný článek, pod názvem „Dočkáme se zákazu psychotronických zbraní?“ (How far in the future is the ban of psychotronic weapons) zveřejněn na Indymediích ve Velké Británii a v USA, objevily se na něj odkazy na informačních stránkách nejen OSN, ale i Evropského Parlamentu a amerického ministerstva životního prostředí (aby se informace o existenci těchto zbraní nešířily i mezi normální veřejnost, bylo šíření těchto článků ve stejné době zablokováno na Facebooku i Twitteru). Autor článků potom zveřejnil 29. ledna stejný článek i na ruských Indymediích a odkaz na tento článek se o den později znovu objevil na všech třech informačních stránkách. O týden později, 7. února.2013, zveřejnil stejný autor na Indymediích článek „Zákaz psychotronických zbraní teď závisí na Rusku a Číně“ (Ban of psychotronic weapons is now up to Russia and China) a na článek se znovu objevily odkazy na informačních stránkách OSN, Evropského parlamentu a amerického ministerstva životního prostředí (celý sled těchto událostí je zaznamenán na YouTube na adrese https://www.youtube.com/watch?v=gqtO-8go1t0&feature=em-upload_owner). Vrcholné orgány západního světa tak naznačovaly Rusku, že jsou připraveny vyjednat o zákazu těchto zbraní. Jinak si nelze vysvětlit zveřejnění těchto odkazů na stránkách, které normálně na internetové publikace neodkazují. Rusko si ale bylo velmi dobře vědomé toho, že USA od konce studené války neusilují o nic jiného, než o to, aby nad ním získaly absolutní vojenskou převahu a tak si ho podrobily a proto zřejmě na toto vybidnutí nereagovalo (v

těchto souvislostech asi nebylo náhodné, že 11. března 2013 byl generál čínské armády Li Juan dychtivě dotazován čínskými médii, jestli čínská vláda pracuje na projektech syntetického ovládní lidské mysli. Na tyto otázky generál odpověděl: „Je to přísně tajný projekt. Nemohu vám o něm nic říci“. Záznam této diskuse byl krátce na to smazán z internetových stránek čínské televize <https://www.youtube.com/watch?v=X3hltOwKK1s>).

Naopak, když vrcholil boj Západu a Ruska o Ukrajinu, připomněl Vladimír Putin tuto zbraň Západu, když v prosinci 2014 řekl ruské státní agentuře Ria Novosti, že Rusko může použít k zajištění obranyschopnosti země nestandardní řešení. „Nejsou o tom žádné pochybnosti – možnosti a nestandardní řešení Rusko má. Na toto téma jsme hodně mluvili (pokračující budování strategické protiraketové obrany USA). Nebudu se teď zabývat detaily, řeknu jen jedno: nemáme v úmyslu vstupovat do finančně náročných závodů ve zbrojení, ale zároveň jsme odhodláni spolehlivě a zaručeným způsobem zajišťovat obranyschopnost naší země v nových podmínkách,“ řekl Putin (článek se jmenoval: Владимир Путин: Россия может применить нестандартные решения для обеспечения обороноспособности страны, «Vladimír Putin: Rusko může použít nestandardní řešení na zajištění obranyschopnosti země») [http://www.arms-expo.ru/news/politics_and_society/vladimir_putin_rossiya_mozhet_primenit_nestandartnye_resheniya_dlya_obespecheniya_oboronosposobnosti/..](http://www.arms-expo.ru/news/politics_and_society/vladimir_putin_rossiya_mozhet_primenit_nestandartnye_resheniya_dlya_obespecheniya_oboronosposobnosti/)

O tom, jaké nestandardní zbraně má na mysli tentokrát už Vladimír Putin nemluvil. Určitě tedy neměl zájem o jejich odtajnění. Potvrdil tak vlastně krizi, do které se svět dostal díky americké touze, získat nad ním globální kontrolu. Technologie, které jsou schopné vyhubit velké masy obyvatel této planety rychlostí světla, technologie, které jsou schopny zlikvidovat základní, přirozený vztah lidí ke světu, založený na autentickém vnímání prostředí, ve kterém žijí a vytváření si vlastních názorů na svět, založených na této zkušenosti a zlikvidovat tak vývoj společnosti, založený na svobodě myšlení občanů na světě existují, aniž by o nich lidé věděli a mohou být kdykoli použity. Ukazuje se tak, že pokud má ve světě převažovat demokracie, nemůže být podvazována touhou jednoho státu po absolutní nadvládě ve světě. Jedinou účinnou cestou, jak zabránit tomu, aby prudký růst vědeckého poznání (připomeňme si, že jak Evropská unie tak USA vynakládají v posledních letech miliardové částky na výzkum mozku) nebyl nakonec využít proti lidem nebo dokonce ke zkáze lidského života na Zemi je, aby si demokratické státy přestaly konkurovat vojenskou mocí, což v současné době znamená, že USA by měly přestat s budováním vojenských základů na hranicích s Ruskem a přesouváním svých flotil do blízkosti čínského pobřeží. Ohrožování států, a zvláště těch demokratických, vojenskou mocí rozhodně nesvědčí o demokratických úmyslech. Každému soudnému člověku musí být jasné, že Čína dříve nebo později bude muset, v důsledku svého ekonomického rozvoje, přijmout demokracii jako svůj politický systém. Naopak je to právě americký tlak, jak na Rusko, tak na Čínu, který demokratický vývoj v těchto zemích zbrzdí. Sebeobrana je totiž nutí „sjednocovat“ své občany v odporu proti americkému tlaku. Ani americký tlak si ale nelze vysvětlovat tak, že by USA pracovaly na nějakém projektu světové demokracie. I česká veřejnost má zkušenost s tím, že i když 70 procent českého obyvatelstva nesouhlasilo s americkou invazí do Iráku, která byla v rozporu s mezinárodním právem, všechny velké české sdělovací prostředky ji podporovaly. V případě státních sdělovacích prostředků to bylo důsledkem nařízení české vlády, která chtěla vyhovět svým „spojencům“ a v případě ostatních médií zřejmě důsledkem vlivu nadnárodních finančních skupin s rozhodujícím americkým vlivem, od kterých si majitelé těchto médií půjčovali peníze. USA se tedy, zatím úspěšně, daří organizovat fungování „světové demokracie“ ve svůj prospěch, ale vytváří tím riziko, že lidstvo nakonec nezvládne obrovský vědecký pokrok, kterého dosáhlo. Přinejmenším evropské státy by si měly uvědomit, že pokud USA dosáhnou ve světě jedinečného mocenského postavení, využijí to ve svůj prospěch a v neprospěch svých „spojenců“.

JSOU PSYCHOTRONICKÉ ZBRANĚ POUŽÍVÁNY?

Ačkoli mezinárodní konvence zakazují provádět pokusy na lidech bez jejich výslovného

souhlasu, viděli jsme, že v programu MK-Ultra CIA využívala k experimentům pacientů psychiatrické léčebny, kteří o jejich pokusech neměli ani tušení. Podobnými pokusnými subjekty se stali i američtí vojáci, kteří byli vysláni, aby přihlíželi prvním pokusným výbuchům atomové bomby v USA. Armádní a zpravodajské služby zatím nikdy v historii neodolaly pokušení vyzkoušet si účinnost nových zbraní na lidech, kteří na to nebyli připraveni. Z antraxových útoků, které v USA následovaly po útocích z 11. září, byl sice nejdříve obviněn Irák, ale nakonec se ukázalo, že znalosti a zařízení na výrobu prášku, který byl použit ve druhé vlně těchto útoků, neměl vědec, který kvůli obvinění nakonec spáchal sebevraždu, ale laboratoř Batelle, kterou používala CIA („Vyšetřování antraxových útoků ve Spojených státech“, časopis Vesmír č. 9, 2009). Lze se tedy domnívat, že i tady šlo, mimo jiné, o velmi nebezpečný a vražedný pokus na lidech, ke kterému došlo dokonce v době, kdy existovala mezinárodní dohoda o zákazu používání biologických zbraní.

Vladimír Lopatin ostatně zkoušení psychotronických zbraní na nic netušících obyvatelích Ruska nepřímou přiznal. Nezávislý anglický publicista a badatel David G. Guyatt, v přednášce připravené pro sympozium „Lékařská profese a účinky zbraní“, citoval inženýra medicíny z amerického ministerstva obrany, který v pořadu americké televizní stanice CNN v roce 1989 řekl, že „mikrovlny a jiné modality byly pravidelně používány proti Palestincům“. V prosinci 2001 to potvrdil ředitel izraelského vojenského výzkumu a vývoje Ben-Israel, který právě opouštěl svou funkci, když řekl americkému vojenskému týdeníku Defense News, že jeho ředitelství „zkoušelo různá vědecká a fenomenologická pole – včetně ovládání mozku – ve snaze zabránit a předejít teroristické aktivitě“ a upřesnil, že šlo o „metody ovládání mozku, z nichž mnohé byly vyvinuty vojenskými a bezpečnostními agenturami bývalého Sovětského svazu“. V amerických novinách samozřejmě nemohl říci, že zkoušeli utajené americké zbraně. Ben-Israel také tvrdil, že použití těchto přístrojů nepřineslo velké úspěchy (jak se to někdy stává článek „Israel Fields Means To Suppress Palestinian Violence“ - „Izraelská pole jako prostředek k potlačení palestinského násilí“ se z Internetu ztratil). Kdyby ale Ben-Israel řekl, jakých konkrétních výsledků se Izraeli podařilo dosáhnout, muselo by to ve čtenářích vyvolat sebeobraně reakce a mohlo by se stát, že by veřejnost začala požadovat zákaz těchto zbraní.

Že svým tvrzením o neúspěšném zkoušení psychotronických zbraní neřikal Ben-Israel pravdu, dokazuje příběh z roku 1986. Tehdy probíhal v Západním Berlíně proces se dvěma palestinskými teroristy Ahmedem Hasim a Farukem Salamehem, kteří zaútočili bombou na arabský klub ve městě. The New York Times psaly v článku z 18.11.1986 „Berlin Terror Trial Starts; Syria Implicated“ (Berlínský teroristický proces začíná; Syrie je implikována), že Němečtí vyšetřovatelé teroristy zadrželi na základě typu od britské zpravodajské služby, ale neměli proti nim žádné důkazy. Během výslechů se ale k útoku oba přiznali a navíc přiznali i to, že útok byl fakticky organizován Syrii, která jim dodala bombu přes své vyslanectví ve východním Berlíně a přiznali i to, že instruktáž o zacházení s bombou jim dal zástupce velitele zpravodajské služby syrského vojenského letectva. I soudce poznamenal, že taková přiznání nejsou u teroristů obvyklá. Západu přitom velmi šlo o to, aby byl prokázán podíl syrské vlády na teroristických útocích okupovaných Palestinců. Po procesu Evropská unie, na základě přiznání teroristů, na Syrii uvalila sankce a Německo odstoupilo od záměru půjčit Syrii na nízký úrok 73 milionů dolarů. Po takovém důkazu musela Syrie vládní podporu terorismu zastavit. Německý deník Frankfurter Allgemeine Zeitung psal 18.11.1986 v článku „Im Namen Allahs und mit gebalter Faust“ (Ve jménu Alláha a se zaťatou pěstí), že v den zahájení soudního řízení Ahmed Hasi svá předchozí přiznání popíral a když soudce ztratil trpělivost a přečetl mu příslušné pasáže z vyšetřovacího spisu, které obsahovaly jeho přiznání, řekl, že si sice pamatuje, že udělal nějaká doznání, ale že si nepamatuje jejich obsah, protože v té době „nebyl zcela při smyslech“. Hasi potom vstal ze svého místa, dal tak najevo, že chce udělat oficiální prohlášení, a potom ve vášnivém projevu obvinil demokratické Německo, že se na něm ve vězení dopustilo mučení. Druhý obviněný Faruk Salameh, který u soudu řekl, že svá přiznání udělal v době, kdy „nebyl zcela sám sebou“, na jeho dotaz potvrdil, že i on byl během vyšetřovací vazby podroben mučení. Hasi potom vysvětlil, že toto mučení spočívalo v tom, že do jejich cel byly vysílány hlasy, které paralyzovaly jejich mozky a donutily je k přiznání k trestným činům, kteých se nikdy nedopustili. Soudce Hasimu odpověděl, že jeho cela byla na Hasiho písemnou žádost

prohledána a žádné hlasy tam nebyly nalezeny. Hasi proto upřesnil, že se jednalo o vlny hlasů, které vysílaly tajné služby přímo do jeho hlavy. Potom se obrátil k publiku a řekl, že muž, který udělal objev, že Země je kulatá, byl upálen, ale nakonec se ukázalo, že měl pravdu, stejně jako má pravdu právě teď on. Na otázku soudce, jestli ty hlasy slyší i během procesu, odpověděl, že ne. Hasi byl také vyšetřen neurologem, který potvrdil, že je schopen absolvovat soudní řízení.

Je možné, že podobné metody byly používány i na některé vězně, držené na americké vojenské základně Guantanamo. Několik vězňů si totiž stěžovalo na sluchové a zrakové halucinace. Už jsme zmiňovali, že americký časopis Defense Electronics psal, že existuje důkaz, že Sovětský svaz používal „psychotronické“ přípravy u vojáků v Afghánistánu, kteří se měli účastnit operací, které vyžadovaly použití krutosti. Tato metoda byla zřejmě použita také při přípravě jednotky, která měla během puče proti Michajlu Gorbačevovi zaútočit na Jelcinův „Bílý dům“, i když tomto případě se, podle Viktora Sedleckého, operace, díky nezkušenosti operátorů, nezdařila.

Je na místě se ptát, na kom získávají zkušenosti operátorů, kteří mají fungovat ve válkách nebo v mimořádných civilních situacích a odpověď je, že na nic netušících lidech, kterým většinou svou snahou ovládnout jejich chování, zničí život. Kamarádi a partneři, kterým se postižení svěřili se svými problémy, je začnou považovat za bláznů a rozejdou se s nimi, většinou přijdou i o zaměstnání a často končí v psychiatrických léčebnách. Jedna paní v Čechách se tam dostala jen proto, že řekla lékaři v nemocnici, který nebyl schopen stanovit její diagnózu, že na ní někdo útočí elektromagnetickými vlnami. Jiný muž byl několikrát na pokraji sebevraždy a přišel o zaměstnání a o rodinu. Ve chvílích, kdy byl na pokraji svých sil, se mu v hlavě ozýval hlas, který ho vyzýval, aby se ke všemu přiznal. Stejnou zkušenost měl i jistý muž v Kanadě.

Natalie z Francie ve výčtu svých zkušeností psala: “Byla jsem vyhozena z práce potom, co mi bylo vystaveno lékaři hodnocení, že nejsem schopná jakékoli práce... Mezitím dělalo ovládání mozku všechno pro to, aby mě zdiskreditovalo v očích ostatních lidí a aby mě má rodina, mí přátelé a moji kolegová považovali za duševně nemocnou. Dokonce mě donutili napsat článek do médií... Už nemám žádnou vlastní myšlenku, nemám paměť, nejsem schopná se soustředit. Spím dvě hodiny denně, někdy tři a půl. Místo mě mluví jiní lidé. Někdy mám pocit, že jsou mi do mozku vysílány cizí myšlenky... Sama už mluvit nemůžu. To dělají za mě jiní lidé. Jediné, co si mohu vybrat je, jestli řeknu nebo neřeknu, co mi posílají... Posílají mi bolesti, takže si nemohu ani odpočinout... Mučí mě už pět let, na pět let mi zabránili žít. Mají potěšení z toho, že mě sexuálně ponižují, že mě ponižují intelektuálně, v mém postavení ženy a že mě odcizují mé rodině”.

V Japonsku viděl muž na začátku své zkušenosti ve svém mozku dva policisty. Později se mu stalo, že ve chvíli, kdy pracoval na zahrádce, viděl ve svém mozku televizní pořad o zahrádkářství <https://www.youtube.com/watch?v=uiH3iIL7pys&index=26&list=WL>. Jao Duo v Číně často jedná proti své vůli. Například na pohřbu chvíli plakal a potom se začal smát. Když v noci zavře oči, objeví se mu v mozku obrazy sexu a vraždění. V nejlepší nemocnici v provincii Šengžen mu lékař dal před oči integrovaný obvod ve velikosti balíčku cigaret a požádal ho, aby zavřel oči. Když je zavřel, objevil se mu v hlavě obraz integrovaného obvodu a na něm krystalický tvar a čísla. Viděl je, jako kdyby měl oči otevřené. Doktor mu řekl, že integrovaný obvod vysílá do jeho mozku signály obrazů a že pokud je vidí dobře, jsou jeho mozkové vlny v pořádku a zdravé <https://www.youtube.com/watch?v=X3hltOwKK1s>. Pokud šlo o Jao Duo, měl tím vysvětleno, jak je možné, že když zavře oči a chce spát, vidí obrazy.

V programu „Občanské fórum“ čínské nezávislé (nejspíš internetové) televize New Tang Dynasty Television, v druhé části série, věnované ovládání mozku <https://www.youtube.com/watch?v=93ykp4NuJMQ>, řekl čínský psycholog: „Když mluvíte s duševně nemocným pacientem, vyvolá ve vás okamžitě pocit, že není duševně v pořádku“. Lidé, kteří tvrdí, že je dálkově působeno na jejich nervovou soustavu se ale „vyjadřují velmi jasně... píší blogy, které jasně popisují jejich problémy“. Televize uváděla i příběh Lí Čun Zea, který si 15 let, během kterých přišel o veškerý osobní majetek, pomocí telefonu, pošty i osobně donesených dopisů, stěžoval Národní bezpečnostní agentuře ve městě Heng Jang. Po 15 letech 10. března 2009 šéf místní agentury oficiálně uznal, že je obětí perzekuce, prováděné cestou ovládání činnosti jeho mozku a slíbil mu, že bude kompenzován za své ztráty. Řekl mu: „Váš problém konečně dospěl

k závěru. Dejte mi jeden měsíc“. Po měsíci ale Lí mohl lépe spát a jinak se nic nezměnilo. Zavolal znovu šéfovi místní Národní bezpečnostní agentury a ten mu odpověděl: „To je opravdu kruté“, ale pomoci mu nedokázal. Moderátor nezávislé čínské televize shrnul své poznatky z rozhovorů s těmito lidmi takto: „Ve všech jejich zkušenostech je společný rys – „Někdo čte jejich myšlenky a ví, co si myslí. Potom je jejich mozek zaplaven hlasy a také obrazy. Tak jsou ovládáni a donuceni k činům, které by jinak neplánovali. Tito lidé postupně nad sebou ztrácejí vládu, jako by byli roboty, ovládanými a manipulovanými vnějšími silami. Lí Čun Ze věděl o zhruba tisícovce lidí, kteří sdělili svá jména čínské organizaci takto postižených lidí.

Počet lidí, kteří si stěžují na takové útoky na celém světě neustále stoupá. Zhruba před deseti lety měla japonská organizace, sdružující tyto lidi, zhruba 200 členů. V roce 2016 jich má 400 a byla kontaktována 1522 lidmi (19 z nich zemřelo) <https://www.youtube.com/watch?v=uiH3iIL7pys&index=26&list=WL>. Zhruba před 10 lety tvrdila ředitelka americké organizace Mind Justice (Spravedlnost mysli), že jí kontaktovalo asi dva a půl tisíce lidí. Derrick Robinson, donedávna předseda nové americké organizace „Citizens Against Harmfull Techonology“ (Občané proti škodlivé technologii - CAHT - <http://citizensaht.org>), psal, že se na aktivitách organizace podílí 4 až pět tisíc lidí. The New York Times otiskly 10. června 2016 článek o lidech, kteří tvrdí, že jsou podrobena takovým útokům „United States of Paranoia: They See Gangs of Stalkers“ (Paranoidní spojené státy: oni vidí gangy stalkerů) http://www.nytimes.com/2016/06/11/health/gang-stalking-targeted-individuals.html?_r=2. V článku se psalo: „Komunita, která má podle konzervativních odhadů přes 10.000 členů, se rozrostla po útocích z 11. září“ (vzpomeňme si, že Institut strategických studií americké Vysoké školy vojenské předpovídal, že vzestup terorismu přesvědčí amerického prezidenta, aby přistoupil na používání „nové psychotechnologie“ a že ve stejné době, podle dostupných informací, americká vláda nejspíš věděla o přípravách těchto útoků a že v prachu ze Světového obchodního centra byly nalezeny v poměru jedna ku tisíci zbytky normálně nedostupné výbušniny a že "tato pokročilá výbušnina, k jejíž výrobě je používáno nanotechnologie je dostupná jen sofistikovaným vojenským laboratořím" <http://www.nano.org.uk/news/jun2009/latest1881.htm>. Když si uvědomíme, že minimálně šéfredaktor New York Times musí vědět, že psychotronické zbraně jsou na seznamu témat, o kterém se v americkém tisku nesmí psát, potom je jasné, že cílem tohoto článku bylo zmást americkou veřejnost a nedovolit, aby si rostoucí počet lidí, kteří si stěžují, že jsou oběťmi psychotronických útoků, vysvětlovala existencí psychotronických zbraní. Soudě podle 400 dopisů, které dostala Komsomolskaja Pravda, když zveřejnila článek o problémech tohoto typu bývalého plukovníka KGB, mohlo být v Rusku už začátkem 90. let snadno také přes 2.000 lidí, na kterých se cvičili vysoce kvalifikovaní operátoři a dneska možná už jejich počet také dosahuje 10.000.

V USA 275 lidí, kteří spolupracovali s organizací CAHT, vyplnili dotazníky, ze kterých vznikl statistický přehled. Podle přehledu 48.5% z nich bylo nezaměstnaných a 24% bylo zaměstnáno. V manželství žilo jen 10% z nich. 34% vystudovalo vysokou školu a 28% tvrdilo, že prošli psychiatrickými léčebnami. 17% věřilo, že se stali cílem útoků kvůli svým politickým nebo sociálním aktivitám. 77% prohlašovalo, že se stali terčem útoků po roce 1991, 49% tvrdilo, že útok má trvalý charakter, 77% věřilo, že jsou terčem dálkových elektronických útoků, 47% trpělo nedostatkem spánku, 34% trpělo pocity pálení, 31% zakoušelo tělesné pohyby, ke kterým docházelo proti jejich vůli, 43 procentům pískalo v uších, 30% mělo pocity svrbění a 33% pocity bodání. 58% si stěžovalo, že obtěžování má částečně sexuální povahu a 23% tvrdilo, že byli elektronicky znásilňováni. 45% slyšelo hlasy a z nich 74 procentům bylo vyhrožováno, 53% bylo kritizováno, 57% slyšelo nekonečné plkání a 28% věřilo, že jsou vyslýcháni. 41% dotázaných informovalo o útocích místní úřady, 41% zastupitele ve svých státech, 31% poslance kongresu, 16% novináře, 14% rozhlasové stanice and 15% televizní stanice.

V Japonsku byl, podle předsedy japonské organizace Terukacy Išibašihó, proveden průzkum mezi 1200 lidmi, spojenými s organizací. 69% z nich bylo přesvědčeno, že někdo ví, co se děje v jejich myslích, 58% slyšelo hlasy, 54% trpělo náhlými návaly bolestí, 41% trpělo nespavostí, 58% poruchami spánku, 43% se zdály neobvyklé sny, 37% zažívalo pohyby rukou, nohou, krku a kůže, které nebyly výsledkem jejich vůle, 34% vnímalo vůně, které nepocházely z jejich okolí, 34% se

cítilo být nepřiměřeně podezřívavými, 34% zažívalo zesilování pocitů nenávisti a 24% zažívalo pocity, že se někdo dotýká jejich genitálií
<https://www.youtube.com/watch?v=uiH3iIL7pys&index=26&list=WL>.

V Polsku je podle předsedkyně tamější organizace 45 potvrzených případů lidí, kteří si stěžují na elektronické útoky. Na webové stránce Peacepink <http://peacepink.ning.com/groups>, která existuje už řadu let a funguje mezinárodně je ve skupině Francouzů 70 lidí, ve skupině Afričanů 15 lidí, ve skupině z Jemenu jsou 4 lidi, v Brazílské skupině je 33 lidí a ve skupině z Austrálie a Nového Zélandu 4 lidé. Z těchto čísel je patrné, které státy se nejvíce angažují v přípravách na psychotronickou válku. V České republice se autorovi článku, na základě jeho dřívějších publikací, ozvalo asi 12 lidí. Když se koncem 90. let ptal psychologa Baudyše z psychiatrické léčebny v Bohnicích, kolik lidí v České republice by si asi mohlo stěžovat, že se jejich mozky pokoušejí ovládat tajné služby, odpověděl, že maximálně tři.

EXISTUJÍ PSYCHOTRONICKÉ ZBRANĚ ZALOŽENÉ NA NEZNÁMÝCH FYZIKÁLNÍCH PRINCÍPECH?

Na světě jsou běžně v prodeji přístroje, které zaznamenávají mikrovlnné frekvence a hustotu jejich energií a zdálo by se, že obětem těchto „výcviků“ by mohly posloužit jako detektory, které by jim obstaraly důkaz o tom, že jsou vystaveni mikrovlnnému záření. Přesvědčivé důkazy ale zatím nikdo nezískal. Několika lidem se dokonce podařilo dostat se do vědeckých pracovišť, která jsou odstíněna od elektromagnetického záření, ale jejich problémy pokračovaly i v tomto prostředí. Je tedy možné, že používání pulsovaných mikrovln k těmto experimentům je už zastaralou technologií.

Viděli jsme, že ruští novináři už v roce 1990 mluvili s A. Ochatinem, který popsal leptonická pole jako energii, která proniká všemi překážkami a je schopna řídit na dálku činnost lidské nervové soustavy. V úvodu ke knize Psychotronická zbraň a bezpečnost Ruska psali Vladimír Lopatin a Vladimír Cygankov: „psychotronická zbraň – to není 'zbraň používající záření (výkonné generátory vyzařující svazky energie, které působí jako destruuující faktor), ale zvláštním způsobem organizované (koherentní) ergo-informační toky záření známé i neznámé fyzikální povahy“. Tyto „ergo-informační toky“ pojmenovali jako torzní záření. Ruský ministr obrany zahrnul do technologií, které se do roku 2020 stanou součástí výzbroje ruské armády vedle zbraní, používajících směrované energie a elektromagnetických vln i psychotronické zbraně a zákaz rozmisťování psychotronických zbraní, vedle elektromagnetických zbraní, uvedl ve svém původním návrhu zákona o zákazu rozmisťování zbraní ve vesmíru i Dennis Kucinich. Edistuje tedy i jiná než elektromagnetická technologie pronikání do činnosti lidského mozku?

Vladimír Cygankov a Vladimír Lopatin psali, že objevení torzních polí bylo výsledkem zkoumání parapsychologických jevů, jako je telepatie, telekineze, jasnovidectví atd. Psychotronické zbraně tedy mohly být výsledkem těchto výzkumů. Studii o ruském nekonvenčním výzkumu (Unconventional research in USSR and Russia) napsal ředitel stuttgartského výzkumného centra pro pokročilou robotiku a ekologii Cybertronica Serge Kernbach (<http://arxiv.org/pdf/1312.1148.pdf>).

V Rusku proběhly první pokusy, směřující k tomu odhalit fyzikální principy fungování parapsychologických jevů už na konci 19. století. Po komunistické revoluci v Rusku dostal tento výzkum dokonce státní podporu, když tehdejší ministr školství Lunačarskij založil v roce 1924 Ruský výbor pro psychický výzkum. Už v roce 1927 bylo prokázáno, že přenos myšlenek na dálku neprobíhá na elektromagnetických principech. Lidé kteří měli telepatické schopnosti, byli schopni komunikovat i když byli uzavřeni v elektromagneticky odstíněných prostorách. V letech 1932 až 1937 řídilo sovětské ministerstvo obrany program, zaměřený na biologický přenos informace. Vědecké výzkumy v rámci tohoto programu byly svěřeny Bechtěrevovu Ústavu pro výzkum mozku v Moskvě, jehož biofyzikální laboratoři bylo uloženo, aby vyzkoumala fyzikální podstatu telepatie a leningradskému Výzkumnému ústavu mozku bylo uloženo pracovat na přenosu vizuálních představ a dálkovém vlivu na určitou osobu. V roce 1937 sovětské státní úřady tyto výzkumy ukončily. Někteří z nekonvenčních vědců, kteří na nich pracovali, byli posláni do vyhnanství a jiní

popraveni..

Další fáze výzkumu začala v Rusku až v roce 1955. Spekulovalo se, že byla možná inspirována německými výzkumy ve stejném oboru. S. J. Turlygin, který provedl ve třicátých letech světově první úspěšné experimenty s působením mikrovln na lidský organismus, vytvořil v rámci nového výzkumného úkolu komplikovaný systém zabraňování elektromagnetickému přenosu informací mezi lidskými organismy a dospěl k závěru, že z lidského těla vychází záření, „jehož vlastnosti a parametry se liší od elektromagnetického záření, například tím, že není odchýleno v elektrickém poli kondenzátoru“.

V roce 1961 schválilo pokračování v těchto výzkumech vedení sovětské akademie věd. Tentokrát se spekulovalo, že důvodem pro schválení bylo to, že sovětskému ministrovi vnitra R. J. Malinovskému byly předloženy dokumenty o amerických pokusech využít telepatii pro vojenské účely. V rámci ruského výzkumu byly dvěma králíkům implantovány do mozku elektrody a potom bylo zkoumáno, jestli se impulsy zadané prvnímu králíkovi projeví i na chování druhého králíka, který byl 7 kilometrů vzdálen. Přenos informací mezi nimi se potvrdil ve víc než 50% případů. Začátkem 70. let ustavil Ústřední výbor komunistické strany SSSR zvláštní komisi, které zadal úkol poskytnout sovětskému vedení vědecké důkazy o tom, jestli parapsychologické jevy skutečně existují. Komise existenci těchto jevů potvrdila.

Ruský výzkum vyvolával zájem amerických zpravodajských agentur. Zpravodajská agentura americké armády DIA shrnula své poznatky o něm v roce 1972 v dokumentu „Ovládané útočné chování – SSSR“ (Controlled Offensive Behavior – USSR). Konstatovala v něm, že v SSSR probíhá výzkum paranormálních jevů ve 20 centrech s rozpočtem 21 milionů dolarů. Taková zjištění nemohla nechat americkou stranu bez odpovědi. Jak jsme viděli, Vladimír Lopatin psal, že v 90. letech pracovalo na parapsychologickém a bioenergetickém výzkumu v USA víc než 150 organizací. Podle Serge Kernbacha byly některé z amerických výzkumů odtajněny. Například v roce 1995 byl odtajněn program, který zkoumal jasnovidectví (nelokální vnímání) další zveřejněný program měl název „Anomální mentální fenomény“ a na zakázku CIA na něm pracoval Stanfordský výzkumný ústav a později společnost Science Applications International Corporation. Z dalšího programu „Star Gate“, zaměřeného také na nelokální vidění, na kterém se podílely zpravodajské služby, odtajnila CIA 80.000 stránek textu. Ruský zájem o seznámení se s pokroky v tomto oboru v zahraničí se projevil i v tom, že SSSR vyslal jako svého představitele do Mezinárodní asociace pro studium psychotroniky profesora G.A. Samojlova, který byl zaměstnancem sovětského ministerstva vnitra. Tento sovětský zájem zřejmě vedl i k uspořádání mezinárodní Konference o výzkumu psychotroniky, která se konala v roce 1973 v Praze. O konferenci získávala informace i CIA.

Během 70. let potom sovětská KGB i americká CIA, ve snaze najít fyzikální principy umožňující parapsychologické jevy, zaměstnávaly velké množství psychotroniců. Do výzkumu byla v Rusku od roku 1977 zařazena i Nina Kulaginová, která byla schopná pohybovat předměty na dálku a dokázala to i když byla uzavřena do elektromagneticky odstíněné místnosti. Její schopnosti zkoumal Výzkumný ústav jemné mechaniky a optiky v Petrohradě.

Výzkum psychotronických schopností probíhal i v Československu. V té době zde žil Robert Pavlita, který pracoval jako náměstek ředitele jednoho českého průmyslového podniku a který konstruoval speciálně tvarovaná tělesa, která byla podle něj schopná akumulovat dosud neobjevenou bioenergii. S takto získanou energií dokázal během 12 hodin dokonale vyčistit průmyslově znečištěnou vodu. Do vody ještě přidával kovové piliny. Bez použití bioenergie nashromážděné ve speciálních pohlcovačích tyto piliny vodu nevyčistily. Robert Pavlita také dokázal zmagnetizovat vlastní energií experimentátory předem určené části kovových předmětů. To znamená, že v určených částech těchto předmětů dokázal vlastní energií uspořádat spin elektronů. Tím byl prokázán vliv „bioenergie“ na známé fyzikální jevy a souvztažnost psychotronických jevů s fyzikální realitou. Ani tady zřejmě nešlo o elektromagnetickou energii, ale o jiný druh energie, který byl také schopen působit na spin elektronů. O Pavlitovy výsledky se zajímala sovětská KGB i výzvědná služba americké armády DIA. Robert Pavlita ale neprozradil principy, podle kterých budoval své pasivní generátory biologických polí, z obavy, že by mohly být zneužity proti lidem.

V 80. a 90. letech byly ruské výzkumy v tomto oboru řízeny Státním výborem pro vědu a

technologii při radě ministrů Sovětského svazu, ve kterém zasedali i zástupci ministerstva obrany a KGB a jehož obecným úkolem bylo určovat hlavní směry vývoje vědy a technologie a organizovat zavádění jejich výsledků do průmyslu. V té době se sovětsí vědci zaměřovali na metody, kterými by bylo možné tato „parapsychologická“ pole zachycovat. Například pasivní generátor CERPAN, vyrobený A.A. Beridze-Stachovským způsobil magnetizaci jader atomů vodíku v semenech obilí, tabáku a pohanky, způsobil změny v čistotě a elektrické vodivosti vody a působil i na elektrický potenciál na membránách buněk (musel tedy působit i na činnost neuronů). Tady si vědci nepochybně ověřili, že tyto účinky nejsou způsobeny elektromagnetickým zařízením. I autor tohoto generátoru zatajil jeho přesnou strukturu z obav před jeho zneužitím.

V 80. letech se také objevily první zprávy o generátorech torzních polí. V roce 1986 rozhodl tehdejší předseda sovětské vlády Ryžkov, aby byly práce v tomto oboru zorganizovány. Ve stejném roce vydal Ústřední výbor komunistické strany Sovětského svazu a sovětská vláda dokument, který byl utajen a kterým byly zahájeny práce na programu, nazvaném „Řízení živých objektů, včetně lidských“. V roce 1989 bylo v Rusku vytvořeno Centrum nekonvenčního výzkumu - Vent, které se věnovalo výzkumu torzních polí. Zadávalo při tom práce dalším 20 výzkumným ústavům. Na jeho činnost bylo vydáno 500 milionů rublů. Řízením centra byl pověřen A. E. Akimov, který předtím pracoval ve Výzkumném ústavu komunikačních systémů a řízení (kde byly později testovány komunikační schopnosti torzních generátorů) a ve Výzkumném ústavu mikropřístrojů. Torzní generátory měly ke generování torzních polí využívat materiálů s uspořádaným spinem, tedy v zásadě zmagnetizovaných materiálů. Důležitou roli v nich tedy znovu hrál magnetismus. Způsob, jakým přenášely informace ale zůstal v zásadě utajen. Přesto, že byla o torzních polích zveřejněna řada textů, nedalo se očekávat, že by v nich ruští vědci směli zveřejnit tajemství jejich fungování a otevřít tak cestu k jejich výrobě jiným státům. Teoreticky podpořil funkčnost torzních generátorů G.I. Šipov v knize s mohutným matematickým aparátem, nazvané „Teorie fyzického vakua“ (Теория физического вакуума). Fungování torzních generátorů v ní pokládal za důkaz správnosti své teorie. Torzní generátory testovaly různé výzkumné ústavy jako Výzkumný ústav virologie, Výzkumný ústav bioinženýringu, Výzkumný ústav farmakologie, Výzkumný ústav krystalologie atd.. V roce 1986 už bylo vyrobeno přes 30 torzních generátorů.

Účinky torzních polí byly detekovány změnou vodivosti materiálů. Vzpomeňme si, že Viktor Sedleckij mluvil o tom, že přístroje umožňující dálkové ovládání lidských mozků byly vyvíjeny i v kyjevském Ústavu problémů vodivosti materiálů, kde byl zaměstnán. Nedá se tedy vyloučit, že v Kyjevě byla zahájena sériová výroba torzních generátorů, zaměřených na dálkové ovládání činnosti lidských mozků.

Účinky torzních polí byly detekovány i tlakem na mechanické systémy a působením na elektrické dvouvrstvy. Mezi rokem 1983 a 1993 vyvinula Polytechnická univerzita v Tomsku sensory založené na quartzových rezonátorech a detektorech radioaktivity. Začátkem 90. let vyvinul J. P. Kravčenko senzory, jejichž funkce byla založena na měření elektrických polí. V letech 1995 až 1998 vyvinuly Centrum energetické a informační technologie a Státní institut jemné mechaniky a optiky v Petrohradu (kde byly studovány teleportační schopnosti Niny Kulaginové) optické, magnetické a termální senzory. V roce 2000 už bylo zveřejněno velké množství prací o působení „vysoce pronikajícího záření“ na různé polovodičové přístroje a v roce 2013 bylo známo 19 skupin fyzikálních účinků, které bylo možné použít pro vývoj senzorů. Tak by byla vlastně prokázána souvislost nově objeveného záření s elektromagnetickou a fyzikální teorií a otevřena cesta k jeho definitivnímu prozkoumání a využití. Vědecká veřejnost ale ve své většině pokládala provedená měření za neprůkazná, protože naměřené hodnoty byly velmi nízké a mohly být způsobeny jinými faktory. V roce 1991 prohlásila ruská akademie věd výsledky výzkumu centra Vent za nevědecké. Cílem tohoto prohlášení ale mohlo být i utajení výsledků této práce jak před veřejností, tak před cizími státy. Centrum Vent bylo financováno ještě do konce 90. let a zrušeno bylo v roce 2005.

V roce 2011 Michael Persinger, který údajně pracoval na amerických vojenských výzkumech a v roce 1995 varoval, že mohou být manipulovány mozky lidí na celé planetě, zveřejnil výsledky pokročilejších experimentů s dálkovou komunikací mozků. Své pokusy popsal v přednášce,

nazvané No more secrets (Už žádná tajemství), kterou měl na Laurentiánské univerzitě v Kanadě, kde vyučuje. Souvislost jeho výzkumů s americkými vojenskými výzkumy naznačuje to, že svůj výzkum začínal pokusy s Ingo Swannem, kterého se snažila využít CIA k dálkové špionáži v sovětských vojenských zařízeních. Michael Persinger Swanna žádal, aby popsal to, co vidí určená osoba, vzdálená asi 15 minut chůze od místa experimentu a Swann popsal některé detaily správně. Podobně byl schopen nepřesně popsat i fotografii, která byla schována v jiné místnosti. Michael Persinger zjistil, že úspěšnost těchto pokusů závisela na tom, jestli v pravé hemisféře Schwannova mozku převládala frekvence 7 Herzů, která je zároveň nejběžnější frekvencí, která se vyskytuje na naší planetě. Dále zjistil, že Schwann je schopen vnímat na dálku jenom, když je magnetické pole Země relativně klidné.

Odtud přešel k nové serii experimentů, při kterých umístil dva lidi, kteří neměli telepatické schopnosti, ve stejném magnetickém poli a jednoho nechal se dívat na nějaký obrázek a druhého žádal, aby se pokusil nakreslit to, co ten druhý vidí. Zdaleka nedosáhl dokonalosti, ale lidé, kteří měli namalovat to, co viděl ten druhý, malovali obrázky, které přibližně odpovídaly viděnému vzoru. Navíc, když byl jeden z lidí v temnotě a objevil se tam záblesk světla, bylo změřeno, že to ovlivnilo mozkovou aktivitu osoby, která seděla v jiné místnosti, kde byla tma. Měřením bylo zjištěno, že její mozek vysílal fotony. Měřením pomocí násobiče fotonů Persingerův tým zjistil, že i pouhá myšlenka na světlo způsobuje, že jsou v mozku vysílány fotony, které vycházejí ze sítnice nezávisle na činnosti neuronů. V jednom se tento experiment přibližoval tomu, co zjistili vědci, kteří se pokoušeli opakovat experiment Rosse Adeyho, při kterém mikrovlny, pulsované v 16 Hz vyvolávaly odplývání kalcia z nervové tkáně v mozku. Při opakování experimentů se totiž ukázalo, že účinná frekvence se měnila podle toho, jak silné bylo zemské magnetické pole v místě, kde byl pokus prováděn. Při těchto pokusech ale nešlo o přímý vliv 16 Hz frekvence na činnost neuronů, ale o její vliv na odplývání iontů vápníku z nervového systému, jejichž nedostatek způsobil, že došlo v mozku k nadbytečné aktivitě, která snižovala schopnost soustředění. Tato podobnost s Persingerovými pokusy ovšem prokazuje jenom to, že zemské magnetické pole má vliv na činnost lidského mozku, což je samozřejmě jasné každému, kdo ví, že elektrický proud a magnetismus jsou neoddělitelně propojeny. Novost Persingerova objevu spočívala v tom, že docházelo k propojení lidských mozků, umístěných ve stejném magnetickém poli. Zdálo se také, že přinejmenším Schwannův mozek využíval k napojení na jiné mozky frekvenci 7 Hz, jejíž vlny, dlouhé zhruba 43.000 km, vznikají při bouřkách a, protože jsou udržované na oběžné dráze kolem Země ionosférou, obíhají celou planetu. Jeho mozkové vlny se tak mohly napojovat na tyto vlny. Když se experimentátoři snažili zablokovat komunikaci mezi mozky Ingo Swanna a druhým pokusným subjektem, podařilo se jim to jenom v případě, když kolem druhého subjektu vytvořili magnetické pole, generované systémem Windows, který se vyznačuje tím, že pokrývá všechny frekvence. Při jiných magnetických polích komunikace mezi Schwannem a druhým subjektem pořád probíhala.

Dalším subjektem, kterého Michael Persinger studoval byl Sean Harribance, který dokázal říct lidem, kteří byli v jeho přítomnosti (nebo podle fotografie), co prožili v minulosti. Měřením všech možných paramterů dospěl Michael Persinger se svým týmem k závěru, že v době, kdy Sean Harribance četl minulost jiných lidí se synchronizovaly elektroencefalografické záznamy činnosti jejich mozků a že magnetické pole Země nad pravou hemisférou Harribanceova mozku bylo zeslabováno v míře, v jaké vycházely z jeho mozku fotony, vyvolané činností neuronů v něm, která byla měřena elektroencefalografem. Navíc v době, kdy Harribance četl minulost nějaké osoby z jejího mozku, v pravé hemisféře jeho mozku převažovala frekvence 7 Hertzů. V mozku je za bránu k paměti považován útvar nazývaný hipocampus, pro který je 7 Hz charakteristickou frekvencí. O Harribanceovi Michael Persinger řekl, že to je muž, který americké armádě (nebo spíše CIA) našel, po americké invazi do Iráku, iráckého diktátora Sadáma Husejna v díře, ve které se schovával. Podle zpráv z médií byl Sadám Husejn nalezen na základě udání. Svou poslední poznámkou tedy Michael Persinger znovu potvrdil, že zřejmě spolupracoval se CIA nebo americkou armádou, respektive pracoval na jejich programech. Je jasné, že pokud se mu podařilo opravdu odhalit fyzikální zákony, které umožňují telepatii, nesměl svůj objev zveřejnit. Svou přednášku (<https://www.youtube.com/watch?v=9I6VPPDublg>) uzavřel Michael Persinger tím, že tato nově

budovaná technologie otevře přístup ke všem lidským mozům na světě a následkem toho už nikdo nebude schopen skrývat žádná tajemství. V následující diskusi v jedné chvíli M. Persinger mluvil o „technologii, kterou jsme vyvinuli“ ale zároveň popíral, že by už znali cestu, jak se připojit k individuálnímu mozku nějaké osoby i když i to zřejmě Sean Harribance dokázal.

Závěry Michaela Persingera se s ruskými výzkumy shodovaly ve dvou bodech. Jednak Michael Persinger, stejně jako Vladimír Cygankov (v knize „Psychotronická zbraň a bezpečnost Ruska“) tvrdil, že záznamy činnosti všech lidských mozků zůstávají „uloženy“ v prostoru, který je uzavřen v zemském magnetickém poli a jednak i podle Michaela Persingera jsou energie, spojené s parapsychologickými jevy mimořádně malé a to, co je pro jejich fungování podstatné je jejich struktura.

Po roce 2000 veškerý zájem vlád zkoumat schopnosti psychotroniců skončil. V Československu ještě dříve. Pravděpodobnějším vysvětlením se zdá být to, že se vědcům podařilo nalézt fyzikální principy fungování parapsychologických jevů a proto o psychotroniku ztratily zájem. Jinak by asi výzkum nemohl být zastaven. Autor knihy „Время Шамбалы: Окультизм, наука и политика в советской России“ („Doba šambaly: okultismus, věda a politika v sovětském Rusku“) A. I. Andrejev citoval jednoho představitele sovětské výkonné moci: „Všeobecně vzato byl v této zemi v 80. letech vytvořen systém dobře organizované a konspirační práce na vývoji nových metod a prostředků k řešení mezistátních a vnitřních politických problémů bez použití odstrašující moci a škodlivých účinků. Zahnuje to metody včasného získávání informací, které se liší od těch tradičně známých“.

Jednalo se v ruských objevech skutečně o mysteriózní leptonická a torzní pole, která Vladimir Cygankov popisoval způsobem, který se vymykal uznávaným fyzikálním teoriím?

Michael Persinger při vysvětlení parapsychologických fenoménů, které studoval a vyvolával, připustil, že by mohlo jít o nelokální spojení fotonů nebo elektronů. Při tomto druhu spojení nebo komunikace dva nebo více elektronů nebo fotonů, které se předtím setkaly, si udržují na dálku stejné reakce, tedy změnu spinu u elektronů nebo změnu polarizace u fotonů, takovým způsobem, že změní-li se spin nebo polarizace jednoho z nich, vyvolá to u druhého opačný spin nebo polarizaci a sečteno dohromady si tak zachovávají nulovou hodnotu spinu nebo polarizace. Na celém světě probíhá v tomto oboru intenzivní výzkum, protože ovládnutí tohoto fenoménu by umožnilo vytvořit komunikační systémy, které kdyby někdo začal odposlouchávat, zasáhl by tím do komunikačního systému a tím by jeho fungování zkreslil natolik, že by se o jeho odposlechu komunikující dozvěděli. Kdyby se podařilo tímto způsobem propojit dva mozky nebo mozek a neuropočítač, byly by si navzájem vědomi svých činnosti a nejspíš by bylo možné tímto způsobem i na dálku, prakticky bez výdajů za energii, ovládat činnost lidských mozků.

Zveřejněný výzkum v tomto oboru zatím neukazuje, že by tato varianta byla aktuální. V publikovaných výzkumech vědci při výzkumu nelokálního propojení fotonů, elektronů i atomů narážejí na řadu problémů, z nichž největší je ten, že takto propojené částice dál reagují se svým okolím a svou provázanost tak rychle ztratí. Nejčastějším řešením je ochlazování zpracovávaných materiálů na teploty blízké se nule stupňů Kelvina (-273 stupňů Celsia), což minimalizuje aktivitu atomů. Tímto způsobem se americkým vědcům v roce 2014 podařilo dosáhnout stavu nelokálního propletení minimálně u půl milionu z jednoho milionu atomů rubidia, uzavřených v jednom oblaku, do kterého vyslali 100 milionů fotonů.

Jiní američtí vědci vytvořili v roce 2013 systém, který je schopen vyprodukovat za jednu vteřinu 5.000 fotonů nelokálně spojených s atomy ochlazeného rubidia. Nelokální spojení trvalo v jejich představě několik miliontin vteřiny, což stačilo zatím alespoň na to, aby se dalo ověřit. Podle jejich názoru by propojení několika takových systémů mělo umožnit vytvoření komunikačních systémů nebo super rychlých počítačů.

V roce 2008 napsal Vlatko Vedral, profesor fyziky na špičkové britské univerzitě v Oxfordu, v článku *Quantifying entanglement in macroscopic systems* (Kvantové propletení v makroskopických systémech) v časopise *Nature*, že v přírodě je nelokální spojení všeobecně slabé, jak co do propletenosti, tak co do schopnosti navazovat spojení. Napsal ale také že v mnoha systémech existují určité typy propletenosti i při vyšších než pokojových teplotách, ale že je zatím

problém jak tuto propletenost vyjmout a použít. Ptal se také, jestli dochází k rozsáhlému propletení i u živých organismů a pokud ano, jestli ho tyto organismy používají. Pokud by tomu tak bylo, byly by parapsychologické fenomény vysvětleny a byla by otevřena i cesta k jejich využití k dálkovému ovládní lidských mozků. Kdyby ale takové výzkumy proběhly, určitě by nebyly zveřejněny.

Serge Kernbach psal v úvodu ke své studii o nekonvenčním výzkumu v Rusku, že ruský výzkum se zaměřoval, kromě elektromagnetického působení na biologické objekty i na „kvantové propletení v makroskopických systémech“ a „nelokální přenos signálů, založený na Aharonově-Bohmově efektu“ a že v patentu ředitele ruského centra Vent A. Akimova našel řadu důkazů, že torzní generátory jsou spojeny právě s tímto efektem a „řadou efektů kvantových fenoménů v makroskopických systémech“.

Aharonov-Bohmův efekt spočívá v tom, že když elektron prolétá kolem uzavřeného magnetického pole, které nedosahuje do jeho dráhy letu a je tedy pro něj fyzikálně nepřítomné, přesto toto magnetické pole změní jeho fázi. Na elektron tedy působí magnetický potenciál. Jakir Aharonov a David Bohm navrhli takový experiment v roce 1959 a chtěli jím dokázat platnost zásady kvantové fyziky, že v kvantové fyzice není důležité počítat s fyzikálními poli, ale s potenciály. Experiment, který empiricky potvrdil jejich hypotézu provedl poprvé v roce 1986 japonský vědec Akiro Tonomura a od té doby byl mnohokrát zopakován. Bylo tak dokázáno, že i potenciální energie má reálné účinky. Do současné doby ale nebyly zveřejněny žádné experimenty, které by potvrdzovaly, že je možné používat potenciální energii i na velké vzdálenosti.

V USA se na rozdíl od Ruska nemluví o torzních ale o skalárních polích. Mnoho publikací mimo vědecké časopisy na toto téma zveřejnil Tom Bearden. I on předkládá spíše mysteriózní teorii, která postrádá experimentální důkazy. Poněkud odlišný výklad skalárních polí předkládá v Evropě Konstantin Meyl. Nikdo z nich ale nepředložil teorii, která by byla ověřitelná pokusem. Jeden český vědec mi řekl, že vojenským vědcům není možné zakázat zveřejňování jejich objevů, ale že zároveň nesmějí vyzradit jejich princip.

Mnohem konkrétnější možný objev předložil Harold E. Puthoff americkému patentovému úřadu. Harold Puthoff pracoval nejdřív pro americkou firmu General Electric a potom tři a půl roku pro americké ministerstvo obrany, kde pracoval na vývoji vysokorychlostních optoelektronických počítačů a byl za to oceněn diplomem za vynikající výkony. Puthoff také vynalezl laditelné lasery a přístroje vysílající elektronové paprsky a pracoval s nimi. Je autorem knihy Základy kvantové elektroniky, která byla přeložena do francouzštiny, ruštiny a čínštiny. V roce 1971 byl pověřen řízením výzkumného programu CIA a výzvědné služby americké armády (DIA), zaměřeného na odhalení fyzikálních principů parapsychologických jevů, kde pracoval zhruba 10 let. V roce 1998 mu americký patentový úřad, po pětiletém odmítání, uznal patent na technologii dálkového přenosu informace prostřednictvím modulovaného potenciálu, nazvaný „Komunikační metoda a aparát se signály, obsahujícími skalární a vektorové potenciály bez elektromagnetických polí“ (<http://www.google.com/patents/US5845220>). Případ odmítání Puthoffova patentu americkým patentovým úřadem je v USA používán ve vzdělávacích programech o patentovém právu jako případ, kdy i kompetentní posuzovatel nerozlišil inovaci od pseudovědy. Patent využívá Aharonova-Bohmova efektu a navrhuje vysílací přístroj, ve kterém se navzájem ruší dvě elektromagnetické vlny o stejném kmitočtu a opačné fázi a vznikají tak elektrické a magnetické potenciály, které jsou zachycovány vzdáleným přijímačem, založeným na jiném kvantovém efektu, tzv. Josephsonově přechodu. Ten je převádí zpátky do elektromagnetické podoby, takže příjemce může slyšet hlas ze vzdáleného vysílacího zařízení z běžného reproduktoru nebo sluchátek. Jako výhodu svého systému Puthoff uvádí, že potenciály, na rozdíl od elektromagnetických vln, procházejí elektromagnetickým stíněním a nemohou být zachyceny běžným elektromagnetickým odposlechem. Ve svém patentu Puthoff píše, že fungování přístroje vyzkoušel. Je otázka, jestli by tyto potenciály byly dekodovány i v lidském mozku a umožňovaly tak jeho dálkové ovládní bez možnosti obrany elektromagnetickým stíněním. Při experimentálním ověřování Aharonova-Bohmova efektu nesporně magnetický potenciál působil na fázi elektronů a mohl by tedy vyvolat v lidském mozku toky elektrických proudů. Využití Puthoffova patentu, pokud funguje, k dálkovému ovládní

činnosti lidských mozků proto nelze vyloučit. V patentu Puthoff píše, že proud potenciálů je možné i směřovat.

Náměstek ruského ministra obrany Jurij Borisov řekl 30. března 2016 na setkání s představiteli ruské akademie věd a průmyslově obranného komplexu, že „do nového vládního programu zbrojení na rok 2018 až 2025 musí být zařazeny úspěchy v oblasti zbraně založené na nových fyzikálních principech, vodivosti materiálů, hyperzvuku a dalších technologií s cílem převést je z oblasti experimentů do praxe <http://www.etver.ru/novosti/89727>. Zopakoval tak dřívější výroky předních představitelů Ruska. O dva dny později psal v časopise Nezávislé vojenské obzory profesor vojenské akademie v Petrohradu Alexandr Kudrjacev, že vojenské doktríny Ruska a USA počítají v příštích válkách s „širokým nasazením různých efektivních prostředků napadení s použitím jaderných, obyčejných zbraní i systémů založených na nových fyzikálních principech“ http://nvo.ng.ru/realty/2016-04-01/6_conflicts.html. Tyto zbraně tedy zřejmě vlastní i USA a nejde jen o bluffování, kterým by Rusko chtělo zastrašit USA, ale o skutečné utajené zbraně, které jsou nejspíš použitelné i k dálkovému ovládnutí činnosti lidských mozků.

ÚSILÍ O ZÁKAZ DÁLKOVÉHO OVLÁDNUTÍ LIDSKÉ NERVOVÉ SOUSTAVY

Zatímco existenci zbraní využívajících objevů kvantové fyziky k dálkovému ovládnutí činnosti lidských mozků zatím není možné jednoznačně prokázat, existenci elektromagnetických zbraní, působících na lidský organismus nedávno potvrdil polský ministr obrany. V polovině března navštívil Antoni Macierewicz univerzitu pátera Tadeuše Rydzka a vystoupil tam v diskusi na téma „Problémy současné politiky, ozbrojené konflikty a terorismus“. Jedna z posluchaček se ho zeptala, jestli má Polsko strategii, jak řešit ilegální experimenty s elektromagnetickými zbraněmi na polských občanech a ministr odpověděl, že jeho ministerstvo provádí analýzu, jejímž cílem je zjistit, ve kterých oblastech Polska žijí lidé, kteří si stěžují na taková napadení a že podle dosavadních informací přichází nejvíce stížností z Dolního Slezska a severozápadu Polska a že více bude vědět zhruba za půl roku <https://www.youtube.com/watch?v=YgVs4-m0lNY#t=33>, <http://www.dziennikzachodni.pl/polska-i-swiat/a/minister-macierewicz-o-broni-elektromagnetycznej-zdjecia-wideo-raport-juz-wkrotce,9741513/>.

Tato informace proběhla prakticky všemi polskými médii. Polský ministr obrany tak byl prvním vrcholným politickým představitelem, jak v Evropské unii, tak na celém světě, který nepopřel existenci elektromagnetických zbraní a skutečnost, že působí na lidský organismus a jsou nejspíš zkoušeny na lidech. Antoni Macierewicz pak skutečně ustavil slíbenou vyšetřovací komisi. Polský ministr obrany je vzděláním humanista a podle všeho se odhodlal ke statečnému činu, který není mezi politiky obvyklý. To potvrzuje i fakt, že o jeho slovech ani o ustavení vyšetřovací komise neproběhly v evropských ani českých velkých médiích žádné zprávy. Dá se tedy očekávat, že na něj teď bude vyvinut tlak, aby jeho komise žádné elektromagnetické útoky nepotvrdila. Český Spolek za zákaz manipulace lidské nervové soustavy radiofrekvenčním zářením se polského ministra pokusil podpořit tím, že napsal dopis českému ministru obrany Martinu Stropnickému se žádostí, aby ustavil podobnou vyšetřovací komisi i v České republice, kde také žije řada lidí, kteří jsou přesvědčeni, že na ně jsou tyto zbraně používány. Zatím ale nedostal odpověď. Český spolek také inicioval dopis 10 evropských organizací Evropské komisi, ve kterém jí žádaly, aby doporučila evropským vládám a parlamentům, aby odhlasovaly zákony, které by používání zbraní umožňujících dálkové ovládnutí lidské nervové soustavy zakázaly pod tresty odnětí svobody a vytvořily státní agentury, které by takové útoky vyšetřovaly a hledaly jejich zdroje. Evropská komise, která vydává pro vlády a parlamenty členských států Evropské unie řadu někdy nesmyslných směrnic, například o kvótách pro přijímání přistěhovalců, ale usoudila, že o těchto zákonech musí rozhodovat místní vlády a parlamenty členských států EU, protože tato oblast nespadá do její kompetence.

Pokud se čtenáři tohoto článku chtějí připojit k úsilí o to, aby v České republice byly zakázány tyto nelidské zbraně, jejichž používání je v příkrém rozporu s kdekým dokumentem o

zachování lidských práv a demokracii, mohou podepsat petici na adrese
[http://www.petice24.com/petice za zakaz dalkoveho ovladani innosti lidskeho mozku](http://www.petice24.com/petice_za_zakaz_dalkoveho_ovladani_innosti_lidskeho_mozku)

